II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/421 HATÁROZATA

(2018. június 20.)

a Luxemburg által az Engie javára végrehajtott SA.44888. (2016/C.) (korábbi 2016/NN.) számú állami támogatásról

(az értesítés a C(2018) 3839. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (a továbbiakban: Szerződés) és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett cikkeknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ([1]), és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) 2015. március 23-i levelében a Bizottság tájékoztatást kért a Luxemburgi Nagyhercegségtől (a továbbiakban: Luxemburg) ([2]) a feltételes adómegállapítással (a továbbiakban: FA) kapcsolatos gyakorlatainak az Engie csoport (korábban GDF Suez csoport) ([3]) tekintetében való alkalmazásáról. A Bizottság e levelében felkérte Luxemburgot, hogy bocsássa rendelkezésére a 2004-től a levél keltéig a csoport tagvállalatainak odaítélt, a csoportnak vagy a csoport bármely tagvállalatának címzett, ebben az időszakban hatályos vagy az előző tíz év folyamán hatályos valamennyi FA-t, valamint a csoport és a csoportot alkotó jogi személyek 2011., 2012. és 2013. évi éves beszámolóit és adóbevallásaik másolatát.

(2) 2015. június 25-én Luxemburg válaszolt az információkérésre, és elküldte a luxemburgi adóhatóság által az Engie csoport luxemburgi székhelyű több vállalata – köztük a GDF Suez LNG Supply S.A. (a továbbiakban: LNG Supply) ([4]) társaság és a GDF Suez Treasury Management S.à.r.l. (a továbbiakban: GSTM) ([5]) társaság – javára kibocsátott FA-kkal kapcsolatos információkat. Luxemburg rendelkezésre bocsátott különösen két FA iránti kérelmet, valamint azok jóváhagyását, amelyek két szinte megegyező, csoporton belüli ügyletre vonatkoztak,

([1]) HL C 36., 2017.2.3., 13. o.
([2]) A levelet SA.37267. (2013/CP.) hivatkozási számmal, „A feltételes adómegállapítással kapcsolatos gyakorlatok – Luxemburg” címmel küldték el.
([3]) 2015-ben a GDF Suez csoport nevét Engie-ra változtatták; lásd az Engie honlapját: https://www.engie.com/en/group/history-engie-group/.
([4]) 2015-ben a társaság nevét Engie LNG Supply S.A.-ra változtatták. Az „LNG” a „liquefied natural gas” (cseppfolyósított földgáz) rövidítése.
([5]) 2015-ben a társaság nevét Engie Treasury Management S.à.r.l.-re változtatták.

amely ügyletek az Engie csoport vállalatai által egyrészt az LNG Supply, másrészt a GSTM javára végrehajtott eszközátruházásból álltak. Az átruházást mindkét esetben egy „ZORA” ([6]) elnevezésű, kötelezően részvényre váltandó, kamatmentes kölcsönnel (a továbbiakban: az LNG ZORA kölcsön, illetve a GSTM ZORA kölcsön, együttesen a ZORA kölcsönök), valamint egy előrefizetett határidős adásvételi szerződéssel (a továbbiakban: LNG határidős szerződés, illetve GSTM határidős szerződés, együttesen határidős szerződések) finanszírozták.

(3) 2016. április 1-jei levelében a Bizottság jelezte, hogy a Luxembourg által rendelkezésre bocsátott információk alapján nem zárhatja ki annak a lehetőségét, hogy az Engie csoport e vállalatai javára kibocsátott FA-k a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatási elemet tartalmaznak. A Bizottság következésképpen felkérte Luxemburgot, hogy jelölje meg azokat az okokat, amelyeknél fogva ezek az intézkedések nem szelektívek, vagy ellenkező esetben fejtse ki, hogy – figyelemmel az állami támogatásra vonatkozó uniós jogra – mi indokolja azokat, továbbá bocsásson rendelkezésre kiegészítő információkat és magyarázatokat.

(4) 2016. május 3-i levelében a Bizottság figyelmeztette Luxemburgot, hogy bocsássa rendelkezésére a (3) preambulumbekezdésben megjelölt információkat.

(5) 2016. május 23-án Luxemburg válaszolt a Bizottság 2016. április 1-jei keltezésű információkérésére.

(6) 2016. szeptember 19-én a Bizottság úgy határozott, hogy a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése alapján hivatalos vizsgálati eljárást indít az Engie csoport számára a Luxemburg által kibocsátott FA-k révén biztosított adóügyi megítélés tárgyában, azzal az indokolással, hogy az a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősülhet (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) ([7]).

(7) 2016. november 21-i levelében Luxemburg benyújtotta az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit, valamint a kért információkat.

(8) 2017. február 3-án közzétették az eljárás megindításáról szóló határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([8]). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(9) 2017. február 27-én a Bizottság észrevételeket kapott az Engie-tól az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban. A Bizottság 2017. március 10-én kelt levelében az észrevételeket elküldte a luxemburgi hatóságoknak, akik lehetőséget kaptak az azokra való reagálásra.

(10) 2017. március 22-i levelében a Bizottság – miután megvizsgálta a luxemburgi hatóságok és az Engie által küldött észrevételeket – további információk benyújtására kérte Luxemburgot.

(11) 2017. április 10-én Luxemburg levélben jelezte, hogy az Engie által küldött észrevételek megegyeznek saját észrevételeivel.

(12) 2017. május 12-én Luxemburg benyújtotta a 2017. március 22-én kért információkat.

(13) 2017. június 1-jén a Bizottság szolgálatai megbeszélést tartottak a luxemburgi hatóságokkal és az Engie-val. E megbeszélés tartalmát a Bizottság és Luxemburg által elfogadott jegyzőkönyvbe foglalták. A megbeszélést követően, 2017. június 16-án Luxemburg további információkat nyújtott be.

(14) A 2017. június 1-jei megbeszélés során a luxemburgi hatóságok és az Engie által tett észrevételek folyományaként megfogalmazott, 2017. december 11-i levelében a Bizottság tisztázni kívánta a vizsgálat bizonyos elemeit (a továbbiakban: a 2017. december 11-i levél), és további információkat kért. A Bizottság felkérte Luxemburgot, hogy e levél egy másolatát továbbítsa az Engie-nak.

([6]) Bár a ZORA betűszó pontos jelentése nem szerepel az ügyiratokban és azt Luxemburg sem tisztázta, az Európai Bizottság feltételezi, hogy az a „Zéro-intérêts Obligation Remboursable en Actions” (kamatmentes, részvényben visszafizetendő kötvény) kifejezés rövidítése.

([7]) A Bizottság 2016. szeptember 19-i határozata az SA.44888. (2016/NN.) (korábbi 2016/EO.) számú ügyben, „A GDF Suez számára nyújtott lehetséges állami támogatás” (HL C 36., 2017.2.3., 13. o.).

([8]) Lásd az 1. lábjegyzetet.

(15) 2018. január 31-én a luxemburgi hatóságok és az Engie benyújtották a 2017. december 11-i levélre reagáló észrevételeiket. Ugyanezen a napon Luxemburg a 2017. december 11-i levélben kért információkat is megküldte.

2. **ELŐZMÉNYEK**

2.1. *AZ ENGIE CSOPORT*

(16) Az Engie csoportot a franciaországi székhelyű Engie S.A. társaság és az Engie S.A. közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló társaságok összessége alkotja (együttes megnevezésük: Engie). Az Engie a francia GDF és Suez (a korábbi Lyonnaise des Eaux) csoportok 2008. évi összeolvadásának eredményeképpen jött létre ([9]). Az Engie székhelye Franciaországban található. Az Engie S.A. a párizsi, a brüsszeli és a luxembourgi tőzsdén jegyzett társaság ([10]).

(17) Az Engie három nagy ágazatban van jelen: villamosenergia-termelés, a földgáz és cseppfolyósított földgáz ágazata, valamint energiahatékonysági szolgáltatások. Az Engie elsősorban villamosenergia-termeléssel és -szolgáltatással ([11]), energiakereskedelemmel, földgázfeltárással és -kitermeléssel, földgázellátással, -szállítással és -elosztással, valamint energiahatékonysági szolgáltatások és energiaipari létesítmények biztosításával foglalkozik.

(18) Az Engie a világ 70 országában 153 090 embert foglalkoztat ([12]). 2016-ban árbevétele 66,6 milliárd EUR volt ([13]). A csoport a teljes árbevételéből 52,2 milliárd EUR-t Európában termelt meg ([14]). 2016-ban a kamatfizetés, adózás és értékcsökkenési leírás előtti eredmény (EBITDA) 67,3 %-a Európában keletkezett ([15]).

(19) Luxemburgban az Engie különböző jogi személyeken keresztül van jelen, amelyek közül néhány érintett a szóban forgó FA-kkal kapcsolatos ügyletekben. A Compagnie Européenne de Financement C.E.F. S.A. (a továbbiakban: CEF) ([16]) az Engie leányvállalata, amelyet 1933-ban hoztak létre Luxemburgban. E társaság tevékenységi körébe tartozik részesedések szerzése Luxemburgban és külföldi tagvállalatokban, valamint az e részesedések kezelése, hasznosítása és ellenőrzése ([17]). A társaság feladata elsősorban az, hogy garanciákat nyújtson és csoporton belüli kölcsönöket biztosítson a csoport leányvállalatai számára. A CEF bevételei a kamatokból és a kölcsönök és garanciák rendelkezésre bocsátásáért kapott díjakból származnak ([18]).

(20) A GSTM a luxemburgi törvények alapján bejegyzett, 100 %-ban a CEF tulajdonában álló társaság. A társaság Luxemburgból pénztárkezelési és finanszírozási tevékenységeket folytat az Engie számára. A 2012. június 15-i, feltételes adómegállapítás iránti kérelem szerint „a GSTM általában különböző devizákban (általában EUR-ban és USD-ben) kölcsönöket nyújt kapcsolt társaságoknak, és csoportszintű folyószámla-kezelési tevékenységet folytat […]. A GSTM csoportszintű folyószámla-kezelési tevékenysége [2-7] és [7-12] milliárd EUR közötti értéket képvisel” ([19]).

(21) A GDF Suez LNG Holding S.à.r.l. (a továbbiakban: LNG Holding) ([20]) az Engie leányvállalata, amelyet 2009-ben hoztak létre Luxemburgban. E társaság tevékenységi körébe tartozik részesedések szerzése Luxemburgban és külföldi tagvállalatokban, valamint e részesedések kezelése ([21]). Az LNG Holding 100 %-os tulajdonosa a CEF.

([9]) Lásd az Engie honlapját: http://www.engie.com/en/group/history-engie-group/.
([10]) Lásd az Engie honlapját: http://www.engie.com/en/journalists/press-releases/gdf-suez-becomes-engie/.
([11]) 2014-ben az Engie közel 650 erőművet üzemeltetett szerte a világban (Engie, Kulcsadatok, https://library.engie.com/uid_3b0d9abd-abf7-404d-913f-0c30f10eb8d0#app=3d20&9557-source=xmlConfs/init.xml&l=fr&p=0&v=Version1).
([12]) 2016. december 31-én (http://www.engie.com/wp-content/uploads/2017/03/chifres-cles-2016-v1_va.jpg).
([13]) Engie, Kulcsadatok (http://www.engie.com/wp-content/uploads/2017/03/chifres-cles-2016-v1_va.jpg).
([14]) Engie, 2016. évi eredmény, Mellékletek, 2016-os pénzügyi év (https://www.engie.com/en/investors/results/2016-results/). 3,8 milliárd EUR Latin-Amerikában, 4,7 milliárd EUR Észak-Amerikában, 5,5 milliárd EUR Ázsiában, a Közel-Keleten és Óceániában, 0,3 milliárd EUR pedig Afrikában keletkezett.
([15]) Uo. 15,1 % Latin-Amerikában, 5,9 % Észak-Amerikában és 11,6 % a világ többi részén.
([16]) A társaságot 2015-ben Engie Invest International S.A.-ra nevezték át.
([17]) Lásd a CEF 2014. december 31-i nem auditált beszámolóit.
([18]) Lásd: https://www.engie.com/wp-content/uploads/2015/06/gsii-co.pdf.
([19]) Lásd a 2012. június 15-i, feltételes adómegállapítás iránti kérelmet, 2. o.
([20]) 2015-ben a társaság nevét Engie LNG Holding S.à.r.l.-re változtatták.
([21]) Lásd az LNG Holding 2013. december 31-i beszámolóit.

(22) Az LNG Supply 100 %-ban az LNG Holding tulajdonában áll. A társaság cseppfolyósított földgáz (LNG), gáz és gázból előállított termékek vételével, eladásával és kereskedelmével, valamint LNG szállításával kapcsolatos tevékenységeket végez, és jelentős számú szerződést kötött nemzetközi energetikai vállalkozásokkal ([22]). 2018-ban az Engie bejelentette, hogy LNG-tevékenységeinek egy részét, ezen belül az LNG Supply társaságot értékesíteni kívánja a Total S.A. számára ([23]).

2.2. *A SZÓBAN FORGÓ FA*

2.2.1. BEVEZETÉS

(23) A jelen határozat a luxemburgi adóhatóság által az Engie csoport társaságai számára kibocsátott feltételes adómegállapítások (a továbbiakban: a szóban forgó feltételes adómegállapítások vagy a szóban forgó FA-k) két sorozatára vonatkozik. A szóban forgó FA-k az Engie által a csoport különböző társaságai között végrehajtott két hasonló, csoporton belüli ügyletet érintenek. Az Engie mindkét esetben egy teljes mértékben működésben lévő üzleti tevékenységet képező eszközcsoportot ruház át egy luxemburgi leányvállalatra, amely ezután ezt az üzleti tevékenységet folytatja.

(24) Az ár leányvállalat általi kifizetését egy 15 éves futamidejű, kötelezően részvényre váltandó kamatmentes kölcsön (a ZORA kölcsön) révén finanszírozzák, amelyet a csoport egy luxemburgi székhelyű közvetítő vállalata nyújtja. A ZORA kölcsönért nem kell rendszeres kamatot fizetni, azonban annak átváltásakor a leányvállalat a ZORA kölcsön névértékének megfelelő értékű részvényekkel törleszt a hitelező felé, megnövelve azt – a luxemburgi adóhatóságokkal megállapított korlátozott haszonrés ([24]) levonása után – a ZORA kölcsön időtartama alatt a leányvállalat által elért teljes nyereségből képzett „díjjal" (e „díj" összege a szóban forgó FA-kban és a társaságok adóbevallásaiban a „ZORA kölcsönre számított akkréció" elnevezéssel szerepel) ([25]).

(25) A közvetítő vállalat ezzel egyidejűleg a kölcsönt egy szintén luxemburgi székhelyű holdingtársasággal megkötött, előrefizetett határidős adásvételi szerződés (a továbbiakban: a határidős szerződés) révén finanszírozza; a holdingtársaság egyben a leányvállalat és a közvetítő vállalat egyetlen részvényese. A határidős szerződés értelmében a holdingtársaság a ZORA kölcsön névértékének megfelelő összeget fizet a közvetítő társaságnak a leányvállalat által a ZORA kölcsön átváltásakor kibocsátott részvények feletti jogok megszerzéséért cserébe. Ily módon, ha a leányvállalat a ZORA kölcsön időtartama alatt nyereséget ér el, a holdingtársaság a ZORA kölcsön átváltásakor megkapja a ZORA kölcsönre számított akkréció értékét magukban foglaló részvényeket. Tehát a holdingtársaság a határidős szerződés és a ZORA kölcsön révén az eszközök megszerzéséhez szükséges finanszírozást biztosít a leányvállalat számára.

(26) A szóban forgó FA-k megerősítik az érintett társaságokkal szembeni következő adóügyi megítélést: a leányvállalat minden évben levonja a ZORA kölcsön átváltásáért járó, a ZORA kölcsönre számított akkréció ellenértékét. Következésképpen a leányvállalat csak az adóhatóságokkal megállapított korlátozott haszonrés után fizet adót. Amikor a holdingtársaság realizálja a ZORA kölcsönre számított akkréciót ([26]), az ebből származó nyereség mentesül az adó alól az anyavállalatokra és leányvállalataikra vonatkozó luxemburgi adószabályok alapján, amelyek bizonyos feltételek mellett lehetővé teszik a más társaságok részvénytőkéjében való részesedésből származó bevételek adómentességét. A közvetítő vállalat szintén mentesül az adófizetés alól, mivel a ZORA kölcsön átváltásakor realizált nyereséget (a ZORA kölcsönre számított akkréció) a határidős szerződésből következő ugyanilyen összegű veszteség ellensúlyozza ([27]). Végeredményben ebből az következik, hogy a leányvállalatnál levonják a ZORA kölcsönre számított akkréciót, és az ennek megfelelő összeget a holdingtársaságnál sem

([22]) A 2008. szeptember 9-i, feltételes adómegállapítás iránti kérelem szerint az adott időszakban a fő eszközök a következők voltak: egy, az LNG terminállal kapcsolatos, kapacitásra vonatkozó megállapodás, valamint az e terminálra vonatkozó swap megállapodás, egy LNG vételére és eladására vonatkozó szerződés a Yemen LNG LLC-vel, különböző bérleti szerződések és hosszú távú tárolási szerződések. Az átruházott eszközök teljes listáját a GDF Suez LNG Trading S.A és az LNG Supply között 2009. október 30-án létrejött tevékenységátruházási megállapodás 1. melléklete tartalmazza.

([23]) 2018. április 11-én a Bizottság a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.) 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján úgy határozott, hogy nem kifogásolja az Engie LNG-tevékenységeinek bizonyos részei – ezen belül az LNG Supply – feletti kizárólagos ellenőrzés Total S.A. általi megszerzését.

([24]) A leányvállalat által az üzleti tevékenységei révén ténylegesen elért nyereség kevesebb mint 1 %-a.

([25]) Amennyiben a leányvállalat veszteséges a ZORA kölcsön időtartama alatt, a ZORA kölcsönre számított akkréció negatív lesz és csökkenti a ZORA kölcsön névértékét.

([26]) Például, ha megszünteti a határidős szerződés alapján kapott részvényeket.

([27]) Noha a szóban forgó FA-k előírták, hogy a közvetítő vállalat a luxemburgi adójog egy különleges rendelkezése (22a. cikk) alapján – amely lehetővé teszi a kölcsönök részvényre váltásából származó tőkenyereség adóztatásának elhalasztását – nem fizet adót, Luxemburg később jelezte, hogy az e határozat napjáig végrehajtott egyetlen átváltás során a vállalatok nem éltek e rendelkezéssel. Mindenesetre, e különleges rendelkezés alkalmazásától függetlenül, a közvetítő vállalat semmilyen nyereségre nem tesz szert az átváltáskor.

adóztatják meg, mivel az adómentes bevételnek minősül. Következésképpen a ZORA kölcsönre számított akkréció, amely gyakorlatilag a leányvállalat által a ZORA kölcsön időtartama alatt elért teljes nyereséget jelenti, mentesül az adó alól Luxemburgban ([28]).

(27) A (23)–(26) preambulumbekezdésben leírt struktúrát az 1 ábra mutatja be.

1. ábra

A szóban forgó FA-k esetében létrehozott struktúra bemutatása

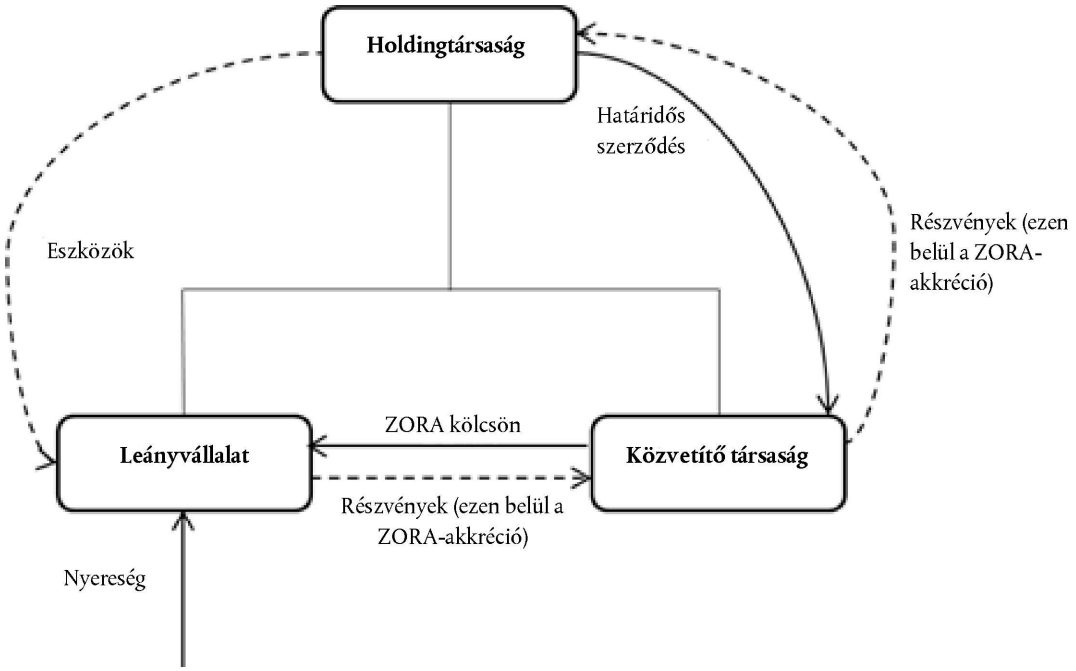

2.2.2. A SZÓBAN FORGÓ FA-K BEMUTATÁSA

(28) Ezt az adóügyi megítélést az Engie által megvalósított két különböző struktúrára vonatkozó FA-k két csomagjában hagyták jóvá.

(29) Az első FA-csomag a Suez LNG Trading S.A. (a továbbiakban: LNG Trading) LNG és gázból előállított termékek vételével, eladásával és kereskedelmével kapcsolatos tevékenységének (a továbbiakban: az LNG-tevékenység) ([29]) az LNG Supply-ra történő átruházására vonatkozik. A csomag az Engie különböző társaságai nevében az Engie adótanácsadója (a továbbiakban: az adótanácsadó) által benyújtott, feltételes adómegállapítás iránti kérelmekre válaszul a luxemburgi adóhatóság által kibocsátott öt FA-t foglal magában (együttesen megnevezve: az LNG FA-k).

1. Az első feltételes adómegállapítást 2008. szeptember 9-én bocsátották ki (a továbbiakban: a 2008. évi LNG FA). Az adómegállapítás az ugyanazon a napon benyújtott, feltételes adómegállapítás iránti kérelem (a továbbiakban: a 2008. évi LNG FA iránti kérelem) nyomán született meg; a kérelem az LNG Trading által végzett LNG-tevékenység LNG Supply-ra történő átruházásának finanszírozásához használt szerződésekkel (az LNG ZORA kölcsön és az LNG határidős szerződés) kapcsolatos adóügyi megítélésre vonatkozik. A 2008. évi LNG FA-t részben módosították és/vagy kiegészítették a luxemburgi adóhatóság által kibocsátott egyéb feltételes adómegállapítások.

2. Az LNG Trading tényleges irányításának Hollandiába való áthelyezését érintő, 2008. szeptember 30-i keltezésű, feltételes adómegállapítás iránti kérelem. Ezt a feltételes adómegállapítás iránti kérelmet a luxemburgi adóhatóság ugyanazon a napon jóváhagyta.

([28]) A leányvállalat valójában az üzleti tevékenységei révén elért tényleges nyereség kevesebb mint 1 %-a után fizet adót.
([29]) Lásd a (22) preambulumbekezdést.

3. A 2008. évi LNG FA iránti kérelemben bemutatott struktúrát részben módosító, 2009. március 3-i keltezésű, feltételes adómegállapítás iránti kérelem (a továbbiakban: a 2009. évi LNG FA iránti kérelem). Ezt a feltételes adómegállapítás iránti kérelmet a luxemburgi adóhatóság ugyanazon a napon jóváhagyta.

4. Az LNG Supply adóalapját képező haszonrés kiszámításához használt bizonyos számviteli komponenseket pontosító, 2012. március 9-i keltezésű, feltételes adómegállapítás iránti kérelem (a továbbiakban: a 2012. évi LNG FA iránti kérelem). Ezt a feltételes adómegállapítás iránti kérelmet a luxemburgi adóhatóság ugyanazon a napon jóváhagyta.

5. Végül, egy 2013. szeptember 20-i keltezésű, feltételes adómegállapítás iránti kérelem, amely tisztázni kívánta az LNG ZORA kölcsön egy részleges átváltására vonatkozó adóügyi megítélést (a továbbiakban: az átváltásra vonatkozó LNG FA iránti kérelem). Ezt a feltételes adómegállapítás iránti kérelmet a luxemburgi adóhatóság egy 2014. március 13-án kelt levélben elfogadta (a továbbiakban: az átváltásra vonatkozó LNG FA).

(30) A feltételes adómegállapítások második csomagja a CEF pénztárkezelési és finanszírozási tevékenységeinek (a továbbiakban: a finanszírozási és pénztárkezelési tevékenység) ([30]) GSTM-re ruházására vonatkozik. A csomag az Engie különböző társaságai nevében az adótanácsadó által benyújtott, feltételes adómegállapítás iránti kérelmekre válaszul a luxemburgi adóhatóság által kibocsátott két feltételes adómegállapítást foglal magában (együttesen megnevezve: a GSTM feltételes adómegállapítások vagy GSTM FA-k).

1. Az első feltételes adómegállapítást 2010. február 9-én bocsátotta ki a luxemburgi adóhatóság (a továbbiakban: a 2010. évi GSTM FA). Az adómegállapítás az ugyanazon a napon benyújtott, feltételes adómegállapítás iránti kérelem (a továbbiakban: a 2010. évi GSTM FA iránti kérelem) nyomán született meg; a kérelem a CEF finanszírozási és pénztárkezelési tevékenységének a GSTM-re történő átruházásának a finanszírozásához használt szerződésekkel (a GSTM ZORA kölcsön és a GSTM határidős szerződés) kapcsolatos adóügyi megítélésre vonatkozik.

2. A 2010. évi GSTM FA kiegészült egy 2012. június 15-én kelt, feltételes adómegállapítás iránti kérelemmel, amely többek között a GSTM ZORA kölcsön összegének potenciális növelésére vonatkozott (a továbbiakban: a 2012. évi GSTM FA kérelem). Ezt a feltételes adómegállapítás iránti kérelmet a luxemburgi adóhatóság ugyanazon a napon jóváhagyta (a továbbiakban: a 2012. évi GSTM FA).

(31) Az LNG FA-kban és a GSTM FA-kban létrehozott egyes struktúrákban szereplő holdingtársaságok az LNG Holding, illetve a CEF (együttesen megnevezve: a holdingtársaságok). A ZORA kölcsönöket nyújtó közvetítő vállalatok a GDF Suez LNG (Luxembourg) S.à.r.l. (a továbbiakban: az LNG Luxembourg), illetve az Electrabel Invest Luxembourg S.A. (a továbbiakban: az EIL, az LNG Luxembourggal együttesen megnevezve: a hitelezők). Végül, az LNG-tevékenységet és a pénztárkezelési és finanszírozási tevékenységet megszerző és végző leányvállalatok az LNG Supply, illetve a GSTM (együttesen megnevezve: a leányvállalatok).

2.2.3. AZ LNG FA-K RÉSZLETES LEÍRÁSA

2.2.3.1. *Az LNG FA-kban leírt ügyletek*

(32) A 2008. évi LNG FA iránti kérelem szerint az LNG Trading két új adóköteles luxemburgi társaságot von be: az LNG Luxembourgot és az LNG Supply-t. A 2008. évi LNG FA iránti kérelem meghatározta, hogy az LNG tevékenységet az LNG Luxembourg számára értékesítik, amely azt továbbértékesíti az LNG Supply-nak ([31]). Utólag azonban változtattak ezen a struktúrán: a 2009. évi LNG FA iránti kérelem szerint a CEF – az LNG Luxembourg, az LNG Supply és az LNG Holding bevonása előtt – előbb megszerezte az LNG Trading részvényeket. Az LNG Holding ekkor átvette az LNG Trading ([32]) szerepét a struktúrában ([33]).

([30]) Lásd a (20) preambulumbekezdést.
([31]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelem 1. szakaszát.
([32]) Az LNG Trading tényleges igazgatását áthelyezték Hollandiába (lásd a 2008. szeptember 30-i, feltételes adómegállapítás iránti kérelmet). A társaságot ezt követően, 2012. október 1-jén felszámolták [lásd a Luxemburg által 2015. június 25-én SA.37267. (2013/CP.) hivatkozási számmal, „A feltételes adómegállapítással kapcsolatos gyakorlatok – Luxemburg" címmel elküldött levelet].
([33]) Az eszközátruházás struktúrájában végrehajtott e változtatások azonban nincsenek hatással a különböző társaságokkal szembeni adóügyi megítélésre.

(33) A struktúrát a következőképpen valósították meg:

1. az LNG Supply körülbelül 750 millió USD-re becsült áron megszerzi az LNG Trading üzleti tevékenységét (az LNG tevékenységet);

2. az LNG Supply a vételárat egy 15 éves futamidejű, USD-ben denominált, kötelezően részvényre váltandó kamatmentes kölcsön (az LNG ZORA kölcsön) segítségével finanszírozza, amelyet az LNG Luxemburg nyújtott. A kölcsön átváltásakor ([34]) az LNG Supply a ZORA kölcsön – a ZORA kölcsönre számított akkrécióval növelt vagy csökkentett – névértékének megfelelő értékű részvényeket bocsát ki (a továbbiakban: az LNG Supply részvények).

3. Az LNG Luxembourg az LNG ZORA kölcsön összegét az LNG Holdinggal megkötött LNG határidős szerződés révén finanszírozza. E szerződés értelmében az LNG Luxembourg kötelezettséget vállal arra, hogy az LNG Supply részvényeket értékesíti az LNG Holding számára. Az LNG Supply részvények ára az LNG ZORA kölcsön névértékének felel meg ([35]).

2.2.3.2. ***A felek által között szerződések***

(34) Luxemburg benyújtotta az LNG FA-kban leírt ügyletek Engie általi végrehajtására vonatkozó alábbi szerződések másolatát:

1. egy, az LNG Trading és az LNG Supply között 2009. október 30-án megkötött tevékenységátruházási szerződés (a továbbiakban: az LNG átruházási szerződés) ([36]), amelynek értelmében az előbbi kötelezettséget vállal arra, hogy 657 millió USD áron – az LNG Supply (mint hitelfelvevő) által az LNG Trading (mint hitelező) javára kibocsátott, 11 000 000 USD, illetve 646 000 000 USD összegű kötelezvényért cserébe ([37]) – átruházza az utóbbira az LNG tevékenységet ([38]);

2. az LNG Luxembourg és az LNG Supply között 2009. október 30-án megkötött, kötelezően átváltandó kölcsönre vonatkozó szerződés (a továbbiakban: az LNG ZORA szerződés) ([39]). E szerződés értelmében az LNG Luxembourg kölcsönt nyújt az LNG Supply számára ([40]), amely LNG Supply részvények kibocsátásával fizethető vissza ([41]). A kölcsön maximális futamideje 15 év. A kölcsön tehát 2024. október 30-án jár le ([42]). Ezen időszak végén a kölcsönt részvényre váltják, kivéve, ha az egyik fél a másik írásos beleegyezésével azt korábban megtette ([43]). A kölcsön „kibocsátási ára" 646 millió USD ([44]). Az átváltási ár a ZORA kölcsönre számított, az átváltás napjáig kumulált akkréció összegével növelt „kibocsátási árnak" felel meg ([45]). Ahogy azt a 2.2.3.6. pont kifejti, az LNG ZORA kölcsönt 2014-ben részben átváltották;

3. egy, az LNG Holding és az LNG Luxembourg között ugyanazon a napon megkötött, előrefizetett határidős részvényvásárlási szerződés ([46]). E szerződés értelmében az LNG Holding 646 millió USD-ért ([47]) – vagyis az LNG ZORA kölcsön „kibocsátási árának" megfelelő összegért – megvásárolja az LNG Luxembourg LNG Supply részvényekre vonatkozó valamennyi jogát. Az LNG Supply részvények LNG Holding számára történő értékesítésére a részvények kibocsátásának napján kerül sor ([48]).

2.2.3.3. ***Az LNG Supply tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés***

(35) A 2008. évi LNG FA iránti, a luxemburgi adóhatóság által jóváhagyott kérelem szerint az LNG Supply által elért éves nyereség a luxemburgi adóhatósággal közösen megállapított haszonrésnek felel meg (a továbbiakban: az LNG

([34]) Amelyre legkésőbb a ZORA kölcsön lejáratakor kerül sor; lásd a (34)(2) preambulumbekezdést.
([35]) A struktúrát részletesen a következőképpen valósították meg: az LNG Supply két követelés ellenében szerezte meg az LNG tevékenységet: az egyik egy *[7-12]* millió USD-nek megfelelő összeg, a másik az LNG tevékenység pontos piaci értékének megfelelő összeg, csökkentve azt a *[7-12]* millió USD-vel. A második követelést az LNG Trading engedményezte az LNG Holding számára, amely azt az LNG határidős szerződés ellenében engedményezte az LNG Luxembourg számára. Az LNG Luxembourg az LNG ZORA kölcsön fejében engedményezte a követelést az LNG Supply számára (lásd a 2009. évi feltételes adómegállapítás iránti kérelem 1. szakaszát).
([36]) Luxemburg által 2017. június 16-án benyújtva.
([37]) Lásd az LNG átruházási szerződés 2.1., 3. és 4.3. pontját.
([38]) Lásd az LNG átruházási szerződés 2.1. pontját.
([39]) Luxemburg által 2016. november 21-én benyújtva.
([40]) Lásd az LNG ZORA szerződés 2. pontját.
([41]) Lásd az LNG ZORA szerződés 5. pontját.
([42]) Lásd az LNG ZORA szerződés 4. pontját.
([43]) Lásd az LNG ZORA szerződés 4. és 5. pontját.
([44]) Lásd az LNG ZORA szerződés 2. pontját.
([45]) Lásd az LNG ZORA szerződés 5.2 pontját és az 1. pontban szereplő fogalommeghatározásokat.
([46]) Luxemburg által 2016. november 21-én benyújtva.
([47]) Lásd az LNG határidős szerződés 2. pontját. Az LNG eszközöknek a tevékenységátruházási szerződés szerinti átruházási ára (657 millió USD) és az LNG ZORA kölcsön „kibocsátási ára", illetve az LNG határidős szerződés szerint meghatározott ár (646 millió USD) közötti különbözet az LNG Supply által kibocsátott 11 millió USD értékű kötelezvény összegének felel meg, amely nem szerepel a finanszírozási struktúrában (lásd a 36. lábjegyzetet).
([48]) Lásd az LNG határidős szerződés 3. pontját.

haszonrés). Következésképpen az LNG Supply kizárólag e haszonrés alapján fizet adót. Az LNG Supply által évente ténylegesen elért nyereség és az LNG haszonrés (a ZORA kölcsönre számított akkréció) közötti különbözet az LNG ZORA kölcsönhöz kapcsolódó levonható költségnek minősül ([49]).

(36) A 2008. évi LNG FA iránti kérelem az LNG haszonrést a következőnek megfelelő összegben határozza meg: „az [LNG Supply] mérlegében feltüntetett bruttó eszközérték [1/(50-100)] %-ának megfelelő teljes nettó haszonrés, amely azonban nem lehet alacsonyabb mint a társaság éves bruttó árbevételének [0,0-0,50] %-a ([50]). A 2008. évi LNG FA iránti kérelem szerint „az [LNG] haszonrés szokásos piaci feltételek szerintinek minősül", ugyanis az LNG Supply „a tevékenysége kapcsán nem visel árfolyamkockázatot vagy a behajthatatlan adósságok miatti kockázatot" ([51]). A 2008. évi LNG FA iránti kérelem ezenkívül kifejti, hogy „az [LNG Supply] bruttó jövedelme […] az összes működési kiadás és a ZORA kölcsönhöz kapcsolódó költségek levonása után megközelítőleg az [LNG] haszonrésnek felel meg" ([52]).

(37) Másképpen fogalmazva, a ZORA kölcsön átváltása előtt az LNG Supply éves adóköteles jövedelme az LNG haszonrésre korlátozódik. Az átváltás nincs hatással az LNG Supply éves adóköteles jövedelmére, tekintve, hogy az LNG Supply a ZORA kölcsönre számított akkréció összegét az átváltás előtt minden évben levonta.

2.2.3.4. ***Az LNG Luxembourg tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés***

(38) A luxemburgi adóhatóság által jóváhagyott, 2008. évi LNG FA iránti kérelem lehetővé teszi az LNG Luxembourg számára, hogy az LNG ZORA kölcsön időtartama alatt vagy megtartsa a ZORA kölcsön értékét a számvitelében annak könyv szerinti érékén ([53]), vagy ehelyett a lejárat előtti visszafizetési árig annak bekerülési árával növelje (vagy csökkentse) annak értékét ([54]). Következésképpen az LNG ZORA időtartama alatt az LNG Luxembourg dönthet úgy, hogy a ZORA kölcsönnel összefüggésben semmilyen adóköteles jövedelmet és semmilyen adózási szempontból levonható költséget nem jelenít meg a számvitelében. Ahogy azt lejjebb az (52) preambulumbekezdés kifejti, az LNG Luxembourg azt választotta, hogy a ZORA kölcsönt a név szerinti értékén megtartja az elszámolásában.

(39) Az átváltáskor az LNG Luxembourg megkapja az LNG Supply részvényeket, amelyeknek az értéke magában foglalja a ZORA kölcsön kibocsátási árát plusz a ZORA kölcsönre számított, az átváltás napján kumulált akkréciót. A 2008. évi FA iránti kérelem szerint az átváltásra a jövedelemadóról szóló törvény (a jövedelemadóról szóló, 1967. december 4-i módosított törvény, a továbbiakban: LIR) 22a. cikke által előírt eltérési szabályozás vonatkozik, kivéve, ha az LNG Supply úgy dönt, hogy nem alkalmazza azt ([55]). E rendelkezés szerint a kölcsön részvényre váltásával nem keletkezik adóköteles tőkenyereség ([56]). Következésképpen az LNG Luxembourg által az átváltáskor kapott, a ZORA kölcsönre számított akkréció nem lesz adóköteles az átváltáskor ([57]).

([49]) A 2008. évi LNG FA iránti kérelem szerint „a ZORA az [LNG Supply] adózás előtti nyereségének egy nettó haszonréssel csökkentett összegéig halmozódik […]. A ZORA értelmében a kötelezettség értékének növekedése azonos mértékű levonható költséget von maga után az [LNG Supply] számára" (2008. évi LNG FA iránti kérelem, 2. oldal). A kötelezettség e növekedése a 2008. évi LNG FA iránti kérelemben „a ZORA kölcsönre számított akkréció" vagy „a ZORA kölcsönhöz kapcsolódó költség" elnevezéssel szerepel.

([50]) A 2012. évi LNG FA iránti kérelem meghatározza, hogy „a bruttó eszközérték [1/(50-100)] %-ának megfelelő nettó haszonrés" úgy tekintendő, hogy az tükrözi a ZORA kölcsön által finanszírozott eszközök átlagos értékét, míg a „bruttó árbevétel" az LNG Supply – beszámolóiban feltüntetett – teljes jövedelmének tekintendő, beleértve a fizetendő kamatokból származó bevételeket és költségeket, valamint az LNG Supply különféle tevékenységeihez kapcsolódó árfolyamkülönbségeket.

([51]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelem 5. oldalán a (6) bekezdést, valamint az értelmezéshez a kérelem 3. oldalát.

([52]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 2. oldal. Ez azt jelenti, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció negatív is lehetett volna, amennyiben az LNG Supply veszteséget ér el.

([53]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 3. oldal.

([54]) A 2008. évi LNG FA iránti kérelem elismeri (lásd a 4. lábjegyzetet), hogy „a luxemburgi jogszabályok szerinti különleges követelmények hiányában és a ZORA kölcsön ellentételezése lényegének megjelenítése érdekében javasolható, hogy [az LNG Luxembourg] a ZORA kölcsön teljes időtartama alatt számolja el a bevételeket. Ez azt eredményezné, hogy [az LNG Luxembourg] számvitelében növekszik a ZORA kölcsön értéke, kivéve, ha a ZORA kölcsön tényleges értéke alacsonyabb".

([55]) A LIR 22a. cikkének (2) bekezdése így fogalmaz: „A 22. cikk (5) bekezdésétől eltérve, az alábbi 1–4. pontban említett csereügyletek nem eredményezik a kicserélt javakhoz tartozó tőkenyereség keletkezését, kivéve, ha az 1., 2. és 3. pontban említett esetekben akár a hitelező, akár a társaság tagja lemond a jelen rendelkezés alkalmazásáról: 1. egy kölcsön átváltásakor: az adós részvénytőkéjét képviselő értékpapírok átadása a hitelezőnek. Az átváltható, tőkésítő kölcsön átváltása esetén az átváltás előtt folyamatban lévő működési időszakra vonatkozó tőkésített kamat az átváltás időpontjában adóköteles". A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a luxemburgi adórendszer alkalmazásában a ZORA kölcsön megszerzésének historikus árát és megszerzésének historikus dátumát használják az adott pillanatban kibocsátott részvények tekintetében.

([56]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 5. oldal, (7) bekezdés.

([57]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 5. oldal, (7) bekezdés.

2.2.3.5. ***Az LNG Holding tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés***

(40) A luxemburgi adóhatóság által jóváhagyott, 2008. évi LNG FA iránti kérelem szerint az LNG Holding a határidős szerződés alapján kapott kifizetést a számvitele „befektetett pénzügyi eszközök" rovatában tünteti fel ([58]). A 2008. évi LNG FA iránti kérelem kifejti, hogy ezeket az eszközöket *„jelenleg és a jövőben is az önköltségi áron értékelik"* ([59]). Következésképpen az LNG Holding a ZORA kölcsön átváltása és az újonnan kibocsátott LNG Supply részvények LNG Luxembourg általi átadása előtt semmilyen adóköteles jövedelmet és semmilyen adózási szempontból levonható költséget nem jelenít meg a számvitelében.

(41) A 2008. évi LNG FA iránti kérelem ezenkívül kéri annak megerősítését, hogy „a LIR 166. cikkének alkalmazásában az [LNG Holding] által az [LNG] határidős szerződés alapján megvásárolt részesedést *az [LNG] határidős szerződés megkötésének pillanatától kezdve* ekként kezelik" ([60]), és hogy „a luxemburgi társaságok által elért és tőlük származó valamennyi jövedelem (osztalékok és tőkenyereség) mentesül az adó alól a LIR 166. cikke alapján" ([61]). Ahogy azt a 2.3.2. pont kifejti, a LIR 166. cikke a jövedelemadóról szóló törvény azon rendelkezése, amely Luxemburgban a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét szabályozza. A részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító e rendszer szerint a más vállalatokban fennálló részesedésekből, így a részvényekből származó jövedelmek bizonyos feltételek teljesülése esetén mentesülnek az adó alól.

(42) Következésképpen az LNG ZORA kölcsön átváltásának keretében kibocsátott LNG Supply részvények birtoklásához kapcsolódó adóköteles jövedelmek az LNG Holdingnál mentesülnek az adó alól, amennyiben a LIR 166. cikkének feltételei teljesülnek.

2.2.3.6. ***Az átváltásra vonatkozó LNG FA***

(43) A luxemburgi adóhatóság által jóváhagyott, az átváltásra vonatkozó LNG FA iránti kérelem szerint az Engie végrehajtja az LNG ZORA kölcsön első részleges részvényre váltását, az ebben az időpontban [300–400] millió USD-re becsült összeg erejéig. Az átváltás napján egy határozat elfogadására kerül sor az LNG Supply alaptőkéjének az átváltás összegének megfelelő összeggel történő csökkentése érdekében. A feltételes adómegállapítás iránti kérelem szerint „a ZORA kölcsön részleges átváltása nincs semmilyen hatással az [LNG Luxembourg] adózására" ([62]). „Az [LNG Supply] tőkéjének csökkentése miatt az [LNG Holding] a számvitelében megjelenít egy, az átváltott részvények névértéke és az átváltás összege közötti különbözetnek megfelelő nyereséget. Ez a nyereség látható lesz az [LNG Holding] számviteli könyveiben, és a részesedésekből származó jövedelmek adómentessége alá tartozik" ([63]). Következésképpen az LNG Holding által a részvényeknek a tőkecsökkentés miatti megszüntetése pillanatában realizált nyereség mentesül az adó alól. Ez a nyereség az LNG Holding által az átváltáskor kapott LNG Supply részvényekbe foglalt, a ZORA kölcsönre számított akkréciónak felel meg.

2.2.3.7. ***Az LNG FA végrehajtása***

(44) A Luxemburg által benyújtott adóbevallások tükrözik az LNG FA-kban leírt ügyletekben érintett társaságok számára biztosított adóügyi megítélést.

2.2.3.7.1. **LNG Supply**

(45) Az LNG Supply 2010. évi beszámolói kifejtik, hogy 2009-ben „az LNG Luxembourg és az LNG Supply között egy kötelezően részvényre váltandó kölcsönre vonatkozó szerződés" megkötésére került sor 646 millió USD összegben, 2009. október 30-tól számított 15 éves időtartamra ([64]).

(46) Az LNG ZORA kölcsön 2009-től 2013-ig a ZORA kölcsön névértékének (646 millió USD) megfelelő összegben szerepel az LNG Supply mérlegében lévő kötelezettségek között, illetve a társaság adóbevallásában ([65]). 2014-ben, az év folyamán végrehajtott részleges átváltást követően ez az összeg 193,8 millió USD-vel csökkent, tehát [300-600] millió USD-t tett ki ([66]).

([58]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 3. oldal.
([59]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 3. oldal.
([60]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 4. oldal (kiemelés a Bizottságtól).
([61]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelmet, 9. oldal.
([62]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelem 3.1. szakaszát.
([63]) Lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelem 3.2. szakaszát.
([64]) Lásd az LNG Supply 2010. évi beszámolóit, 9. megjegyzés.
([65]) Lásd minden egyes év tekintetében a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.
([66]) Lásd a 2014. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.

(47) Az LNG Supply mérlegének kötelezettség oldalára ([67]) az LNG Supply pénzügyi adósságaként ([68]) minden egyes évben bevezették a ZORA kölcsönre számított éves akkréciónak megfelelő összeget, az eredménykimutatásba bevezetett megfelelő ráfordítás ellentételezéseként. Következésképpen ez az összeg levonásra került az LNG Supply adóköteles jövedelméből. Az LNG Supply adóbevallásaiban feltüntetett, a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréciót az Tableau 1 mutatja be. A ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció 2014. évi, 193,8 millió USD-vel való csökkenése az LNG ZORA kölcsön részleges átváltásának következménye, mely csökkenést ugyanakkor részlegesen ellensúlyozott a ZORA kölcsönre az adott évben számított kiegészítő akkréció ([69]).

1. táblázat

Az LNG Supply adóbevallásaiban feltüntetett, a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
A ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció (millió USD)	10,9	46,8	165,6	[350-400]	[650-700]	[450-550]	0	0

(48) Az LNG Supply az LNG haszonrés után fizet adót. Ahogy azt 2011-re vonatkozóan a Figure 2 bemutatja ([70]), az LNG haszonrést a 2008. évi LNG FA-nak megfelelően a társaság átlagos teljes eszközállománya [1/(50-100)] %-ában és az éves bruttó árbevétel legalább [0,0-0,50] %-ában határozták meg. A ZORA kölcsönt finanszírozó eszközök teljes átlagértéke 2011-ben 752 703 699 USD-t tett ki. Következésképpen az [1/(50-100)] %-os haszonrés [100 000-150 000] USD-t tett ki. Az elért árbevétel 1 573 579 569 USD volt. Következésképpen az ezen összeg alapján számított [0,0-0,50] %-os haszonrés [3 500 000-4 000 000] USD-t tett ki. Ebből következően a 2011-es időszakban ez utóbbi összeget tekintették az LNG Supply adóköteles jövedelmének ([71]). Az LNG Supply így [500 000-1 500 000] EUR ([72]) társasági adót fizetett a 2011-es adóévben.

2. ábra

Az LNG Supply adóköteles jövedelmének kiszámítása a 2011. évi adóbevallás 3. melléklete szerint

A ZORA kölcsönre számított akkréció

A ZORA kölcsönre számított, az éves beszámolókban feltüntetett akkréció összege nem felel meg az adóhatóságok által 2008. szeptember 9-én és 2012 márciusában aláírt előzetes megállapodásoknak.

Ezért a helyes összeg megállapítása érdekében adómérleg készült. Ezen előzetes megállapodás alapján ugyanis a társaság a haszonrés után nem köteles adót fizetni (lásd lent).

A haszonrés kiszámítása

A bruttó eszközérték (vagyis a ZORA kölcsönt finanszírozó eszközök átlagos értéke) [1/(50-100) %]-ának megfelelő nettó haszonrés, amely nem lehet alacsonyabb a társaságra átruházott eszközökből (azaz a társaság teljes jövedelméből) származó bruttó árbevétel [0,0-0,5 %]-ánál

([67]) Lásd minden egyes év tekintetében a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.
([68]) Lásd minden egyes év tekintetében a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 2. mellékletét.
([69]) A 2014. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 2. melléklete szerint a ZORA kölcsönre számított, 2014. évi akkréció [250-350] millió USD-t tett ki. Ez azt jelenti, hogy az az összeg, amellyel a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció 2017-re ténylegesen csökkent, [450-550] millió USD-t tett ki (amely megfelel a [250-350] millió USD és a 193,8 millió USD összegének).
([70]) Ez a szám megfelel a 2011. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 3. mellékletében szereplő, kiszámított LNG haszonrésnek. Hasonló számítás található a többi év adóbevallásaiban.
([71]) A 2011. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás szerint ezt az összeget [2 500 000-3 500 000] EUR-ra váltották át.
([72]) Azaz [100 000-300 000] EUR helyi kereskedelmi adó címén és [550 000-750 000] EUR társasági jövedelemadó címén.

Minimális haszonrés

Összes bevétel	Arány	Időszak kezdete	Időszak vége	Minimális haszonrés (USD)
1 573 579 569	[0,0-0,5 %]	2011.1.1.	2011.12.31.	[3 500 000-4 000 000]

A ZORA kölcsönt finanszírozó eszközök átlagos értéke [1/(50-100) %]-ának megfelelő nettó haszonrés.

Dátum	Zora	
2011.1.1.	692 817 329	(Lásd a 2010. évi adóbevallást)
2011.12.31.	812 590 069	
Összesen	1 505 407 398	
Átlag	752 703 699	

Zora	Arány	Időszak kezdete	Időszak vége	Haszonrés (USD)
752 703 699	[1/(50-100) %]	2011.1.1.	2011.12.31.	[100 000-150 000]

(49) Az LNG Supply 2014. évi beszámolói szerint az LNG ZORA kölcsön részleges átváltása „a névérték egy része és az akkréció egy része között" oszlott meg ([73]). Következésképpen a ZORA kölcsön névértéke és a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció egyaránt 193,8 millió USD-vel csökkent 2014-ben ([74]). 2014 szeptemberében az LNG Supply az LNG ZORA kölcsön részleges visszafizetése érdekében 699,9 millió USD-vel ([75]) növelte tőkéjét. Az LNG Supply részvényeket névértéken bocsátották ki, ezután a névértékükkel egyenértékű tőkecsökkentés révén megszüntették azokat ([76]). Ez az átváltás nem volt hatással az LNG Supply adózására.

(50) 2015-ben, amikor az LNG Supply veszteséges volt, a ZORA kölcsönre számított akkréció [650-850] millió USD-nek megfelelő negatív értékű lett, és ebből következően csökkent elsősorban a ZORA kölcsönre számított fennmaradó kumulált akkréció ([450-550] USD-ről 0 USD-re), másodsorban pedig az LNG ZORA kölcsön összegének névértéke ([200-250] millió USD-re) ([77]).

(51) 2016-ban a ZORA kölcsönre számított akkréció ismét – [100-200] millió USD-nek megfelelő – negatív értékű lett, az LNG ZORA kölcsön összegét [100-200] millió USD-re tovább csökkentve ([78]).

2.2.3.7.2. **LNG Luxembourg**

(52) Az LNG Luxembourg adóbevallásai szerint az LNG ZORA kölcsön értékét a kölcsön 2014. évi részleges átváltásáig ([79]) a névértékén (646 millió USD) tartották fenn, a 2008. évi LNG FA-nak megfelelően ([80]). Az LNG határidős szerződés szintén megjelenik az LNG Luxembourg adóbevallásában mint ugyanakkora összegű kötelezettség ([81]).

(53) 2014-ben, a részleges átváltás következtében, az LNG ZORA kölcsön (eszköz) és az LNG határidős szerződés (forrás) értéke 193,8 millió USD-vel csökkent és [300-600] millió USD-t tett ki, ami nem volt hatással az eredménykimutatásra ([82]). Az LNG Luxembourg úgy döntött, hogy nem alkalmazza a LIR 22a. cikkét.

([73]) Lásd az LNG Supply 2010. évi beszámolóit, 8. megjegyzés.
([74]) Lásd a (46) és (47) preambulumbekezdést. Azonban, ahogy azt a 69. lábjegyzet leírja, az az összeg, amellyel a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció ténylegesen csökkent, [450-550] millió USD volt.
([75]) A 699,9 millió USD összeg a ZORA kölcsönre számított 2014. évi akkréciót is magában foglalja (lásd a 70. és 75. lábjegyzetet).
([76]) Lásd az LNG Supply 2014. évi beszámolóit, 7. megjegyzés.
([77]) Lásd az LNG Supply 2015. évi beszámolóit, 8. megjegyzés.
([78]) Lásd az LNG Supply 2016. évi beszámolóit, 8. megjegyzés.
([79]) Lásd a 2013. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.
([80]) Lásd a (38) preambulumbekezdést.
([81]) Lásd a 2013. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.
([82]) Lásd a 2014. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. és 2. mellékletét.

(54) 2015-ben, ahogy azt az (50) preambulumbekezdés kifejti, az LNG ZORA kölcsön értéke a ZORA kölcsönre számított negatív akkréció miatt [300-600] millió USD-re esett. Az LNG Luxembourg ezért ezzel az összeggel csökkentette az LNG ZORA kölcsön értékét, és egyidejűleg ugyanerre az összegre csökkentette az LNG határidős szerződés értékét ([83]).

(55) 2016-ban hasonló korrekciókra került sor az LNG ZORA kölcsön és az LNG határidős szerződés tekintetében, amelyek folytán értékük [100-200] millió USD-re csökkent ([84]).

2.2.3.7.3. **LNG Holding**

(56) A ZORA kölcsönt az LNG Holding beszámolóiban pénzügyi eszközként könyvelték el ([85]). 2012-től kezdve az LNG Supply-ban szerzett, a ZORA kölcsön névértékének megfelelő összegű részesedés is megjelenik az LNG Holding adóbevallásában, a LIR 166. cikke alapján a részesedésekből származó jövedelmek utáni adómentességben részesíthető részesedések kategóriájában ([86]).

(57) Az LNG Holding 2014. évi adóbevallása és beszámolói szerint az LNG ZORA kölcsön 2014. évi részleges átváltását követően kapott LNG Supply részvények megszüntetése 506,2 millió USD tőkenyereséget hozott létre ([87]), amely (a LIR 166. cikke szerint) a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszer alkalmazásával teljes mértékben mentesült az adó alól.

(58) 2015-ben és 2016-ban az LNG Holding az LNG határidős szerződésben bekövetkezett értékvesztés miatti korrekciót jelenített meg számvitelében, amely az LNG ZORA kölcsön értékének a ZORA kölcsönre számított negatív akkrécióból származó csökkenését tükrözte, ahogy azt az (50) és az (51) preambulumbekezdés kifejti ([88]). Ezt az értékvesztés miatti költséget az LNG Holding eredménykimutatásában elkönyvelték.

2.2.4. A GSTM FA-K RÉSZLETES LEÍRÁSA

2.2.4.1. ***A GSTM FA-kban leírt ügyletek***

(59) A 2010. évi GSTM FA iránti kérelem szerint az Engie az LNG FA-kban leírthoz hasonló struktúrát kíván megvalósítani: a GSTM megszerzi a finanszírozási és pénztárkezelési tevékenységet, és a vételt az EIL által nyújtott GSTM ZORA kölcsön révén finanszírozza. Az átváltáskor ([89]) a GSTM részvényeket bocsát ki (a továbbiakban: a GSTM részvények), amelyek magukban foglalják a ZORA kölcsön – a ZORA kölcsönre számított akkrécióval növelt vagy csökkentett – névértékét. Az EIL a GSTM ZORA kölcsön összegét a CEF-fel megkötött GSTM határidős szerződés révén finanszírozza. E szerződés értelmében az EIL kötelezettséget vállal arra, hogy a GSTM részvényeket értékesíti a CEF számára. A GSTM részvények eladási ára a GSTM ZORA kölcsön névértékének felel meg. ([90])

(60) A 2012. évi GSTM FA iránti kérelem tartalmaz egy ezzel megegyező ZORA kölcsönnel kapcsolatos adóelemzést, amely hasonló a 2008. évi LNG FA iránti kérelemben szereplőhöz, eltekintve attól, hogy ez a feltételes adómegállapítás többek között számításba veszi a GSTM ZORA kölcsön összegének potenciális jövőbeni növelését ([91]).

([83]) Lásd az LNG Luxembourg 2015. évi beszámolóit, 4. és 5. megjegyzés.
([84]) Lásd az LNG Luxembourg 2016. évi beszámolóit, 3. és 6. megjegyzés.
([85]) Lásd például az LNG Supply 2013. évi beszámolóit, 3. megjegyzés.
([86]) Lásd 2012-től kezdődően az egyes évekre vonatkozó Társasági és kereskedelmi adóbevallásokban szereplő, a LIR 166. cikkében említett részesedésekre vonatkozó adatokat.
([87]) Lásd az LNG Holding 2014. évi beszámolóit, 3. megjegyzés. A tőkenyereség összege hozzávetőlegesen megfelel a ZORA kölcsönre számított kumulált, átváltott akkréció összegének (lásd a 75. lábjegyzetet).
([88]) Lásd az LNG Holding 2015. és 2016. évi beszámolóit, 3. megjegyzés.
([89]) Amelyre legkésőbb a ZORA kölcsön lejáratakor kerül sor; lásd a (61)(2) preambulumbekezdést.
([90]) A struktúrát részletesen a következőképpen valósították meg: a CEF a finanszírozási és pénztárkezelési tevékenységet egy GSTM kötelezvény ellenében átruházza a GSTM-re. A CEF a kötelezvényt átruházza az EIL-re, egy, az EIL által a CEF részére kibocsátott, ugyanolyan összegű második kötelezvény ellenében. A GSTM ezután az első kötelezvény ellenében az EIL javára kibocsátja a GSTM ZORA kölcsönt megtestesítő kötvényt. Az EIL a GSTM ZORA kölcsön összegét a CEF-fel megkötött GSTM határidős szerződés révén finanszírozza. A GSTM határidős szerződés ellenében a CEF a második kötelezvénynek megfelelő összeget fizet, amelyet később kompenzálnak (lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelem I. szakaszát).
([91]) A 2012. évi GSTM FA iránti kérelem (5) bekezdése szerint „a GSTM által kibocsátott, ZORA kölcsönt megtestesítő kötvény összege növelhető. A ZORA kölcsön alapján kibocsátott kötvény teljes összege előreláthatólag [7-12] és [37-42] milliárd EUR között lesz". A GSTM beszámolói és adóbevallásai szerint 2016. december 31-ig nem emelték a GSTM ZORA kölcsön összegét.

2.2.4.2. ***A felek által között szerződések***

(61) Luxemburg benyújtotta a GSTM FA-kban leírt ügyletek Engie általi végrehajtására vonatkozó alábbi dokumentumok és szerződések másolatát:

1. az „Egy tevékenységi ág átruházására vonatkozó javaslat" című, a luxemburgi kereskedelmi és cégnyilvántartáshoz 2011. május 13-án benyújtott dokumentum (a továbbiakban: a GSTM-nek történő átruházásra vonatkozó javaslat) ([92]). E dokumentum szerint a CEF felajánlja, hogy a finanszírozási és pénztárkezelési tevékenységet 1 036 912 506,84 EUR ellenében átruházza a GSTM-re. A GSTM-nek történő átruházásra vonatkozó javaslat szerint a CEF a tevékenységi ágat a GSTM egy kötelezvénye ellenében ruházza át ([93]);

2. az EIL és a GSTM által megkötött, kötelezően átváltandó kölcsönre vonatkozó, 2011. június 17-i, illetve 2014. június 30-i keltezésű két szerződés (a továbbiakban: a GSTM ZORA szerződések; az LNG ZORA szerződéssel együtt a továbbiakban: a ZORA szerződések) ([94]), megközelítőleg azonos tartalommal ([95]). A GSTM ZORA szerződések értelmében az EIL kölcsönt nyújt a GSTM számára ([96]), amely kölcsön GSTM részvények kibocsátása révén fizethető vissza ([97]). A kölcsön 2026. június 17-én jár le ([98]). Ezen időszak végén a kölcsönt részvényre váltják, kivéve, ha az egyik fél a másik írásos beleegyezésével azt már korábban megtette ([99]). A kölcsön „kibocsátási ára" 1 036 912 507 EUR ([100]). Az átváltási ár a ZORA kölcsönre számított, az átváltás napjáig kumulált akkréció összegével növelt „kibocsátási árnak" felel meg ([101]);

3. egy, a CEF és az EIL között 2011. június 17-én megkötött, előrefizetett határidős részvényvásárlási szerződés (a GSTM határidős szerződés) ([102]). E szerződés értelmében a CEF a GSTM ZORA kölcsön „kibocsátási árával" megegyező áron megvásárolja az EIL GSTM részvényekre vonatkozó valamennyi jogát ([103]). A GSTM részvények CEF számára történő értékesítésére a részvények kibocsátásának napján kerül sor ([104]).

2.2.4.3. ***A GSTM tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés***

(62) A luxemburgi adóhatóság által jóváhagyott 2010. évi GSTM FA iránti kérelem szerint a GSTM éves adóköteles jövedelme a luxemburgi adóhatósággal közösen megállapított haszonrésnek felel meg (a továbbiakban: a GSTM-haszonrés). Következésképpen a GSTM kizárólag e haszonrés alapján fizet adót. A GSTM által ténylegesen elért nyereség és a GSTM-haszonrés (a ZORA kölcsönre számított akkréció) közötti különbözet a GSTM ZORA kölcsönhöz kapcsolódó levonható költségnek minősül ([105]).

(63) A 2010. évi GSTM FA iránti kérelem a GSTM-haszonrést a következőnek megfelelő összegben határozza meg: *„a teljes eszközértéke [1/(50-100)] %-ának megfelelő általános nettó haszonrés, beleértve a rendes kölcsönök által finanszírozott eszközöket"* ([106]). A 2010. évi GSTM FA iránti kérelemben a GSTM-haszonrést a szokásos piaci ár elvének megfelelőnek tekintik ([107]).

(64) A 2012. évi GSTM FA iránti kérelem módosítani szándékozik a GSTM-haszonrést. A kérelem szerint a haszonrés összegét „egy transzferárazási jelentéssel (»TP [transfer pricing] report«) kísért későbbi, »előzetes árképzési megállapodásra« vonatkozó levélben (»APA letter«) határozzák meg" ([108]). A GSTM 2011. évi beszámolói szerint ([109]) a GSTM-haszonrés 2012. január 1-jétől hatályos módosítását a csoporton belüli finanszírozási ügyletekre vonatkozó, 2011. január 28-i körrendelet (a továbbiakban: a 164/2. sz. körrendelet) hatálybalépése indokolta ([110]). Ez a körrendelet előírta, hogy valamennyi, a csoporton belüli finanszírozási ügyletek (mint a GSTM-haszonrés)

([92]) Az „Egy tevékenységi ág átruházására vonatkozó, a luxemburgi kereskedelmi és cégnyilvántartáshoz benyújtott javaslat" című, Luxemburg által 2017. június 16-án bemutatott dokumentum.
([93]) Lásd: Egy tevékenységi ág átruházására vonatkozó javaslat – Mémorial C – 2011. május 13. – 1. szakasz: „A tevékenységi ág átruházására tekintettel a kedvezményezett társaság kötelezvényt bocsát ki, amelynek összege 1 036 912 506,84 EUR".
([94]) Luxemburg által 2016. november 21-én benyújtva.
([95]) A 2014. évi szerződést egy kiegészítő finanszírozási kérelmet követően írták alá, és az lefedi az összes korábban lehívott összeget.
([96]) Lásd a GSTM ZORA szerződések 2. pontját.
([97]) Lásd a GSTM ZORA szerződések 5. pontját.
([98]) Lásd a GSTM ZORA szerződések 4. pontját.
([99]) Lásd a GSTM ZORA szerződések 4. és 5. pontját.
([100]) Lásd a GSTM ZORA szerződések 2. pontját.
([101]) Lásd a GSTM ZORA szerződések 5.2 pontját és az 1. pontban szereplő fogalommeghatározásokat.
([102]) Luxemburg által 2016. november 21-én benyújtva.
([103]) Lásd a GSTM határidős szerződés 2. pontját.
([104]) Lásd a GSTM határidős szerződés 3. pontját.
([105]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 2. oldal.
([106]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 2. oldal.
([107]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 5. oldal, (5) bekezdés.
([108]) Lásd a 2012. évi GSTM FA iránti kérelmet, 2. oldal. Az „APA" az előzetes árképzési megállapodás („advance pricing agreement") rövidítése.
([109]) Lásd a 2011. évi társasági és kereskedelmi adóbevallás 3. mellékletét.
([110]) Az adóügyi igazgató 2011. január 28-i 164/2. sz. körrendelete.

során alkalmazott transzferárakat jóváhagyó feltételes adómegállapítás iránti kérelem keretében transzferár-tanulmányt kell benyújtani ([111]). Ezért az adótanácsadó 2012. július 11-i és 2013. november 11-i leveleiben két FA iránti kérelmet nyújtott be, amelyekhez csatolta a GSTM-haszonrés megállapításával kapcsolatos transzferár-tanulmányokat ([112]). Luxemburg szerint a luxemburgi adóhatóság nem hagyta jóvá ezeket a feltételes adómegál-lapítás iránti kérelmeket. Másképpen fogalmazva, a luxemburgi adóhatóság nem bocsátott ki az Engie adótaná-csadója által a 2012. július 11-i és 2013. november 11-i leveleiben javasolt GSTM-haszonrés összegét jóváhagyó feltételes adómegállapítást ([113]).

(65) A 2010. évi GSTM FA iránti kérelem ezenkívül kifejti, hogy *„abban a kevéssé valószínű esetben, ha az elszámolás nincs teljes mértékben összhangban a ZORA szerződés szerinti kötelezettségekkel, az ebből származó, az éves beszámolókban feltüntetett nyereség vagy veszteség nem érinti a fent említett adózási helyzetet”* ([114]).

(66) Összefoglalva, a GSTM ZORA kölcsön átváltása előtt a GSTM éves adóköteles jövedelme a GSTM-haszonrésre korlátozódik. A GSTM ZORA kölcsön átváltása nincs hatással a GSTM adóköteles jövedelmére.

2.2.4.4. ***Az EIL tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés***

(67) Az EIL tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés azonos az LNG Luxembourg esetében leírttal ([115]), és ugyanazokon az érveken alapul ([116]). Következésképpen az GSTM ZORA időtartama alatt az EIL dönthet úgy, hogy semmilyen adóköteles jövedelmet és semmilyen adózási szempontból levonható költséget nem jelenít meg a számvitelében. Ha az átváltáskor az EIL a LIR 22a. cikke szerinti eltérési szabályozás alkalmazása mellett dönt, akkor semmilyen jövedelmet nem jelenít meg ([117]), és ily módon nem köteles társasági adót fizetni ([118]). Ahogy azt lejjebb a (76) preambulumbekezdés kifejti, az EIL azt választotta, hogy a GSTM ZORA kölcsönt a név szerinti értékén megtartja az elszámolásában.

2.2.4.5. ***A CEF tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés***

(68) A CEF tekintetében alkalmazott adóügyi megítélés azonos az LNG Holding esetében leírttal ([119]). Következés-képpen a CEF semmilyen adóköteles jövedelmet és semmilyen adózási szempontból levonható költséget nem jelenít meg a számvitelében a ZORA kölcsön átváltása előtt ([120]).

(69) A 2010. évi GSTM FA iránti kérelem annak megerősítését is kéri, hogy „a CEF által a határidős szerződés értelmében megszerzett részesedés a LIR 166. cikke alkalmazásában *az e határidős szerződés megkötésének pillanatától* a GSTM tőkéjében való közvetlen részesedésnek minősül” ([121]). Következésképpen a GSTM részvények birtoklásához kapcsolódó adóköteles jövedelmek a CEF-nél mentesülnek az adó alól, amennyiben a LIR 166. cikkének feltételei teljesülnek.

2.2.4.6. ***A GSTM FA-k végrehajtása***

(70) A Luxemburg által benyújtott adóbevallások tükrözik a GSTM FA-kban leírt ügyletekben érintett társaságok számára Luxemburg által biztosított adóügyi megítélést.

2.2.4.6.1. **GSTM**

(71) A GSTM 2012. évi beszámolói tartalmazzák, hogy az EIL *„1 036 912 506,84 EUR összegű, kötelezően átváltandó kölcsönt nyújtott a [GSTM] számára, 2011. június 17-től számított 15 éves időtartamra”* ([122]).

([111]) Lásd a 164/2. sz. körrendelet 4.2. bekezdését.
([112]) Lásd a 2012. évi társasági és kereskedelmi adóbevallás 3. mellékletét.
([113]) Lásd Luxemburg 2016. május 23-i levelét.
([114]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 2. oldal. Hasonlóképpen, a 2012. évi GSTM FA iránti kérelem kifejti: „abban az esetben, ha az elszámolás a ZORA szerződés szerinti éves akkréciótól eltérő eredményt hoz, a GSTM adózás céljából továbbra is kizárólag a haszonrést vallja be”.
([115]) Lásd a 2.2.3.4. szakaszt.
([116]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet (3. oldal és 3. és 4. lábjegyzet), amely a 2008. évi LNG FA iránti kérelemben használtakhoz hasonló érveket tartalmaz [lásd a (38) preambulumbekezdést].
([117]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 3. oldal.
([118]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 6. oldal, (6) bekezdés.
([119]) Lásd a 2.2.3.5. szakaszt.
([120]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 3. oldal.
([121]) Lásd a 2010. évi GSTM FA iránti kérelmet, 5. oldal, (2) bekezdés (kiemelés a Bizottságtól).
([122]) Lásd továbbá a GSTM 2011. december 31-i mérlegéhez fűzött magyarázó megjegyzéseket; a GSTM 2011. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallása, 3. melléklet.

(72) A GSTM ZORA kölcsön a ZORA kölcsön névértékének (1 036 912 506,84 EUR) megfelelő összegben szerepel a GSTM mérlegében lévő kötelezettségek között a társaság adóbevallásaiban. Ez az összeg nem mutat időbeli változást ([123]).

(73) A GSTM mérlegének kötelezettség oldalára a GSTM pénzügyi adósságaként ([124]) minden egyes évben bevezették a ZORA kölcsönre számított éves akkréciónak megfelelő összeget, az eredménykimutatásba bevezetett megfelelő ráfordítás ellentételezéseként ([125]). Következésképpen ez az összeg levonásra került a GSTM adóköteles jövedelméből. A GSTM 2011 és 2015 közötti adóbevallásaiban szereplő, a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréciót az alábbi 2. táblázat mutatja be.

2. táblázat

A GSTM adóbevallásaiban feltüntetett, a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
A ZORA kölcsönre számított kumulált akkréció (millió EUR)	44,9	[100-150]	[300-350]	[450-500]	[600-650]	[600-900]

(74) A 2010. évi GSTM FA-nak megfelelően a GSTM a GSTM-haszonrés után fizet adót. Az alábbi 3. ábra a GSTM-haszonrés kiszámítását mutatja be a 2011. üzleti évre vonatkozóan ([126]). Az „adózás és a ZORA kölcsönre számított akkréció előtti nettó jövedelem" 45 522 581,00 EUR. A GSTM adóköteles jövedelmét a társaság 2011. évi átlagos teljes eszközállománya – azaz 3,7 milliárd EUR – [1/(50-100)] %-a alapján számították ki. A GSTM adóköteles jövedelme ennek alapján [500 000-600 000] EUR-t tesz ki (amelyhez hozzáadódik egy „tőke-ellentételezés" megnevezésű, [6 000-11 000] EUR-t kitevő összeg). Az ezen összeg és az „adózás és a ZORA kölcsönre számított akkréció előtti nettó jövedelem" közötti különbözet a ZORA kölcsönre számított levonható akkréció címén az adóbevallásban feltüntetett 44,9 millió EUR összeg.

3. ábra

A GSTM 2011. évi adóköteles jövedelmének kiszámítása a GSTM 2011. évi adóbevallásának 3. melléklete szerint

Eszközök összesen	Időszak kezdete	Időszak vége	Napok száma	Átlag (*)
8 691 871 776	2011.5.2.	2011.12.31.	244	3 729 884 433

Az eszközöket finanszírozó összes adósság	3 729 202 241
Adózás és a ZORA akkréció előtti nettó jövedelem	[45 000 000-50 000 000]
A tőkére vonatkozó, adózás és a ZORA akkréció előtti nettó jövedelem	8 326
Az eszközöket finanszírozó adósságra vonatkozó, adózás és a ZORA akkréció előtti nettó jövedelem	[45 000 000-50 000 000]
Összesen	[45 000 000-50 000 000]
[1/(50-100) %]-os haszonrés	[550 000-600 000]

([123]) Lásd minden egyes év tekintetében a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.
([124]) Lásd minden egyes év tekintetében a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletét.
([125]) Lásd minden egyes év tekintetében a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 2. mellékletét.
([126]) Ez a szám megfelel a 2011. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 3. mellékletében foglaltaknak.

A tőkére vonatkozó ellentételezés	
Az eszközöket finanszírozó adósságra vonatkozó ellentételezés ([1/(50-100) %]-os haszonrés)	[550 000-600 000]
Teljes nettó haszonrés	[550 000-600 000]

A haszonrést az éves beszámolókban már megjelenítették, nincs szükség kiigazításra

Az adóköteles összeg kiszámítása	EUR
Üzleti év eredménye	420 802
Hozzáadandó: adók	[150 000-200 000]
Adóköteles összeg	[550 000-600 000]
Társasági jövedelemadó	[100 000-150 000]

(*) havi számítások alapján meghatározva

(75) A GSTM adóbevallásai azt mutatják, hogy – amint azt korábban bemutattuk ([127]) – a GSTM-haszonrés változott 2011 óta. Ahogy azt a 4. ábra a 2012-es és 2013-as év vonatkozásában bemutatja, a GSTM-haszonrést nem az eszközérték [1/(50-100)] %-ában határozták meg, ahogyan azt a 2010. évi GSTM FA iránti kérelemben eredetileg jelezték, hanem az eszközöket finanszírozó adósságok értékének [0-1] %-ában ([128]). 2014-ben a GSTM-haszonrést a kölcsönök és követelések teljes összegének [0-1] %-ában határozták meg. Az adóbevallások szerint az ezen évekre vonatkozó GSTM-haszonrést a 2012. július 11-i és 2013. november 11-i FA iránti kérelmekre hivatkozva számították ki ([129]), amelyeket, ahogyan azt a (64) preambulumbekezdés jelzi, a luxemburgi adóhatóság soha nem fogadott el.

4. ábra

A GSTM adóköteles jövedelmének kiszámítása, hivatkozással a GSTM 2012. évi adóbevallásának 3. mellékletéhez csatolt, 2010. és 2012. évi feltételes adómegállapítás iránti kérelmekre

Az alábbi társaság nevében benyújtott, a társasági jövedelemadóra és a helyi kereskedelmi adóra vonatkozó 2012. évi bevallás és a 2013. január 1-jei vagyonadó-bevallás mellékletei:

GDF SUEZ Treasury Management S.à r.l, adószám: 2011 2416 545

3. melléklet	STAW/NGOK

Magyarázó jegyzetek

Általános megjegyzések

Hivatkozással az adótanácsadó 2010. február 9-i és 2012. június 15-i leveleire.

([127]) Lásd a (64) preambulumbekezdést.
([128]) Lásd a 2012. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 3. mellékletét.
([129]) Lásd a 2012. évi Társasági és kereskedelmi adóbevallás 3. mellékletét.

A finanszírozási tevékenységre vonatkozó haszonrés

Hivatkozással az adótanácsadó 2012. július 12-i és 2013. november 11-i, az előzetes transzferárazási megállapodásokra vonatkozó leveleire (az APA-k)

A finanszírozási tevékenységre vonatkozó haszonrés kiszámítása a következőképpen történik:

Az eszközöket finanszírozó adósságok átlagos összege (*)	Időszak kezdete	Időszak vége	Napok száma	% (**)	Haszonrés
[9 000 000 000-10 000 000 000]	2012.1.1.	2012.12.31.	366	4,2 bps	[3 000 000-4 000 000]
Összesen			366		

A kockázati tőke ellentételezése

Átlagos tőke (*)	Időszak kezdete	Időszak vége	Napok száma	A kockázati tőke ellentételezése
[2 000 000-3 000 000]	2012.1.1.	2012.12.31.	366	[20 000-30 000]
Total			366	

A ZORA kölcsönre számított akkréció

Adózás és ZORA akkréció előtti nettó jövedelem	[100 000 000-150 000 000]
Mínusz: tőkében kifizetett ellentételezés	[20 000-30 000]
Mínusz: minimális haszonrés	[3 000 000-4 000 000]
A ZORA kölcsönre számított akkréció	[100 000 000-150 000 000]

A ZORA kölcsönre számított akkréció beszámolókban feltüntetett összege nem felel meg az APA-knak (nem elegendő). Ezért az adómérlegben és az eredménykimutatásban [40 000-50 000] EUR összegű kiigazításra került sor, és ez a kiigazítás a 2013. évi beszámolókban is tükröződni fog.

(*) Havi számítások alapján
(**) Az APA-kban előírtak szerinti transzferár-tanulmány alapján

2.2.4.6.2. **EIL**

(76) Az EIL számvitelében a GSTM ZORA kölcsönt névértéken, azaz 1 036 912 507 EUR értéken tartották meg ([130]), a GSTM FA által biztosított opciónak megfelelően ([131]).

([130]) Lásd az EIL egyes évekre vonatkozó mérlegét a Társasági és kereskedelmi adóbevallás 1. mellékletében.
([131]) Lásd a (67) preambulumbekezdést.

2.2.4.6.3. **CEF**

(77) Végül, a CEF adóbevallásában megjelenik a GSTM-ben szerzett, a GSTM ZORA kölcsön névértékének megfelelő összegű részesedés, a LIR 166. cikke alapján a részesedésekből származó jövedelmek utáni adómentességben részesíthető részesedések kategóriájában ([132]).

2.3. *A VONATKOZÓ NEMZETI JOGI KERET BEMUTATÁSA*

2.3.1. A LUXEMBURGI TÁRSASÁGIADÓ-RENDSZER ÁLTALÁNOS ELVEI

(78) A társaságok luxemburgi adókötelezettségére vonatkozó általános jogszabályokat a LIR tartalmazza. A LIR 159. cikke szerint az adóügyi szempontból luxemburgi illetőségű társaságok teljes jövedelmük után kötelesek adót fizetni ([133]). A LIR 163. cikke előírja, hogy a luxemburgi társasági adó az adóalany által egy adott év folyamán elért adóköteles jövedelemre alkalmazandó ([134]). 2013 előtt Luxemburgban valamennyi adófizetésre kötelezett társaság az adóköteles nyereségét terhelő 28,80 %-os általános adókulcs szerint adózott ([135]). 2013 óta az általános adókulcs 29,22 %.

(79) A LIR 18. cikkének (1) bekezdése meghatározza az adófizető vállalkozás éves adóköteles nyereségének meghatározását lehetővé tevő módszert: „A nyereséget a pénzügyi év végén befektetett nettó eszközök és a pénzügyi év elején befektetett nettó eszközök különbözete képezi, növelve a pénzügyi év alatt teljesített személyi elvonásokkal, és csökkentve a pénzügyi év alatt nyújtott kiegészítő hozzájárulásokkal.”

(80) A LIR 23. cikke kifejti, hogy a nettó eszközök értékelését a számviteli szabályoknak és elveknek megfelelően kell végrehajtani ([136]).

(81) A LIR 40. cikke meghatározza az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvét. Ezen elv szerint az adómérlegnek – amely meghatározza az éves adóköteles jövedelmet – meg kell felelnie a kereskedelmi mérlegnek, kivéve, ha eltérő értékek felhasználását előíró, különleges adózási szabály alkalmazására kerül sor ([137]).

2.3.2. A RÉSZESEDÉSEKBŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELMEK ADÓMENTESSÉGÉT BIZTOSÍTÓ RENDSZER ÉS A FELOSZTOTT NYERESÉG ADÓZTATÁSA

(82) A LIR 97. cikkének (1) bekezdése szerint a tőkejövedelmek magukban foglalják az osztalékokat, a nyereségrészesedéseket és az egyéb befektetések eredményeit, amelyek társaságokban birtokolt részvényekből vagy más részesedésekből adódnak ([138]).

([132]) Lásd az egyes évekre vonatkozó Társasági és kereskedelmi adóbevallásokban szereplő, a LIR 166. cikkében említett részesedésekre vonatkozó adatokat.

([133]) LIR 159. cikk, (1) bekezdés: „A társasági jövedelemadó hatálya alá tartozó, belföldi illetőségű adóalanynak tekintendők a továbbiakban felsorolt kollektív jellegű szervezetek, feltéve, hogy a létesítő okirat szerinti székhelyük vagy központi igazgatásuk a Nagyhercegség területén található.” LIR 159. cikk, (2) bekezdés: „A társasági jövedelemadó az adóalany teljes jövedelmére vonatkozik.”

([134]) LIR 163. cikk, (1) bekezdés: „A társasági jövedelemadó az adóalany által a naptári év alatt elért adóköteles jövedelmet terheli.”

([135]) A luxemburgi társasági adó egy, a nyereséget terhelő, 21 %-os adóból („társasági jövedelemadó” vagy „IRC” [„impôt sur le revenu des collectivités”]), valamint – a Luxembourg városban letelepedett társaságok esetében – egy a nyereségre kivetett, 6,75 %-os kereskedelmi adóból („kereskedelmi adó”) áll. Ezenfelül a 21 %-os adón túl az IRC alapján kiszámított 5 %-os pótlékot kell befizetni egy foglalkoztatási alapba. 2012-ben – a 2013. pénzügyi évtől kezdődő hatállyal – a szolidaritási pótlék 5 %-ról 7 %-ra növekedett. A 2013-as pénzügyi évtől bevezetett változtatásokkal az összesített jövedelemadó-kulcs a Luxembourg városban letelepedett társaságok esetén 28,80 %-ról 29,22 %-ra emelkedett. Ezenkívül a luxemburgi társaságokat a nettó eszközállományra kivetett éves vagyonadó terheli, amelyet az egyes évek január 1-jén a társaságok által világszerte birtokolt eszközök nettó értékének 0,5 %-ában állapítanak meg.

([136]) LIR 23. cikk, (1) bekezdés: „[…] a nettó befektetett eszközök értékelésének meg kell felelnie a következő bekezdésekben meghatározott szabályoknak, valamint a rendszeres számvitelre kötelezett vállalkozások esetében az ilyen számvitelre vonatkozó elveknek”.

([137]) LIR 40. cikk, (1) bekezdés: „Ha az értékelést adózási szempontból szabályozó előírások nem követelik meg a meghatározott összeg szerinti értékelést, akkor az adómérlegben feltüntetendő értékeknek meg kell egyezniük a kereskedelmi mérleg értékeivel vagy a fent említett előírásokkal összhangban a lehető legközelebbieknek kell lenniük azokhoz, aszerint, hogy a kereskedelmi mérleg értékei megfelelnek-e vagy nem ugyanazoknak az előírásoknak”.

([138]) LIR 97. cikk, (1) bekezdés: „Tőkejövedelemnek tekintendők: 1. az osztalékok, a nyereségrészesedések és az egyéb befektetések eredményei bármilyen formában, a 159. és 160. cikkben említett társaságokban birtokolt részvények, tőkerészesedések, osztalékjegyek vagy bármilyen jellegű egyéb részesedések alapján.”

(83) Az osztalékok és a részesedésekből származó egyéb jövedelmek adóztatását illetően a LIR 166. cikke bevezeti Luxemburgban „a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszert". Ez a rendszer biztosítja a társasági adó, a forrásadó és a nettó eszközállományra kivetett vagyonadó alóli mentességet a bizonyos feltételeknek megfelelő jogalanyok által birtokolt részesedésekből származó jövedelmek tekintetében. Az e rendelkezést a LIR-be beépítő törvénytervezetről szóló véleményében a luxemburgi Államtanács kifejtette, hogy ez a rendszer a hármas adóztatás adóméltányossági és gazdasági okokból történő elkerülése érdekében indokolt ([139]).

(84) A LIR 166. cikkének (2) bekezdése felsorolja azokat a jogalanyokat, amelyek részesülhetnek a részesedésekből származó adómentességben: ezek közé tartoznak a Luxemburgban adóköteles tőkeegyesítő társaságok (mint a részvénytársaságok és a korlátolt felelősségű társaságok) és a 90/435/EGK tanácsi irányelv 2. cikkében felsorolt társaságok ([140]).

(85) Ahhoz, hogy egy társaság részesülhessen az adómentességben, két feltételt kell együttesen teljesítenie. Egyrészt a jogalanyoknak a részesedést legalább tizenkét hónapon keresztül megszakítás nélkül birtokolniuk kell, vagy kötelezettséget kell vállalniuk arra. Másrészt, a részesedés aránya nem süllyedhet azon társaság tőkéjének 10 %-a alá, amelyben a részesedést birtokolják, vagy a részesedés vételára nem lehet kevesebb, mint 1,2 millió EUR ([141]).

(86) E két feltétel teljesülése esetén a részesedésből származó jövedelmek (osztalékok, tőkenyereség vagy a részesedés révén szerzett egyéb jövedelmek) teljes mértékben mentesülnek a luxemburgi társasági adó alól. A LIR 166. cikkének (9) bekezdése és a 2001. december 21-i nagyhercegi rendelet (a „2001. december 21-i rendelet") ([142]) értelmében a részesedésből származó jövedelem adómentessége a tőkenyereségre is vonatkozik („a részesedés átruházása révén szerzett jövedelmek") ([143]).

(87) Az elosztott jövedelmek elosztó jogalanynál történő adóztatását a LIR 164. cikke szabályozza. A LIR 164. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az adóköteles jövedelem meghatározása szempontjából közömbös, hogy a jövedelmet tényleges tulajdonosok között osztják-e el ([144]). A LIR 164. cikkének (2) bekezdése kifejti, hogy a LIR 164. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában mit kell „elosztáson" érteni, és ebbe a kategóriába sorolja a részvénytulajdonosoknak, az osztalékjegyek vagy alapítói részvények tulajdonosainak, élvezeti jegyek vagy bármilyen egyéb értékpapírok, többek között változó hozamú kötvények tulajdonosainak történő bármilyen jellegű elosztást ([145]).

2.3.3. AZ ÁTVÁLTÁSBÓL SZÁRMAZÓ TŐKENYERESÉG ADÓZTATÁSÁNAK FELFÜGGESZTÉSE

(88) Az eszközök átváltására vonatkozó általános elvet a LIR 22. cikkének (5) bekezdése állapítja meg, amely szerint a vagyontárgyak cseréje az átadott vagyontárgy visszterhes átruházásának tekintendő, amelyet a cserébe kapott vagyontárgy becsült tényleges értékének megfelelő áron történő visszterhes megszerzése követ ([146]), potenciálisan adóköteles tőkenyereséget keletkeztetve ezzel.

([139]) *Az Államtanács 1965. április 2-i véleménye a jövedelemadóról szóló törvénytervezet 242. cikkéről: „Annak figyelembevétele, hogy egy leányvállalat által megtermelt és az anyavállalaton – az ez utóbbi részvényeseinek történő elosztást megelőzően – áthaladó társasági nyereség* hármas adóztatásnak van kitéve, amelyet adóméltányossági és gazdasági okokból el kell kerülni" (kiemelés a Bizottságtól).

([140]) A Tanács 90/435/EGK irányelve (1990. július 23.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (HL L 225., 1990.8.20., 6. o.).

([141]) LIR 166. cikk, (1) bekezdés: „a részesedésből származó jövedelmek (…) mentesülnek az adó alól, ha a jövedelmek rendelkezésre bocsátásakor azok haszonélvezője legalább tizenkét hónapos időszakon keresztül megszakítás nélkül birtokolja az említett részesedést, vagy kötelezettséget vállal annak ilyen birtoklására, és ha ez alatt az időszak alatt a részesedési arány nem csökken a 10 százalékos értékhatár alá, vagy a vételár nem kevesebb 1 200 000 eurónál".

([142]) A jövedelemadóról szóló 1967. december 4-i módosított törvény 166. cikke (9) bekezdése 1. pontjának végrehajtásáról szóló 2001. december 21-i nagyhercegi rendelet.

([143]) LIR 166. cikk, (9) bekezdés: „A nagyhercegi rendelet: 1. meghatározandó feltételek és módozatok mellett az adómentességet kiterjesztheti a részesedés átruházása révén szerzett jövedelmekre, 2. pontosan megállapítandó feltételek mellett előírhatja, hogy az átruházással kapcsolatos veszteségek nem levonhatók". A 2001. december 21-i rendelet 1. cikkének (1) bekezdése: „Ha egy, a 166. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában említett adófizető az ugyanazon cikk (2) bekezdésének 1–3. pontjában említett társaság részvénytőkéjében birtokolt közvetlen részesedését megtestesítő értékpapírokat átruházza, akkor az átruházás révén szerzett jövedelem mentesül az adó alól, amennyiben az értékpapírok elidegenítésének napján az átruházó az említett részesedést legalább 12 hónapon keresztül megszakítás nélkül birtokolja vagy erre kötelezettséget vállal, és amennyiben ezen időszak alatt a részesedési arány nem csökken a 10 %-os értékhatár alá, vagy a vételár 6 000 000 EUR alá".

([144]) LIR 164. cikk, (1) bekezdés: „Az adóköteles jövedelem meghatározása szempontjából közömbös, hogy a jövedelmet tényleges tulajdonosok között osztják-e el."

([145]) LIR 164. cikk, (2) bekezdés: „Az előző bekezdés értelmében elosztásnak tekintendő az éves nyereségből vagy a felszámolás során elért nyereségből való részesedésre jogosító részvények, osztalékjegyek vagy alapítói részvények, élvezeti jegyek vagy bármilyen egyéb értékpapír, többek között változó hozamú kötvények tulajdonosainak történő bármilyen jellegű elosztás."

([146]) LIR 22. cikk, (5) bekezdés: „A vagyontárgyak cseréje az átadott vagyontárgy visszterhes átruházásának tekintendő, amelyet a cserébe kapott vagyontárgy visszterhes megszerzése követ. A cserébe kapott vagyontárgy átruházási ára annak becsült tényleges értékének felel meg".

(89) Ezen általános szabálytól eltérve a LIR 22a. cikke (2) bekezdésének 1. pontja úgy rendelkezik, hogy a kölcsönnek az adós részvénytőkéjévé való átváltása nem eredményez társaságiadó-kötelezettséggel járó tőkenyereséget. Ugyanez a rendelkezés előírja, hogy ez az eltérés nem vonatkozik a kölcsönnek az átváltás előtt, a vagyontárgyak cseréjéig folyamatban lévő működési időszakra vonatkozó tőkésített kamatára ([147]).

2.3.4. VISSZAÉLÉS ELLENI RENDELKEZÉSEK

(90) Az adóügyi kiigazításról szóló luxemburgi törvény, azaz a *Steueranpassungsgesetz* (a továbbiakban: a StAnpG) tiltja a polgári jog szerint törvényes jogi formák vagy konstrukciók visszaélésszerű használata révén történő adókikerülést vagy adóteher-csökkentést. A StAnpG 6. cikke szerint ha az ügyletet övező jogi forma vagy konstrukció nem felel meg az ügylet tartalmának, akkor az adót az ügylet tartalmának megfelelően kell megállapítani, úgy, mintha azt a megfelelő jogi forma szerint kötötték volna meg ([148]).

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

(91) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában ideiglenesen úgy vélte, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés látszólag a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül, és kifejezte kétségeit ezen intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

(92) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság különösen a következő kérdésekkel kapcsolatban fejezte ki kétségeit:

1. a luxemburgi adóhatóságok helyesen engedélyezték-e a ZORA kölcsönre számított akkréció levonását, és a ZORA kölcsönök megfeleltek-e a szokásos piaci ár elvének;

2. ha a luxemburgi adóhatóságok helyesen engedélyezték a ZORA kölcsönre számított akkréció levonását, akkor egyrészt a luxemburgi adóhatóságok joggal fogadták-e el a LIR 22a. cikkének alkalmazását; másrészt a GSTM és az LNG Supply adóköteles jövedelmének meghatározásához használt módszer megfelelt-e a szokásos piaci ár elvének;

3. a költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) levonhatóságának – az LNG Supply és a GSTM esetében – és az annak megfelelő jövedelem adómentességének – az EIL és az LNG Luxemburg esetében – együttes hatása eltér-e a luxemburgi adórendszer általános céljától, szelektív előnyt biztosítva ezzel az LNG Holding és a CEF holdingtársaságoknak.

(93) A Bizottság első kételye a ZORA kölcsönre számított akkréció levonását érintette ([149]). A Bizottság megkérdőjelezte, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció a LIR 109. cikkének értelmében vett kamatnak minősül, és hogy ebből kifolyólag levonható. Pontosabban a Bizottság úgy vélte, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció a LIR 164. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelő felosztott nyereségnek tekintendő, és hogy levonása ebből következően nem lett volna engedélyezhető. A Bizottság ezenkívül úgy vélte, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció levonásának engedélyezésével Luxemburg potenciálisan rosszul alkalmazta a LIR 164. cikkének (3) bekezdését. E rendelkezés szerint a társaságok kötelesek adóköteles jövedelmükbe beszámítani – rejtett felosztott nyereségként – a részvényeseiknek kifizetett minden olyan összeget, amely nem felel meg a szokásos piaci ár elvének. Pontosabban a Bizottság felvetette, hogy egy, a szokásos piaci feltételek mellett tárgyaló független társaság ugyanolyan feltételek mellett nyújtott-e volna kölcsönt az LNG Supply és a GSTM számára, mint amilyeneket a ZORA kölcsönök biztosítottak.

(94) Arra az esetre vonatkozóan, ha a luxemburgi adóhatóságok helyesen engedélyezték a ZORA kölcsönre számított akkréció levonását, a Bizottság egy másik kételyt fogalmazott meg, amelyet két részben lehet bemutatni:

1. egyrészt a Bizottság megkérdőjelezte a LIR 22a. cikkének alkalmazását, amely szerint a ZORA kölcsön részvényre váltása nyomán nem fizetendő társasági adó ([150]). Ha a ZORA kölcsönre számított akkréció levonható hitelkamatnak minősülne, amit a Bizottság az első kételyének megfogalmazásával vitatott, akkor az után – mint az EIL és az LNG Luxembourg, vagy a holdingtársaságok adóköteles jövedelme után – adót kellett volna fizetni, és nem részesülhetett volna a LIR 22a. cikke szerinti adómentességben.

([147]) A LIR 22a. cikke (2) bekezdésének 1. pontja így fogalmaz: „A 22. cikk (5) bekezdésétől eltérve, az alábbi 1–4. pontban említett csereügyletek nem eredményezik a kicserélt javakhoz tartozó tőkenyereség keletkezését, kivéve, ha az 1., 2. és 3. pontban említett esetekben akár a hitelező, akár a társaság tagja lemond a jelen rendelkezés alkalmazásáról: 1. egy kölcsön átváltásakor: az adós részvénytőkéjét képviselő értékpapírok átadása a hitelezőnek. Az átváltható, tőkésítő kölcsön átváltása esetén az átváltás előtt folyamatban lévő működési időszakra vonatkozó tőkésített kamat az átváltás időpontjában adóköteles". Ezenkívül a 22a. cikk (4) bekezdése így rendelkezik: „A társasági tag esetében a cserébe kapott értékpapírok megszerzésének ára és dátuma az átadott értékpapírok megszerzése árának és dátumának felel meg. Amennyiben a társaság tagja részére különbözettérítést fizetnek, úgy a cserébe kapott értékpapírok vételárát az említett különbözettérítés összegével csökkenteni kell."

([148]) A StAnpG 6. cikke a következőképpen rendelkezik: *„Durch Missbrauch von Formen und Gestaltungsmöglichkeiten des bürgerlichen Rechts kann die Steuerpflicht nicht umgangen oder gemindert werden. Liegt ein Missbrauch vor, so sind die Steuern so zu erheben, wie sie bei einer den wirtschaftlichen Vorgängen, Tatsachen und Verhältnissen angemessenen rechtlichen Gestaltung zu erheben wären."*

([149]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 4.2.1. szakaszát.

([150]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 4.2.2.1. szakaszát.

2. másrészt a Bizottság kételyeket fogalmazott meg a szóban forgó FA-kban az LNG Supply és a GSTM adóköteles jövedelmének meghatározásához használt módszer kapcsán – mivel egy adóköteles haszonrés meghatározása nem gazdasági elemzésen alapul –, valamint e módszer szokásos piaci ár elvének való megfelelését illetően ([151]).

(95) Végül a harmadik kétely a ZORA kölcsönre számított akkréció – a leányvállalatok szintjén biztosított – levonhatóságának és a LIR 22a. cikkének alkalmazása miatt a megfelelő jövedelmek – az EIL és az LNG Luxembourg szintjén biztosított – adómentességének együttes hatására vonatkozott ([152]). E két hatás kombinálásával Luxemburg jóváhagyta a GSTM és az LNG Supply által Luxemburgban elért nyereség nem elhanyagolható részének de facto adómentességét. A Bizottság azt igyekezett megállapítani, hogy ez a következmény eltér-e a luxemburgi társaságiadó-rendszer célkitűzésétől, amely – a LIR 163. cikke szerint – a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása ([153]).

(96) A harmadik kétely kapcsán a Bizottság azt is vizsgálta, hogy az FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélés jelentheti-e a LIR 166. cikkének helytelen alkalmazását, amely cikk célja ugyanazon nyereség gazdasági kettős adóztatásának az elkerülése. A Bizottság megállapította különösen, hogy a CEF és az LNG Holding a jelek szerint azért vetette fel a LIR 166. cikkének alkalmazását, hogy elérje olyan nyereségek adó alóli mentesítését, amelyek után a GSTM és az LNG Supply nem fizetett adót ([154]).

(97) A Bizottság rámutatott arra, hogy a szóban forgó FA-k teljesen nyilvánvalóan szelektív előnyt biztosítottak nemcsak a CEF és az LNG Holding holdingtársaságoknak, hanem az egész Engie csoportnak ([155]).

(98) A Bizottság ezenkívül előzetesen úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó FA-k az adózási joggal való visszaélésre vonatkozó luxemburgi jogszabályoktól (a StAnpG 5. és 6. cikke) való eltérést eredményezhetnek ([156]).

(99) A Bizottság egy 2017. június 1-jén megtartott ülésen, valamint a 2017. december 11-i levélben – amelyet Bizottság azt követően fogalmazott meg, hogy Luxemburg és az Engie kiegészítő információkat mutatott be – részletesebben kifejtette az ügy megítélésének néhány elemét. A Bizottság tudomásul vette, hogy a LIR 109. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó a luxemburgi jog alapján bejegyzett társaságokra, sem a luxemburgi adójogi illetőségű társaságokra. A Bizottság azt is megállapította, hogy a LIR 22a. cikkében előírt rendszer opcionális, és hogy a jelen ügyben érintett társaságok a mai napig nem választották annak alkalmazását. Végül a Bizottság megjegyezte, hogy Luxemburg szerint a szóban forgó FA-k „a társaságok általános adóztatási rendszerén" ([157]), és különösen „az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvén" alapulnak ([158]). E tekintetben, és ahogy arra az eljárás megindításáról szóló határozat rámutat ([159]), az alkalmazandó referenciarendszer a luxemburgi társaságiadó-rendszer lehet, amelynek célja a Luxemburgban társasági adó fizetésére kötelezett társaságok nyereségének megadóztatása.

(100) Továbbá 2017. december 11-i levelében a Bizottság az Engie csoport számára biztosított előny ([160]) tárgyában kifejtette, hogy mivel a luxemburgi társaságiadó-rendszer célja az, hogy elvben a társaság számvitelében nyilvántartott valamennyi nyereséget beszámítsa az adóköteles jövedelembe, a több luxemburgi adójogi illetőségű társaság között létrejött, csoporton belüli finanszírozási ügyletek nem lehetnek hatással e társaságok adóköteles jövedelmének összegére, vagy más kifejezéssel az összesített adóköteles jövedelemre. A jelen esetben azonban a Bizottság kiemelte, hogy a szóban forgó FA-k az Engie luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének csökkentését eredményezték (a csoport egészére vonatkozó érvelés).

4. ÉSZREVÉTELEK LUXEMBURG RÉSZÉRŐL

(101) Luxemburg először is emlékeztet arra, hogy a Szerződés 114. cikkének megfelelően az adójogi rendelkezések a tagállamok hatáskörébe tartoznak. A Bizottság csak abban az esetben vizsgálhat egy adójogi rendelkezést, ha az sérti a Szerződés 107. cikkét.

(102) Másodsorban Luxemburg vitatja a szeletív előny meglétét, az alábbiakban kifejtett okokból.

([151]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 4.2.2.2. szakaszát.
([152]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 4.2.3. szakaszát.
([153]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (151)–(155) preambulumbekezdését.
([154]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (156) preambulumbekezdését.
([155]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (152) preambulumbekezdését.
([156]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (158) preambulumbekezdését.
([157]) Lásd Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit, 168. pont.
([158]) Lásd Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit, 170. pont.
([159]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (152) preambulumbekezdését.
([160]) Lásd a (97) preambulumbekezdést.

4.1. *A BIZOTTSÁG ÁLTAL AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATBAN HASZNÁLT REFERENCIARENDSZER TÉVES*

(103) Először is, Luxemburg szerint a LIR 109. cikke kizárólag a természetes személyekre alkalmazandó, a társaságokra tehát nem vonatkozik.

(104) Másodsorban Luxemburg kiemeli, hogy a ZORA kölcsönök a luxemburgi adórendszer szempontjából adósságinstrumentumok: következésképpen nem kezelhetők tőkében való részesedésként ([161]). Ezt az osztályozást elsősorban a ZORA kölcsön birtoklásához kapcsolódó szavazati jog hiánya, az irányításban való részvétel jogának hiánya, az osztalékokhoz vagy a felszámolás során keletkező nyereségből való részesedéshez való jog hiánya, az előre meghatározott napon történő visszafizetés kötelezettsége, a tőke-hozzájárulást megállapító közjegyzői okirat hiánya és a szerződés jogi formája indokolja. Ezen túlmenően Luxemburg azt állítja, hogy a ZORA kölcsönök nem képeznek az éves nyereségből vagy a felszámolásból származó nyereségből való részesedésre jogosító értékpapírt. Következésképpen Luxemburg véleménye szerint a LIR 164. cikkének (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó.

(105) Harmadsorban, a ZORA kölcsönök szokásos piaci feltételekkel való összhangját illetően Luxemburg úgy véli, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a befektetők különböző kategóriáit. A ZORA kölcsönök nem szabványos kölcsönszerződések, hanem olyan atipikus eszközök, amelyek megóvják a hitelfelvevőt az esetleges működési kockázatoktól, és a befektető számára lehetővé teszik befektetése jobb megtérülését. Tekintettel a piac volatilitására és a finanszírozástól való függésre, a hitelező számára logikus választás a ZORA kölcsön, és a pénzügyi piacokon lehet hasonló eszközöket találni, mint például az egy adott mögöttes instrumentum teljesítményét tükröző, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok. Következésképpen a ZORA kölcsön nyújtása szokásos piaci feltételek szerint történik, és a LIR 164. cikkének (3) bekezdése Luxemburg szerint nem alkalmazandó.

(106) Luxemburg szerint a referenciarendszer alkotóelemei egyrészt a LIR 18., 40. és 23. cikke, amelyek a társaságok adóköteles jövedelmének meghatározásával, az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvével, valamint az óvatosság elvével foglalkoznak, másrészt a LIR 22a. cikke.

(107) Luxemburg kiemeli, hogy az adóköteles nyereségnek a LIR 18. cikke szerinti meghatározása két fő elvet követ. Egyfelől az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvét (LIR 40. cikk), másfelől az óvatosság elvét, amely szerint a nyereség addig nem adóztatható meg, amíg azt nem realizálták.

(108) A LIR 22a. cikkét illetően Luxemburg kijelenti, hogy az – a LIR 162. cikkének ([162]) megfelelően – egy, a társaságokra vonatkozó opcionális rendszerről szól.

(109) Luxemburg vitatja azt az értelmezést, amely szerint a LIR 163. cikke a luxemburgi társaságiadó-rendszer egy olyan célját vagy elvét fogalmazza meg, amely szerint a luxemburgi székhelyű társaságok által realizált összes nyereséget meg kell adóztatni. Luxemburg úgy véli, hogy ezt a célt a törvény semelyik rendelkezése sem fogalmazza meg vagy tükrözi. Luxemburg szerint a referenciarendszert a jogalkotó által előírt jogszabályegyüttes alapján kell meghatározni, és nem egy hipotetikus elv vagy cél segítségével, amelynek értelmezése túlmutathat a törvény pontos keretein.

4.2. *A SZÓBAN FORGÓ FA-K NEM TÉRNEK EL A REFERENCIARENDSZERTŐL*

(110) Luxemburg kiemeli, hogy a ZORA kölcsönökhöz kapcsolódó költségek levonhatóságának elfogadásával a szóban forgó FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélés teljes mértékben megfelelt a LIR 14–60. cikkének, ennélfogva pedig a LIR 18., 40. és 23. cikkének. Luxemburg véleménye szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy a GSTM-nél és az LNG Supply-nál levonható költségek nem kamatok és nem osztalékok. A ZORA kölcsön visszafizetése történhet az instrumentum névértékénél magasabb áron. Az óvatosság elve szerint a hitelfelvevőnek, figyelembe véve ezt a kockázatot, számolnia kell bizonyos költséggel. A LIR 18., 40. és 23. cikke szerint ez a költség adózási szempontból levonható.

([161]) Lásd a Luxemburg által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban tett észrevételek 8. oldalát: „A ZORA kölcsön egy szerződés, amely rögzíti az adósságot, valamint annak visszafizetését, ily módon a 164. cikk ebben az esetben nem tűnik relevánsnak." „A ZORA kölcsönök a luxemburgi adórendszer szempontjából nem a tőkében való részesedés, hanem az adósság alapvető jellegzetességeivel rendelkeznek."

([162]) A LIR 162. cikke: „(1) Az e törvény 1. címében foglalt rendelkezések az adóköteles jövedelem és az azt alkotó nettó jövedelmek meghatározására, az átruházásból vagy felszámolásból származó nyereség meghatározására, valamint az adó bejelentésére, megállapítására és beszedésére vonatkoznak, kivéve, ha minderről az alábbi előírások másképp rendelkeznek, és ha e rendelkezések alkalmazása a kollektív szervezetek különleges jellegére tekintettel nem indokolt. (2) Az előző bekezdés alapján egy nagyhercegi rendelet határozza meg a kollektív jellegű szervezetekre vonatkozó rendelkezéseket".

(111) Luxemburg úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélés teljes mértékben megfelelt a LIR 97. és 22a. cikkének. Luxemburg azt állítja, hogy a Bizottság tévesen vélte úgy, hogy minden tőkésített kamatnak adókötelesnek kell lennie. Alapvetően Luxemburg fenntartja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy – ahogy azt a (110) preambulumbekezdés kifejti – a levonható költségek sem nem kamatok, sem nem osztalékok. Az óvatosság elve feltételezi, hogy az egyik félnél jelentkező, adózási szempontból levonható költség nem szükségképpen eredményez adóköteles jövedelmet a másik félnél. A ZORA kölcsönöket a hitelezőnek a „bekerülési áron", és nem a piaci áron kell értékelnie. Következésképpen Luxemburg úgy véli, hogy a ZORA kölcsönök a hitelező szintjén nem keletkeztetnek adóköteles jövedelmet az átváltás napja előtt.

(112) Az adózást tekintve az átváltás napján megállapításra kerül egy, a bekerülési ár és a részvények piaci ára közötti különbözettel megegyező nyereség. Luxemburg azonban kiemeli, hogy az EIL és az LNG Luxembourg dönthet úgy, hogy a LIR 22a. cikkében előírt mechanizmust veszi igénybe. A hitelező által kapott részvények tekinthetők úgy, hogy azok a ZORA kölcsön összegét pótolják a hitelező számára. Ez esetben a részvényeket a hitelező számvitelében a ZORA kölcsön névértékén lehet beszámítani.

(113) Luxemburg ugyanakkor kifejti, hogy a ZORA kölcsön LNG Supply általi részleges visszafizetését követően, amire 2014-ben került sor, az LNG Luxembourg nem alkalmazta a LIR 22a. cikkében foglalt opcionális rendszert, és számvitelében feltüntetett bizonyos adóköteles nyereséget.

(114) Luxemburg úgy véli, hogy a szóban forgó FA-k nem ellenkeznek a szokásos piaci ár elvével azáltal, hogy elfogadják a GSTM és az LNG Supply nyereségének meghatározásához használt, az egyes vállalatok által viselt kockázatokon, ellátott funkciókon és felhasznált eszközökön alapuló módszert.

(115) Luxemburg vitatja, hogy tévesen alkalmazta volna a LIR 166. cikkét, ugyanis a szóban forgó FA-k csupán jóváhagyják a társasági adó fizetésére kötelezett valamennyi társaságra alkalmazandó különböző adójogi rendelkezések szigorú és helyes olvasatát.

(116) Luxemburg vitatja, hogy a LIR 166. cikkének célja a gazdasági kettős adóztatás elkerülése. Luxemburg úgy ítéli meg, hogy a LIR 166. cikke szerint a jövedelmeket nem kell előzetesen megadóztatni annak érdekében, hogy részesüljenek a részesedésből származó jövedelmek adómentességében. A részesedésből származó jövedelmek adómentességében való részesülés csak az eszköz jellegével, az érintett társaság tőkéjében való részesedés százalékos arányával vagy a bekerülési árral, valamint a részesedések birtoklásának időtartamával kapcsolatos feltételekhez kötött. A jelen esetben a LIR 166. cikkét mindezen feltételeknek megfelelően alkalmazták. A fentiek figyelembevételével Luxemburg úgy véli egyrészt, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszer nem írja elő, hogy minden jövedelemnek adókötelesnek kell lennie, másrészt, hogy a LIR 166. cikke szerint a részesedésből eredő jövedelmek adómentességében részesíthető jövedelmeknek nem feltétlenül kell előzetesen megadóztatott jövedelmekből származniuk.

(117) Luxemburg ezenkívül kijelenti, hogy ha a Bizottság úgy véli, hogy a LIR 166. cikke nem tér el a referenciarendszertől, akkor bizonyítania kell, hogy a szóban forgó FA-k a LIR 166. cikkének eltérést jelentő alkalmazását hagyják jóvá a CEF és az LNG Holding vonatkozásában. Luxemburg vitatja különösen a LIR 164. és 166. cikkének együttes alkalmazását, ugyanis a LIR 164. cikkének rendelkezései nem képezik a LIR 166. cikke alkalmazásának elengedhetetlen feltételét. A LIR 164. cikke kizárólag a belföldi társaságok (luxemburgi illetőségű társaságok) által elosztott jövedelmekre vonatkozik, míg a LIR 166. cikke rendelkezéseinek alkalmazási köre tágabb, mivel a részesedésből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszer mind a luxemburgi illetőségű társaságok, mind a külföldi társaságok részesedései révén szerzett jövedelmekre vonatkozik. Ilyeténképpen Luxemburg kifejezetten elismeri, hogy a külföldi részesedések kivételével a LIR 164. cikkének rendelkezései is kiterjednek mindazokra a részesedésekre, amelyekből eredő jövedelmekre a 166. cikk alkalmazható ([163]).

(118) A csoport egészére vonatkozó érvelést illetően [lásd a (100) preambulumbekezdést] Luxemburg megerősítette álláspontját, amely szerint a Bizottság érvelése nem alapulhat egy nem megfelelő és nem létező rendszeren. Luxemburg hangsúlyozza, hogy a luxemburgi jog nem határozza meg, hogy a több luxemburgi adójogi illetőségű társaság között létrejött, csoporton belüli finanszírozási ügyletek nem lehetnek – akár növelő, akár csökkentő – hatással mindezen társaságok Luxemburgban adóköteles jövedelmének összegére, vagy más kifejezéssel a csoport Luxemburgban adóköteles összesített jövedelmére. Luxemburg ezenkívül kifejti, hogy egy intézkedés szelektív jellegének megállapításához a Bizottságnak nem azt kell kimutatnia, hogy az intézkedés a referenciarendszer céljától tér el, hanem hogy magától a referenciarendszertől.

([163]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben az 1.b kérdésre adott választ: „A külföldi társaságokat nem számítva […] a LIR 164. cikkének rendelkezései is kiterjednek mindazokra a részesedésekre, amelyekből eredő jövedelmek részesülhetnek a LIR 166. cikke szerinti adómentességi rendszerben."

(119) Luxemburg kiemeli, hogy egy intézkedés szelektív jellegének megállapításához a Bizottságnak bizonyítania kell, hogy egy adott ágazat vállalkozásai előnyben részesülnek más vállalkozásokhoz képest, és utal a *Comunidad Autónoma de Galicia* ügyben hozott európai bizottsági határozat ([164]) érvénytelenítésére.

(120) Luxemburg vitatja továbbá a Bizottság állítását, amely szerint a ZORA kölcsönt kibocsátó társaság által a ZORA kölcsönre számított akkréció címén elkönyvelt valamennyi, adózási szempontból levonható költséget beszámították a hitelező adóköteles jövedelmébe, így annak nem volt semmilyen hatása a csoport luxemburgi adóköteles jövedelmére. Luxemburg emlékeztet arra, hogy a LIR 22a. cikke lehetővé teszi az átváltható kölcsönt nyújtó hitelező számára, hogy az átváltáskor ne könyveljen el tőkenyereséget. Következésképpen Luxemburg szerint az EIL és az LNG Luxembourg beavatkozása nem csökkentette az Engie csoport azon adóköteles jövedelmét, amely akkor állt volna fenn, ha a csoport közvetlenül vesz igénybe ZORA kölcsönt.

(121) Luxemburg ezenkívül cáfolja a joggal való visszaélést. Luxemburg sérelmezi különösen a Bizottság gyanúsítását, amely szerint Luxemburg a StAnpG 5. cikke szerinti színlelt ügyletet hagyott volna jóvá, és emlékeztet arra, hogy a különböző felek ténylegesen létező jogalanyok, és hogy azok megfelelően hajtották végre szerződéses kötelezettségeiket. Luxemburg elutasítja továbbá azt az érvet, amely szerint a StAnpG 6. cikke értelmében az ügylet jogi formája nem felel meg az ügylet tartalmának, mivel az ügyleteket eszközök csoporton belüli átruházásának finanszírozása érdekében hajtották végre.

4.3. *A VISSZATÉRÍTÉS ELMARADÁSA*

(122) Luxemburg úgy véli, hogy abban az esetben, ha a Bizottság elítélő határozatot hoz, az csak a jövőre vonatkozóan léphet hatályba, és hogy a Bizottság a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megfelelően nem rendelheti el az állítólagos állami támogatások visszatérítését.

5. **AZ ENGIE ÉSZREVÉTELEI**

(123) Az Engie a ZORA kölcsönöket adósságinstrumentumnak tekinti. A teljes visszafizetendő összeg a hitelfelvevő teljesítményének a függvénye. Következésképpen az Engie kiemeli, hogy a hitelező nem tehet szert jövedelemre az átváltás előtt. Emellett a ZORA kölcsön az átváltásig a számvitelben adósságinstrumentumként szerepel, ennélfogva könyvviteli és adózási szempontból ekként kezelik.

(124) Az Engie úgy érvel, hogy a ZORA kölcsönhöz kapcsolódó költségek hitelfelvevőnél való levonhatósága megfelel az alkalmazandó adójognak. A ZORA kölcsön visszafizetéséhez kapcsolódó költségek, amelyeket a számvitelben az alkalmazandó számviteli szabályoknak megfelelően állapítanak meg, a számviteli mérleg és az adómérleg összekapcsolásának adójogi alapelve szerint adózási szempontból levonhatók. A számviteli óvatosság elve szerint a hitelező a ZORA kölcsön részvényre váltása előtt nem jogosult nyereséget elkönyvelni. Következésképpen a hitelező csak az átváltás napján könyvel el nyereséget, amely adóköteles. Az Engie szerint ugyanakkor a LIR 22a. cikke átváltható kölcsön átváltása esetén lehetővé teszi a társaságok számára a halasztott adófizetést. Végül, az EIL és az LNG Luxembourg a CEF-fel, illetve az LNG Holdinggal megkötött határidős szerződések révén fedezték kockázataikat. A CEF és az LNG Holding által a befektetéseik révén elért jövedelmek az alkalmazandó adójognak megfelelően – amely adójognak a részét képezi a LIR 166. cikke – adókötelesek.

(125) Az Engie részletesebben kifejtette, melyek voltak az LNG Supply és a GSTM számára átruházott tevékenységek: ezek egyrészt egy Jemen cseppfolyósított földgázzal való ellátására vonatkozó hosszú távú (körülbelül 20 éves) szerződésből (a továbbiakban: az LNG szerződés) és a járulékos eszközökből (terminálkapacitás és szállítási kapacitás), illetve másrészt a csoportszintű folyószámla-kezelési tevékenységből (*cash pooling*) állnak ([165]).

(126) Az Engie kifejtette továbbá, hogy az LNG Supply által elért jelentős nyereség miatt csak az LNG Supply és az LNG Luxemburg között folyósított ZORA kölcsön részleges átváltására került sor 2014-ben. A részleges átváltást követően az LNG Luxembourg rögzítette számvitelében az adóköteles jövedelmeket. Az LNG Luxembourg úgy döntött, hogy nem alkalmazza a LIR 22a. cikkében foglalt rendszert. A társaság ugyanabban az adóévben ugyanakkora összegű levonható költséget jelenített meg számvitelében az LNG Holding számára az LNG határidős szerződés keretében történő részvényátruházás miatt.

([164]) A C-70/16 P. sz., *Comunidad Autónoma de Galicia és Retegal kontra Bizottság* ügyben hozott határozat, ECLI:EU:C:2017:1002.

([165]) Az Engie ezenkívül közölte, hogy az LNG Supply mintegy [1-40] teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalót alkalmazott, a GSTM pedig mintegy [1-10] teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalót. Az Engie ezenfelül megerősítette, hogy az LNG Luxembourgnak az LNG ZORA kölcsön és az LNG határidős szerződés fenntartásával kapcsolatos tevékenységen kívül nem volt más tevékenysége.

(127) Az Engie ezenkívül megerősítette, hogy a LIR 22a. cikkének alkalmazása valójában nem lett volna hatással a ZORA kölcsönöket nyújtó hitelezők (az LNG Luxembourg és az EIL) adóköteles jövedelmére, mivel az értékesítési árat és az értékesítés napját előre rögzítették a határidős szerződésekben. Ezzel kapcsolatban a 2017. június 1-jei ülésen megbeszélésekre került sor azon forgatókönyv kapcsán, amely alapján az LNG Luxembourg vagy az EIL adóköteles nyereséget vagy veszteséget realizál, tekintettel arra, hogy a ZORA kölcsönök és a határidős szerződések kölcsönösen fedik egymást. Az Engie kifejtette, hogy a ZORA kölcsönök átváltása révén keletkező minden adóköteles jövedelem adózási szempontból levonható megfelelő veszteségként jelentkezik a határidős szerződéseknél.

(128) Végül, a holdingtársaságok (vagyis a CEF és az LNG Holding) esetében alkalmazandó jogi keretet illetően az Engie leszögezte, hogy a részvények átruházásának napján, és abban az esetben, ha a részvények értéke meghaladja a határidős szerződésekben rögzített bekerülési árat, a holdingtársaság semmilyen nyereséget nem könyvel el a számvitelében. Egy ilyen nyereség csak később állapítható meg, ha és miután a kibocsátók részvényeit értékesítették vagy megszüntették. Az Engie szerint ez a potenciális nyereség a LIR 166. cikkében meghatározottak szerint a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító, valamennyi luxemburgi társaságra alkalmazandó rendszer alapján adómentességet élvezhet.

(129) Az Engie úgy érvel, hogy a GSTM ZORA és az LNG ZORA kölcsönök alkalmazása tiszteletben tartja az adójogszabályoknak megfelelően elfogadott FA-kat, és hogy az nem vezet az adóztatás kettős elmaradásához. Az Engie a 2017. júniusi ülésen azt is kifejtette, hogy ha az érvelés inkább gazdasági, mintsem jogi természetű, akkor fontos figyelembe venni a ZORA kölcsön hosszú lejáratát, és nem azokra az évekre kell fókuszálni, amikor nyereség jött létre, és amelyek során korlátozott mértékű adófizetésre került sor. Az Engie kifejtette, hogy ha gazdasági vagy átfogó megközelítés helyett az egyes jogalanyokat külön-külön vizsgálják, akkor a rendszer szimmetrikus.

(130) Az Engie ezenkívül kifejtette, hogy a GSTM ZORA kölcsönt még nem váltották át. Az EIL-nél a mai napig nem jelentkezett nyereség. Az LNG ZORA kölcsönt 2014-ben részben részvényre váltották, ennek eredményeképpen a ZORA kölcsönre számított kumulált akkréciónak megfelelő nyereséget rögzítettek az LNG Luxembourg számvitelében. Az LNG Luxembourg úgy döntött, hogy nem alkalmazza a LIR 22a. cikkében meghatározott, halasztott adózást lehetővé tevő opcionális rendszert, és az átváltás révén elért nyereséget figyelembe vették a társaság 2014. évi adóalapjának kiszámításakor.

(131) Az Engie ezenkívül részletesebben kifejtette az EIL és az LNG Luxembourg pontos szerepét. Ezeket a szerepeket az Engie részletesen leírta a ZORA kölcsönök igazolására az Engie által megállapított transzferárakra vonatkozó jelentésekben, és csatolta azokat az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos, a Bizottsághoz benyújtott észrevételekhez (a „transzferár-jelentések"). Az Engie az EIL és az LNG Luxembourg társaságokat olyan „befektetőként" írja le a transzferár-jelentésekben, amelyek a tevékenységekhez kapcsolódó valamennyi kockázatot viselik és ellátják az e tevékenységekből eredő fő funkciókat, miközben a kockázatok szempontjából a határidős szerződések teljesen megóvják ezeket a társaságokat ([166]). Az Engie kifejtette, hogy a transzferárak szemszögéből – a ZORA kölcsönök kibocsátója ellentételezésének meghatározása céljából – a ZORA kölcsön hitelezőjét össze lehet vonni a határidős szerződés értelmében átváltott részvények vásárlójával.

(132) Tekintettel arra, hogy az EIL és az LNG Luxembourg beavatkozása gazdasági és üzleti szempontból semleges, a Bizottság a 2017. június 1-jei ülésen kérte, hogy magyarázzák el számára, miért volt szükség ezekre a társaságokra az eszközök átruházásának finanszírozásához. Az Engie megerősítette, hogy a tevékenységek átruházásának finanszírozását más struktúra segítségével is meg tudta volna oldani. Jóllehet léteznek e művelet strukturálásának más módjai, azért esett a választás erre a struktúrára, mert az nagyobb rugalmasságot biztosított a társaságok irányítása számára és több választási lehetőséget kínált a jövőbeni műveletekhez, és ezek fontos kritériumok egy társaságcsoport megszervezése szempontjából.

5.1. *AZ ENGIE CÁFOLJA BÁRMILYEN ELŐNY MEGLÉTÉT*

(133) Az Engie úgy érvel, hogy az érintett társaságok nem élveznek semmilyen előnyt, ugyanis nem részesülnek semmilyen indokolatlan adócsökkentésben. Az Engie kijelenti, hogy a ZORA kölcsönökre számított akkréció levonása nem jelent versenyelőnyt. Az Engie ezenkívül úgy véli, hogy a ZORA kölcsönök kibocsátóira alkalmazott rendszernek és a hitelezőkre alkalmazott rendszernek az ötvözéséből nem születhet versenyelőny, mivel ez az előny nem valósult meg, egyrészt amiatt, mert a GSTM ZORA kölcsön átváltására nem került sor, másrészt azért, mert döntés született a LIR 22a. cikke LNG ZORA kölcsön esetében való alkalmazásának mellőzéséről.

5.2. *AZ ENGIE CÁFOLJA A SZÓBAN FORGÓ INTÉZKEDÉSEK SZELEKTIVITÁSÁT*

(134) Az Engie először is úgy véli, hogy a szóban forgó FA-k nem jelentenek egyedi támogatási intézkedéseket.

([166]) Lásd a transzferár-jelentés 6.1.2. és 6.1.3. szakaszát.

(135) Az Engie vitatja a Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozatban használt referenciarendszert. Az Engie úgy véli, hogy a LIR 109. cikkének (1) bekezdése és 164. cikke nem alkalmazható, az előbbi azért, mert kizárólag a természetes személyekre vonatkozik, az utóbbi pedig azért, mert a kölcsönökre nem vonatkozik. A helyes referenciarendszert a LIR 18–45. cikkei képezik, amelyek a luxemburgi adójognak a társaságok adóköteles jövedelmének meghatározásával kapcsolatos alapelveiről szólnak, például az óvatosság elvéről (a LIR 23. cikke), az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvéről (a LIR 40. cikke), valamint a működési kiadások levonhatóságáról (a LIR 45. cikke).

(136) Az Engie úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó FA-k nem térnek el az alkalmazandó referenciarendszertől. Az adósság visszafizetési értékének növekedése pénzügyi terhet jelent a hitelfelvevő számára. Ezt a pénzügyi terhet feltüntették az éves beszámolókban, és az az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának, illetve a működési kiadások levonhatóságának elvéből kifolyólag levonható. És megfordítva, a ZORA kölcsönre számított negatív akkréció esetén az adósság csökkenése adóköteles jövedelem elkönyvelését vonja maga után. A kölcsön későbbi részvényre váltása nem kérdőjelezi meg az eszköz eredeti minősítését, amely szerint az adósságnak tekintendő. Ami az EIL-t és az LNG Luxembourgot illeti, a LIR 22a. cikke lehetőséget biztosít számukra arra, hogy az átváltáskor halasztott adófizetést válasszanak. Az LNG Luxembourg az LNG ZORA kölcsön 2014. évi részleges átváltását követően nem vette igénybe ezt a rendszert, és számvitelébe adóköteles jövedelmet vezetett be. A GSTM ZORA kölcsönt és az LNG ZORA kölcsön fennmaradó részét a mai napig nem váltották át. A mai napig semmilyen jövedelem nem keletkezett, és a LIR 22a. cikke szerinti opcionális rendszer alkalmazása nem merülhetett fel. Következésképpen az Engie úgy véli, hogy a szóban forgó FA-k sem formális tartalmukban, sem végrehajtásukban nem térnek el a referenciarendszertől.

(137) Az Engie a transzferár-jelentések alapján azt állítja, hogy a kibocsátóknál jelentkező adóköteles haszonrés (vagyis a kibocsátók ellentételezése) becsléséhez használt módszer a piaci alapú eredmény megbízható közelítését adja, és megfelel a szokásos piaci ár elvének. A különböző jogi személyek funkcióit, kockázatait és eszközeit a piaci áraknak megfelelően ellentételezték. A két bemutatott transzferár-jelentés értékeli a kibocsátók (az LNG Supply vagy a GSTM) és a (pontosan nem meghatározott) „befektető” funkcióit és az általuk viselt kockázatokat, és megállapítja, hogy a kockázatok nagy részét a „befektető” viseli, míg a kibocsátó az átruházott tevékenységek napi irányításáért felel. A transzferár-jelentések alapján a ZORA kölcsön szokásos piaci jellegnek értékeléséhez megfelelő módszer az összehasonlítható független árak módszere ([167]), és a tőzsdén kereskedett alapok („exchange-traded funds”, ETF) ellentételezése összehasonlítható ellentételezést jelent. Végezetül a transzferár-jelentések megállapítják, hogy a kibocsátók ellentételezése megfelel az ETF-ek ellentételezésének, tehát a szokásos piaci ár elvének megfelelőnek tekintendő.

(138) Az Engie szerint a vonatkozó luxemburgi jogszabályok kumulatív alkalmazásának a szóban forgó FA-k általi jóváhagyása megfelel a luxemburgi társaságiadó-rendszer céljának, amely a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása, a kibocsátott adósságinstrumentumok ellentételezésének figyelembevétele után. Valamennyi adósságinstrumentum-tulajdonos (hitelfelvevő) esetében ugyanazt az adójogi elbánást alkalmazzák, azaz esetükben érvényesül a pénzügyi költségek levonhatósága. Hasonlóképpen, minden hitelező esetében, amely hasonló kölcsönt nyújt, ugyanazt az adójogi elbánást alkalmazzák, azaz a visszafizetéskor a számviteli eredmény után adót kell fizetni, kivéve, ha az adóalany a halasztott adózási rendszert választja.

(139) Az Engie ezenkívül cáfolja a joggal való visszaélést. Az ügyletekben érintett jogalanyok mind jogi személyek. Ezenfelül a szóban forgó ügyleteknek gazdasági céljuk van: a tevékenységek átruházásának a finanszírozása. Következésképpen az Engie úgy véli, hogy Luxemburg nem mentesítette a ZORA kölcsönre számított akkréciót az adó alól, és nem támogatott adókikerülést, sem pedig a nemzeti joggal való visszaélést.

(140) Másodsorban az Engie úgy véli, hogy mivel a szóban forgó FA-k csak megerősítik az alkalmazandó nemzeti jogot, rendszerként értékelendők. Ezzel kapcsolatban az Engie úgy véli, hogy ezek a rendszerek – a szóban forgó FA-k szerinti értelmezésük szerint – nem szelektívek. Általános jellegű rendszerek, mivel – külön-külön vagy együttesen – valamennyi gazdasági szereplőre alkalmazandók, feltételek nélkül. Alkalmazhatóságuk nem függ FA-k kibocsátásától, amelyeket jelen esetben jogbiztonsági okokból kértek. Valamennyi vállalkozás, amely az adórendszer célját – vagyis a nyereségek megadóztatását – tekintve hasonló jogi és ténybeli helyzetben van, részesülhet az e rendszerek kínálta lehetőségekben. Következésképpen az Engie szerint ezek a rendszerek, konkrét hatásuk révén, nem hoznak létre hátrányos megkülönböztetést, illetve nem tesznek különbséget a vállalkozások között.

([167]) Az összehasonlítható független árak módszere a multinacionális vállalkozások és az adóhatóságok számára kidolgozott OECD irányelvek 2010. évi kiadásában az OECD által elismert öt transzferár-képzési módszer egyike.

(141) Harmadsorban az Engie fenntartja, hogy a szóban forgó intézkedések a luxemburgi adórendszer irányadó elveiből, különösen az óvatosság elvéből fakadnak.

(142) Az Engie vitatja, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszernek az lenne a célja, hogy megadóztassa a számvitelben nyilvántartott nyereségeket. A referenciarendszer a luxemburgi társaságiadó-rendszer, amelynek részét képezi a LIR 166. cikke, amelynek alkalmazását a szóban forgó FA-kban jóváhagyták.

(143) Az Engie megállapítja továbbá, hogy a szóban forgó FA-k nem térnek el a LIR 166. cikkétől. A luxemburgi társaságiadó-rendszernek megfelelően az adóalanyok által elkönyvelt osztalékok vagy tőkenyereségek nem adóztathatók meg, amennyiben teljesülnek a LIR 166. cikkének feltételei. Az Engie megjegyzi, hogy amikor az LNG Supply az újonnan kibocsátott részvények megszüntetése révén csökkentette tőkéjét, teljesültek a LIR 166. cikkének feltételei. Következésképpen az Engie úgy véli, hogy a szóban forgó FA-k nem hagyták figyelmen kívül az alkalmazandó adószabályokat, és hatásukra a fizetendő adó nem lett kevesebb annál, amelyet hiányukban kellett volna fizetni.

(144) Az Engie emellett a luxemburgi alkotmány 99. és 101. cikkével összhangban úgy véli, hogy a luxemburgi adóhatóságok nem térhetnek el a LIR 166. cikkében meghatározott szigorú feltételektől.

(145) Az Engie megjegyzi, hogy az eljárás megindításáról szóló határozat egy potenciális egyedi támogatási intézkedésre hivatkozik, és nem a LIR 166. cikkére, amely egy rendszert képezne. Ha a Bizottság úgy tekinti, hogy a LIR 166. cikke önmagában nem jelent eltérést, de a szóban forgó FA-kban való alkalmazását megkérdőjelezi, akkor a Bizottság adós marad annak a bemutatásával, hogy a szóban forgó FA-k mennyiben térnek el a LIR 166. cikkétől.

(146) Az Engie úgy érvel, hogy a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszer alkalmazási körének a kibővítése – amelyet először 1940-ben vezettek be Luxemburgban – megfelelt a belső piac kiépítésére vonatkozó célnak. Az Engie szerint itt pontosan a 90/435/EGK irányelv céljáról van szó. Az Engie úgy véli, hogy ez az irányelv nem írja elő, hogy az elosztani kívánt nyereségeket meg kell adóztatni.

(147) Ami a csoport egészére vonatkozó érvelést illeti, az Engie rámutat, hogy a szelektivitás kritériumát az egyes jogi személyek tekintetében külön-külön kell értékelni, nem pedig a csoport szintjén. Az Engie tudatában van annak, hogy a Bizottság néhány korábbi határozatban ([168]) úgy vélte, hogy a csoportszintű vizsgálat nem indokolt.

(148) Az Engie szerint a luxemburgi társaságiadó-rendszer nem írja elő az ugyanabban az ügyletben részes, belföldi adójogi illetőségű társaságok közötti szimmetrikus bánásmód elvét, sem pedig összekapcsolási szabályokat („linking rules”), ahogy azt az OECD javasolja ([169]). Az Engie megerősíti, hogy a csoport minden egyes tagja az alkalmazandó szabályoknak megfelelően adózott, ahogyan azt a szóban forgó FA-k megerősítették.

(149) Az Engie kifejti, hogy a szóban forgó FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélésben részesített ügyletek gazdasági célt követtek, vagyis az eszközök átruházásának finanszírozására szolgáltak. Következésképpen, az Engie szerint, a StAnpG 6. cikkének kritériumai a jelen esetben nem teljesültek.

(150) Az Engie rámutat, hogy a szóban forgó FA-k kedvezményezettjeit nem kezelték másképp, mint más társaságokat, amelyek nem részesülnének ilyen feltételes adómegállapításokban, mivel a szóban forgó FA-k csak megerősítik a Luxemburgban alkalmazandó adószabályok helyes alkalmazását. Következésképpen a szóban forgó FA-k a luxemburgi adórendszer céljaira tekintettel sem de jure, sem de facto nem jelentenek hátrányos megkülönböztetést az Engie-hoz hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő egyéb vállalkozásokkal szemben.

5.3. *A VISSZATÉRÍTÉS ELMARADÁSA*

(151) Végezetül, az Engie úgy érvel, hogy a Bizottság – abban az esetben, ha a szóban forgó FA-kat a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősíti – nem rendelheti el azok visszatérítését anélkül, hogy megsértene bizonyos jogi alapelveket, mégpedig a jogbiztonság, a bizalomvédelem, a gondos ügyintézés és az egyenlő bánásmód elvét.

([168]) A Bizottság 2009/809/EK határozata (2009. július 8.) a „groepsrentebox” rendszer Hollandia által tervezett végrehajtásáról (C 4/07 (ex N 465/06)) (HL L 288., 2009.11.4., 26. o.). A Bizottság (EU) 2016/2326 határozata (2015. október 21.) a Luxemburg által a Fiatnak nyújtott, SA.38375 (2014/C, korábbi 2014/NN) számú állami támogatásról (HL L 351., 2016.12.22., 1. o.).

([169]) Az OECD adóalap-erózió és nyereség-átcsoportosítás (BEPS) projektjének 2. intézkedése.

(152) Különösképpen, az Engie szerint a Bizottság csak úgy tudja a szelektív előny meglétét kimutatni, ha a luxemburgi adójogra vonatkozó saját értelmezését visszamenőlegesen érvényesíti, hogy megállapítsa, hogy azt a jelen esetben rosszul alkalmazták. A határozat visszaható hatálya tilalmának szükségszerűen korlátoznia kell azt a jogbizonytalanságot, amely ebből következne.

6. A TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

(153) Ahogy azt a (92) preambulumbekezdés tartalmazza, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban három fő kételyt fejezett ki. A jelen határozatban a Bizottság a harmadik kétely értékelésére összpontosít, amely a ZORA kölcsönre számított akkréció levonhatóságának és a megfelelő jövedelmek adómentességének az együttes hatásával kapcsolatos, és kifejti, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejezett kételyek miért nem oszlottak el.

6.1. *A TÁMOGATÁS MEGLÉTE*

(154) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(155) A Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett „támogatásnak” minősítéshez az e rendelkezés szerinti minden feltételnek teljesülnie kell ([170]). Következésképpen először is az szükséges, hogy állami vagy állami forrásból történő beavatkozásról legyen szó; másodszor szükséges, hogy e beavatkozás alkalmas legyen arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet; harmadszor, egy vállalkozásnak szelektív előnyt kell biztosítania, negyedszer pedig torzítania kell a versenyt vagy a verseny torzításával kell fenyegetnie ([171]).

(156) Ami a támogatás meglétének megállapításához szükséges első feltételt illeti, a szóban forgó FA-kat a luxemburgi adóhatóság bocsátotta ki, amely a luxemburgi állam szerve. E feltételes adómegállapítások révén a hatóság elfogad egy bizonyos adóügyi megítélést. Ezen FA-k alapján az Engie csoporthoz tartozó LNG Supply, LNG Luxembourg, LNG Holding, GSTM, EIL és CEF társaságok meghatározták a társasági adó azon összegét, amelyet minden évben meg kellett fizetniük Luxemburg számára. Az Engie csoport e társaságai ezután ezeket az FA-kat felhasználták az éves társaságiadó-bevallásaikhoz, amelyeket a luxemburgi adóhatóság a Luxemburgnak fizetendő társasági adót megállapító bevallásként elfogadott. A szóban forgó FA-k alapján biztosított szelektív előny tehát úgy tekinthető, hogy azt Luxemburg nyújtotta.

(157) Az intézkedések állami forrásokból történő finanszírozása tekintetében a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az olyan intézkedés, amely által a hatóságok bizonyos vállalkozásoknak adómentességet biztosítanak, amely – bár nem jár állami erőforrások pozitív átcsoportosításával – az érintett személyek számára más adófizetőknél kedvezőbb pénzügyi helyzetet biztosít, állami támogatásnak minősül ([172]). A jelen ügyben a szóban forgó FA-k megerősítik, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció adózási szempontból levonható költséget képez az LNG Supply és a GSTM társaságnál, miközben az annak megfelelő, az LNG Holding, illetve a CEF társaságnál jelentkező jövedelem, amint realizálódik, mentesül az adó alól. Következésképpen a ZORA kölcsönre számított akkréció összege, amely az LNG Supply és a GSTM által elért nyereség nem elhanyagolható részét képezi, mentesül az adó alól Luxemburgban. Kijelenthető tehát, hogy a szóban forgó FA-k alapján történő adóügyi megítélés az Engie csoport által Luxemburgban fizetendő adó összegének csökkenését eredményezi, ezáltal államibevétel-kiesést okoz. Ennek oka az, hogy az Engie csoport társaságainak az összes kiadása, amelyet Luxemburgban adózási szempontból levonható összegként vallottak be, csakúgy, mint az Engie csoport társaságainak az összes jövedelme, amelyet Luxemburgban adómentes összegként vallottak be, adóbevétel-kiesésként jelentkezik, mely bevétel ellenkező esetben Luxemburg rendelkezésére állt volna ([173]). Ezért a szóban forgó intézkedéseket állami források révén finanszírozták.

(158) Ami az állami támogatás meglétének megállapításához szükséges második feltételt illeti, a szóban forgó FA-kban részesülő vállalkozások az Engie csoporthoz tartoznak, amely a tevékenységeit több tagállamban, különböző

([170]) Lásd a C-399/08. P. sz., Bizottság kontra Deutsche Post ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2010:481) 38. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

([171]) A Bíróság C-20/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2016:981) 53. pontja és az idézett ítélkezési gyakorlat.

([172]) Lásd a Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság kontra Gibraltár kormánya és Egyesült Királyság egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 72. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot.

([173]) Lásd a Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság kontra Gibraltár kormánya és Egyesült Királyság egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 72. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot.

energiapiacokon folytató multinacionális csoport, ily módon a részükre juttatott minden támogatás jellegénél fogva érinti az Unión belüli kereskedelmet. Ugyanezen logika szerint az Engie kedvező adóügyi megítélése révén Luxemburg potenciálisan beruházásokat térített el olyan tagállamoktól, amelyek nem tudnak vagy nem hajlandók ilyen kedvező adóügyi megítélést biztosítani. Minthogy a szóban forgó FA-k erősítik kedvezményezettjük versenyhelyzetét az Unión belüli kereskedelemben részt vevő más, versenytárs vállalkozásokkal szemben, azokat úgy kell tekinteni, hogy jellegüknél fogva érintik e kereskedelmet ([174]).

(159) Hasonlóképpen, ami az állami támogatás meglétének megállapításához szükséges negyedik feltételt illeti, egy állam által engedélyezett intézkedés akkor torzítja a versenyt, vagy fenyeget a verseny torzításával, amikor jellegénél fogva erősíti a kedvezményezett versenyhelyzetét a többi versenytárs vállalkozással szemben ([175]).

(160) A konkrét esetben az Engie a villamos energia, a földgáz és az LNG, valamint az energiahatékonysági szolgáltatások ágazatában, továbbá más kapcsolódó piacokon fejti ki tevékenységeit az EU több tagállamában. Az Engie mindezeken a piacokon más vállalkozásokkal verseng. Ahogy azt kimutatjuk, a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés megszabadítja az Engie-t egy olyan adótehertől, amelyet rendes esetben mindennapi működése, illetve rendes tevékenységei keretében viselne. Úgy tekintendő tehát, hogy az ezen FA-k alapján nyújtott támogatás torzítja a versenyt vagy a verseny torzításával fenyeget, azáltal, hogy erősíti az Engie pénzügyi helyzetét azokon a piacokon, amelyeken a csoport a tevékenységeit kifejti. Azáltal, hogy az Engie-t megszabadítja egy olyan adótehertől, amelyet egyébként viselnie kellene és amelyet a versenytárs vállalkozásoknak viselniük kell, a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés forrásokat szabadít fel, amelyeket az Engie például a kereskedelmi tevékenységeibe történő beruházáshoz, kiegészítő beruházások végrehajtásához vagy a részvényesek javadalmazásának növeléséhez használhat fel, ami torzítja a versenyt azokon a piacokon, amelyeken a csoport a tevékenységeit kifejti. Következésképpen az állami támogatás meglétének megállapításához szükséges negyedik feltétel szintén teljesül a jelen ügyben.

(161) Ami az állami támogatás meglétének megállapításához szükséges harmadik feltételt illeti, a feltételes adómegállapítás célja, hogy előzetesen megerősítse az általános adórendszer alkalmazását egy adott ügyre vonatkozóan, tekintettel annak sajátos tényeire és körülményeire. Azonban minden egyéb adójellegű intézkedéshez hasonlóan, a feltételes adómegállapítás alapján biztosított adóügyi megítélés során tiszteletben kell tartani az állami támogatásra vonatkozó szabályokat. Ha egy feltételes adómegállapítás indokolás nélkül jóváhagy egy olyan adóügyi megítélést, amely nem felel meg annak, amely az általános adórendszer rendes alkalmazásából következne, akkor az intézkedés a címzettjének szelektív előnyt biztosít, amennyiben az alkalmazott adóügyi megítélés e vállalkozás pénzügyi helyzetének javulását eredményezi a tagállamban az adórendszer célját tekintve hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő egyéb vállalkozásokkal szemben.

(162) Az eljárás megindításáról szóló határozatban ([176]) kifejezett kételyekkel összhangban a Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélés szelektív előnyt jelent. A szelektív előny megléte az Engie részére biztosított adóügyi megítélés hatásainak különböző szempontokból történő vizsgálata révén állapítható meg. A 6.2. szakaszban a Bizottság a szóban forgó FA-knak az LNG Holding és a CEF holdingtársaságok *egyedi szintjén* kifejtett hatását vizsgálva állapítja meg a szelektív előny meglétét. A 6.3. szakaszban a Bizottság a szóban forgó FA-k *csoportszinten* kifejtett hatásainak vizsgálata révén állapítja meg a szelektív előny meglétét. Végül a 6.4. szakaszban a Bizottság kimutatja, hogy a visszaélés elleni adójogi szabályai alkalmazásának mellőzésével Luxemburg szelektív előnyt biztosított az Engie számára.

6.2. *AZ ADÓÜGYI MEGÍTÉLÉS LNG HOLDING ÉS CEF HOLDINGTÁRSASÁGOK SZINTJÉN KIFEJTETT HATÁSAINAK VIZSGÁLATA RÉVÉN MEGÁLLAPÍTOTT SZELEKTÍV ELŐNY MEGLÉTE*

(163) Amennyiben az állam által elfogadott intézkedés egy vállalkozás nettó pénzügyi helyzetét javítja, a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében előny áll fenn ([177]). Ha megállapítást nyer egy előny fennállása, akkor magának az intézkedésnek a hatását kell vizsgálni ([178]). Az adójellegű intézkedések tekintetében versenyelőny biztosítható egy adott vállalkozás adóterheinek a különböző típusú csökkentése, és – különösen – az adóköteles jövedelem vagy a befizetendő adó csökkentése révén ([179]).

([174]) A Bíróság C-126/01. sz. GEMO SA. ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2003:622) 41. pontja és az idézett ítélkezési gyakorlat.
([175]) A Bíróság 730/79. sz. Philip Morris ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1980:209) 11. pontja; valamint a Törvényszék T-298/97., T-312/97. stb. sz. Alzetta egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2000:151) 80. pontja.
([176]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (152) preambulumbekezdését.
([177]) Lásd a az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági közleményt (a továbbiakban: a támogatás fogalmáról szóló közlemény) (HL C 262., 2016.7.19., 1. o.), 67. pont és az idézett ítélkezési gyakorlat.
([178]) Lásd a C-173/73. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1974:71) 13. pontját.
([179]) Lásd a C-66/02. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:768) 78. pontját; a C-222/04. sz. Cassa di Risparmio di Firenze és társai ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2006:8) 132. pontját; valamint a C-522/13 sz. Ministerio de Defensa és Navantia ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2262) 21–31. pontját.

(164) A szóban forgó FA-k jóváhagynak egy adóügyi megítélést, amely alapján a GSTM, az EIL, a CEF, az LNG Supply, az LNG Luxembourg és az LNG Holding minden évben meghatározta a társasági adó tekintetében adóköteles nyereségét. Ez az adóügyi megítélés a társaságok által a szóban forgó FA-k által lefedett időszak alatt Luxemburg részére megfizetendő társasági adót határozza meg, ezért jellegénél fogva szelektív előnyt biztosíthat.

(165) Következésképpen, az Engie (133) preambulumbekezdésben leírt azon érvelését illetően, amely szerint nem lehet előnyről beszélni, mivel a GSTM ZORA kölcsön átváltásának elmaradása miatt a szóban forgó adóügyi megítélés nem valósult meg, a Bizottság megjegyzi, hogy az előny megléte nem függ a ZORA kölcsönök átváltásától, még ha – ahogy azt a 8. szakasz kifejti – a visszatérítendő összeg meghatározása céljából az előny csak akkor tekintendő is megvalósultnak, amikor a CEF és az LNG Holding által felvett jövedelem mentesül az adó alól ([180]).

(166) Emellett – egyúttal a Luxemburg ([181]) és az Engie ([182]) által megfogalmazott egyes megjegyzésekre is válaszolva – a Bizottság emlékeztet arra, hogy a jelen határozat nem önmagában a LIR 166. cikkében meghatározott, a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszert érinti, hanem e rendszernek a jelen ügy sajátos körülményei közötti alkalmazását, amelyet a luxemburgi adóhatóságok a szóban forgó FA-k kibocsátásakor jóváhagytak. Valójában a Bizottság értékelésének tárgyát képező adóügyi megítélés abban áll, hogy az LNG Holding és a CEF által az LNG Supply, illetve a GSTM társaságban birtokolt részesedésükből kifolyólag felvett jövedelmek esetében engedélyezi a részesedésből származó jövedelmek adómentességének az alkalmazását; az LNG Holding és a CEF e jövedelmei gazdasági szempontból megfelelnek az LNG Supply és a GSTM társaságnál költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegeknek. A ZORA kölcsönre számított akkréció összege levonhatóságának és az annak megfelelő jövedelmek adómentességének az együttes hatása az, hogy az LNG Supply és a GSTM által elért csaknem teljes nyereség gyakorlatilag minden adó alól mentesült ([183]). Ahogy azt a 6.2.1. szakasz kifejti, ez az adóügyi megítélés eltér a referenciarendszertől, azaz a luxemburgi társaságiadó-rendszertől. Ez az adóügyi megítélés ezenkívül indokolatlan hátrányos megkülönböztetést jelent a Luxemburgban ugyanezen referenciarendszer hatálya alá tartozó más vállalkozásokra nézve, amelyek teljes nyereségük alapján kötelesek adót fizetni.

(167) A Szerződés 107. cikke kizárólag „a bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése" révén megvalósuló támogatásokat, vagyis másképpen fogalmazva a szelektív előnyt biztosító intézkedéseket tiltja ([184]). Ahhoz, hogy egy nemzeti adójellegű intézkedést e rendelkezés értelmében szelektívnek lehessen minősíteni, a Bíróság által elgondolt, három szakaszból álló vizsgálatot kell elvégezni. A Bizottságnak először meg kell határoznia a referenciarendszert. Ezt követően ki kell mutatnia, hogy a szóban forgó adóintézkedés az e referenciarendszertől való eltérést jelent, amennyiben különbséget tesz az e rendszer által elérni kívánt célok tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között (a priori szelektív jelleg) ([185]). Végül, a referenciarendszerhez képest eltérést jelentő adóintézkedés mindazonáltal indokolható, ha az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy ez az intézkedés közvetlenül az adórendszere alapvető vagy irányadó elveiből fakad ([186]). Ez esetben az adóintézkedés nem szelektív. A bizonyítás terhe ebben a harmadik szakaszban a tagállamra hárul.

(168) A szelektív előny meglétének vizsgálatát tehát az érintett tagállamban alkalmazandó referenciarendszer meghatározásával kell kezdeni. E referenciarendszert figyelembe véve kell ezután meghatározni, hogy az intézkedés a rendszer céljai tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő más vállalkozásokhoz képest kedvező bánásmódot eredményező eltérést jelent-e.

(169) A referenciarendszert szabályok koherens együttese alkotja, amely szabályok objektív kritériumok alapján a referenciarendszer – annak célja szerint meghatározott – alkalmazási körébe tartozó valamennyi vállalkozásra vonatkoznak. Az említett szabályok nemcsak a rendszer hatályát, hanem egyúttal a rendszer alkalmazásának feltételeit, a hatálya alá tartozó vállalkozások jogait és kötelezettségeit, valamint a rendszer működésének gyakorlati szabályait is meghatározzák ([187]). Az adók esetében a referenciarendszer alapját olyan elemek képezik, mint az adóalap, az adóalanyok, az adóköteles esemény és az adókulcsok ([188]).

(170) A jelen ügyben a Bizottság a 6.2.1. szakaszban megállapítja, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés a luxemburgi általános társaságiadó-rendszertől való eltérést jelent. A Bizottság a 6.2.2. pontban

([180]) Az LNG ZORA kölcsönt egyébiránt részben átváltották.
([181]) Luxemburg észrevételei a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 5. oldal.
([182]) Az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek, 33. oldal.
([183]) Pontosabban az e két társaság által elért teljes nyereség, mínusz az LNG haszonrés és a GSTM-haszonrés (mindkettőt az eszközállomány értékének [1/(50-100) %]-ában határozták meg eredetileg).
([184]) Lásd a C-6/12. sz. P Oy ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:525) 17. pontját; valamint a C-522/13 sz. Ministerio de Defensa és Navantia ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2262) 32. pontját.
([185]) Lásd a Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2016:981) 57. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot.
([186]) Lásd a C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:550) 65. pontját.
([187]) Lásd a támogatás fogalmáról szóló közlemény 133. pontját.
([188]) A támogatás fogalmáról szóló közlemény, 134. pont.

bebizonyítja, hogy ez az adóügyi megítélés egy szűkebb referenciarendszertől is eltér, amelyet kizárólag a luxemburgi általános társaságiadó-rendszernek a részesedésekből származó jövedelmek adómentességére és a felosztott nyereség adóztatására vonatkozó szabályai alkotnak.

6.2.1. A LUXEMBURGI TÁRSASÁGIADÓ-RENDSZERTŐL VALÓ, MEGKÜLÖNBÖZTETÉST EREDMÉNYEZŐ ELTÉRÉS

6.2.1.1. ***Referenciarendszer: a luxemburgi társaságiadó-rendszer***

(171) A szóban forgó FA-kat az Engie csoport luxemburgi székhelyű több társasága javára bocsátották ki az általuk a társaságok luxemburgi adókötelezettségére vonatkozó általános jogszabályrendszernek megfelelően fizetendő társasági adó meghatározása céljából. E tényező figyelembevételével a Bizottság úgy véli, hogy a jelen ügyben a referenciarendszert ez a rendszer, vagyis a luxemburgi általános társaságiadó-rendszer képezi.

(172) A jelen ügyben az alapvető jogszabályi rendelkezések ([189]) meghatározzák, hogy a társaságiadó-rendszer valamennyi luxemburgi illetőségű társaságra alkalmazandó az általuk fizetendő társasági adó meghatározása céljából.

(173) A LIR 159. cikkének (1) bekezdése szerint luxemburgi illetőségű adóalanynak tekintendő és a társasági jövedelemadó hatálya alá tartozik minden olyan társaság, amelynek a létesítő okirat szerinti székhelye vagy központi igazgatása Luxemburg területén található. A LIR 159. cikkének (2) bekezdése értelmében az adóügyi szempontból luxemburgi illetőségű társaságok teljes jövedelmük („az adóalany teljes jövedelme") után kötelesek adót fizetni. A LIR 163. cikke logikusan úgy rendelkezik, hogy „a társasági jövedelemadó az adóalany által a naptári év alatt elért adóköteles jövedelmet terheli."

(174) Az adófizetésre kötelezett társaságok adóköteles nyereségét (vagy „adóköteles jövedelmét") számviteli eredményük alapján határozzák meg. A LIR 18. cikke ([190]) leírja az adóalany éves nyeresége meghatározásának módját. E rendelkezés szerint a nyereséget a pénzügyi év végén befektetett nettó eszközök és a pénzügyi év elején befektetett nettó eszközök különbözete képezi, növelve a pénzügyi év alatt teljesített személyi elvonásokkal, és csökkentve a pénzügyi év alatt nyújtott kiegészítő hozzájárulásokkal.

(175) Következésképpen az adófizetési kötelezettség alá eső nyereség meghatározása céljából először a társaság azon befektetett nettó eszközei értékelésének módját kell meghatározni, amelyeket az adófizetés céljából figyelembe kell venni. E célból a LIR 23. cikke ([191]) kifejti, hogy a nettó befektetett eszközök értékelésének meg kell felelnie a számviteli szabályoknak és elveknek, és a 40. cikk ([192]) meghatározza az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvét, amely szerint az adómérlegben feltüntetendő értékeknek meg kell egyezniük a kereskedelmi mérleg értékeivel, kivéve, ha egy egyedi adószabály ettől eltérő érték használatát írja elő ([193]). Ez azt jelenti, hogy a luxemburgi általános társaságiadó-rendszernek megfelelően a társaságok számviteli eredménye benne foglaltatik az adóköteles jövedelmükben, kivéve, ha egy egyedi jogszabály ettől eltérően rendelkezik.

(176) Összegezve, a luxemburgi társaságiadó-rendszer valamennyi olyan társaságra alkalmazandó, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye vagy központi igazgatása Luxemburg területén található, és az adóköteles nyereség kiszámításának alapja a számviteli eredmény. A luxemburgi társaságiadó-rendszer célja tehát a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság számvitelben kimutatott nyereségének megadóztatása.

(177) Ezt az elemet elvben sem Luxemburg, sem az Engie nem vitatja ([194]). Luxemburg szerint ([195]) a referenciarendszer alkotóelemei egyrészt a LIR 18., 40. és 23. cikke, amelyek a társaságok adóköteles jövedelmének meghatározásával, az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvével, valamint az óvatosság

([189]) Lásd a 2.3.1. szakaszt.
([190]) Ez a rendelkezés – bár a LIR 162. cikke értelmében elvben a természetes személyekre alkalmazandó – az adófizetésre kötelezett jogi személyekre is vonatkozik.
([191]) Ez a rendelkezés – bár a LIR 162. cikke értelmében elvben a természetes személyekre alkalmazandó – az adófizetésre kötelezett jogi személyekre is vonatkozik.
([192]) Ez a rendelkezés – bár a LIR 162. cikke értelmében elvben a természetes személyekre alkalmazandó – az adófizetésre kötelezett jogi személyekre is vonatkozik.
([193]) E minőségükben valamennyi számviteli elvet, az óvatosság elvét is beleértve, úgy kell tekinteni, hogy a referenciarendszer részét képezi. A jelen ügyben az óvatosság elve azt jelenti, hogy lehetséges időbeli eltérés aközött, amikor a leányvállalatok költségként elkönyvelik a ZORA kölcsönre számított akkréciót, és amikor a hitelezők (a ZORA kölcsönök kibocsátói) az annak megfelelő jövedelmet feltüntetik számvitelükben.
([194]) Lásd azonban a (180) preambulumbekezdést.
([195]) Lásd a (106) és (108) preambulumbekezdést.

elvével ([196]) foglalkoznak, másrészt a LIR 22a. cikke. Az Engie szerint ([197]) a helyes referenciarendszert a LIR 18–45. cikkei képezik, amelyek a luxemburgi adójognak a társaságok adóköteles jövedelmének meghatározásával kapcsolatos alapelveiről szólnak, például az óvatosság elvéről, az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvéről, valamint a működési kiadások levonhatóságáról ([198]). Az Engie kifejezetten egyetért azzal, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszer célját a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása képezi ([199]).

(178) A luxemburgi általános társaságiadó-rendszer referenciarendszerként történő meghatározása megfelel a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának, amely megállapította, hogy a fizetendő társasági adó meghatározásával kapcsolatos intézkedések esetében a figyelembe veendő referenciarendszer a szóban forgó tagállam valamennyi vállalkozásra alkalmazandó társaságiadó-rendszere, nem pedig a kizárólag bizonyos adóalanyokra vagy bizonyos ügyletekre alkalmazható egyedi rendelkezések. A részesedésszerzési célú befektetésekre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos *World Duty Free Group* ügyben hozott ítéletében a Bíróság például alátámasztotta a Bizottság álláspontját, amely szerint a referenciarendszer a spanyol társaságiadó-rendszer volt, és nem az e befektetéseket érintő adóügyi megítélésre vonatkozó egyedi szabályok ([200]).

(179) A Bizottság úgy véli, hogy a referenciarendszernek a jövedelemadóra vonatkozó általános jogszabályok bizonyos ügyleteket vagy bizonyos vállalkozásokat célzó egyedi rendelkezéseire való leszűkítése azt jelentené, hogy a referenciarendszert egy adott esetben teljes mértékben attól függően határoznák meg, hogy az érintett tagállam elfogadott-e egyedi adójogszabályokat, és nem az adórendszer célját tartanák szem előtt. A csak bizonyos vállalkozásokra vagy ügyletekre alkalmazandó egyedi szabályok elfogadásával a tagállam azt állíthatná, hogy az e vállalkozásokat vagy ügyleteket érintő adóügyi megítélés soha nem tér el a referenciarendszertől. Ez az eljárás mentesítené az ilyen típusú intézkedéseket a Szerződés 107. cikkének alkalmazása alól, és ily módon az állami támogatások ellenőrzését hatástalanná tenné. Másképpen fogalmazva, egy ilyen eljárás elfogadása azt jelentené, hogy teljes mértékben a tagállam által alkalmazott szabályozási technikától függne az, hogy egy adott intézkedést a referenciarendszertől való eltérésnek lehet-e minősíteni. Ahogyan azt a Bíróság már megerősítette, ez összeegyeztethetetlen lenne azzal a megszilárdult elvvel, amely szerint a Szerződés 107. cikke egy intézkedést a hatásainak függvényében, tehát a használt technikáktól függetlenül határoz meg állami támogatásként ([201]).

(180) Luxemburg nem vitatja kifejezetten, hogy a referenciarendszer az általános társaságiadó-rendszer. Úgy véli azonban, hogy a Luxemburgban adófizetésre kötelezett társaságok által elért nyereség megadóztatásának célját a jövedelemadóról szóló törvényi rendelkezések nem tartalmazzák és nem tükrözik, és hogy egyetlen törvényi rendelkezés sem értelmezhető úgy, mint amely előírja, hogy a luxemburgi illetőségű társaságok által létrehozott minden jövedelmet minden körülmények között meg kell adóztatni, még a törvény szövegének ellenében is ([202]). Luxemburg és az Engie e tekintetben az adó törvényességének elvére hivatkozik, amely szerint az adózás módozatait törvényben kell megállapítani, amely törvény szigorúan értelmezendő, és ha a törvény egy meghatározott helyzetet kifejezetten nem szabályoz (a jogalkotó hallgatása), akkor arra vonatkozóan nem áll fenn adókötelezettség ([203]).

(181) A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással.

([196]) Lásd a 194. lábjegyzetet.

([197]) Lásd a (135) preambulumbekezdést.

([198]) A működési kiadások levonhatósága csak azt a tényt tükrözi, hogy a társaságok adóköteles nyeresége kiszámításának alapja a számvitelükben kimutatott nyereség, mivel ez a nyereség a realizált jövedelem működési kiadásokkal és egyéb viselt terhekkel csökkentett összegének felel meg.

([199]) *„A feltételes adómegállapításokban említett cikkek kumulatív alkalmazásának jóváhagyása megfelel* a luxemburgi társaságiadó-rendszer céljának, amely a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása, *az adóalany által kibocsátott adósságinstrumentumok ellentételezésének figyelembevétele után”* (az Engie észrevételei az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban, Összefoglaló, III. B. a) IV. szakasz. Kiemelés a Bizottságtól).

([200]) A Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítélete (ECLI:EU:C:2016:981), 92. pont: „A vitatott határozatokban […] a Bizottság annak érdekében, hogy a vitatott intézkedést szelektívnek minősítse, arra a körülményre hivatkozott, hogy az említett intézkedés által biztosított adókedvezmény nem megkülönböztetés nélkül részesíti előnyben az összes olyan gazdasági szereplőt, amely *a spanyol általános adórendszer által* kitűzött célra tekintettel objektív módon összehasonlítható helyzetben van, mivel a spanyolországi adójogi illetőséggel rendelkező társaságokban ugyanilyen fajta részesedésszerzést végző, belföldi illetőségű vállalkozások nem részesülhettek e kedvezményben.” (kiemelés a Bizottságtól); ugyanebben az összefüggésben lásd továbbá a 22. és 68. pontot. Hasonlóképpen, lásd a C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:266) 95. pontját; a C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2006:511) 56. pontját; a C-519/07 P. sz., Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2009:556) 2–7. pontját; valamint a C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:550) 50. pontját. Lásd továbbá a támogatás fogalmáról szóló közlemény 134. pontját.

([201]) A Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság kontra Gibraltár kormánya és Egyesült Királyság egyesített ügyekben hozott ítélete (EU:C:2011:732), 92–95. pont. Az intézkedések hatásaik függvényében történő értékelése tárgyában lásd továbbá a Bíróság British Aggregates kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 85–89. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot, valamint a Bíróság C-279/08 P. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:551) 51. pontját.

([202]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 2. oldal.

([203]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 2. oldal. Az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek, 30. oldal.

(182) Először is, a Bizottság nem érti, hogy az adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása mennyiben nem képezheti egy társaságiadó-rendszer célját. A Bizottság megjegyzi különösen, hogy Luxemburg semmilyen más célt nem hoz fel észrevételeiben. Másodszor, a Bizottság azt is megjegyzi, hogy az Engie elfogadja, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszer célját a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása képezi ([204]). Harmadszor, ahogy azt a (172)–(176) preambulumbekezdés kifejti, a vonatkozó törvényi rendelkezések egyszerű elolvasása elegendő annak megállapításához, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszer célja a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság – számvitelük alapján meghatározott – nyereségének a megadóztatása.

(183) Az adó törvényessége elvének felidézésével Luxemburg és az Engie a luxemburgi jogban meglévő valamilyen kivétel vagy hézag meglétére látszik hivatkozni, amely a gyakorlatban az LNG Supply és a GSTM által Luxemburgban realizált nyereség majdnem egészének adómentességét eredményezte volna. Ezen érvelés lényege, hogy ezekben az esetekben ezek a kivételek vagy joghézagok a referenciarendszer szerves részét képezik, és hogy ennélfogva nem állhat fenn semmilyen eltérés.

(184) A Bizottság cáfolja ezt az érvet. Mivel az Engie által elképzelt, a szóban forgó FA-kban érintett struktúrák – ahogyan azt Luxemburg és az Engie elfogadja ([205]) – a piacon jelen lévő valamennyi gazdasági szereplő előtt nyitva állnak, bármely vállalkozás megtehetné, hogy tevékenységeit átruházza egy leányvállalatra, hasonló finanszírozási struktúrát alakít ki, és végül a nyereségének csupán egy elhanyagolható része után fizet adót, ahogy az Engie azt tette. Másképpen fogalmazva, ez az érvelés azt rejti magában, hogy bármely luxemburgi adóalany választhat aközött, hogy teljes nyeresége alapján fizet adót, vagy gyakorlatilag egyáltalán nem fizet adót. A Bizottság nem tudja elfogadni ezt a következtetést. Ez a következtetés nemcsak minden adórendszer általános jellegével lenne ellentétes, mely szerint a fizetendő adó összege nem határozható meg egyoldalúan az adóalany által, hanem azzal az alapvető – minden tagállamban általánosan elfogadott – elvvel is, amely szerint a jövedelemre kivetett adókat az adóalanyok adófizetési képessége alapján kell beszedni. Ez a következtetés emellett veszélyeztetné az állam azon képességét, hogy mobilizálja a költségvetése finanszírozásához szükséges forrásokat, és az állam ezáltal működésképtelenné tenné adórendszerét.

(185) A gyakorlatban a Luxemburg és az Engie által megfogalmazott álláspont az állami támogatások ellenőrzését hatástalanná tenné, mivel a tagállamok jogosultak lennének arra, hogy adórendszerükbe – szándékosan vagy sem – a nyereség megadóztatásának általános elve alóli indokolatlan kivételeket vezessenek be, amelyek vállalkozások vagy ügyletek egész kategóriáinak kedvezhetnének. Mivel ezek a kivételek a referenciarendszer szerves részét képeznék, soha nem minősülhetnének állami támogatásnak.

(186) Ehhez kapcsolódó érvként Luxemburg azt is kijelenti, hogy a referenciarendszert a jogalkotó által kifejezetten előírt jogszabályegyüttes révén kell meghatározni, és nem egy állítólagos „elv" vagy „cél" segítségével, amelynek értelmezése túlmutathat a törvény világos és pontos keretein ([206]).

(187) A Bizottság cáfolja azt az elképzelést, hogy egy referenciarendszer nem határozható meg a céljain keresztül, mint amilyen például az adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása. Ellenkezőleg, a Bíróság az ítélkezési gyakorlatában rendszerint ilyen módon határozza meg a referenciarendszert a társaságok megadóztatása kapcsán felmerülő állami támogatásokra vonatkozó ügyekben ([207]). A Bizottságnak egy adott intézkedés szelektív jellegének megállapításához valójában *kötelessége* meghatározni a rendszer célját, ugyanis csak

([204]) Lásd a 200. lábjegyzetet.

([205]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 8. oldal; valamint az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 125. és 126. pontját.

([206]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 2. oldal.

([207]) Lásd például a Bíróság C-217/03. sz., Belga Királyság és Forum 187 kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2005:266), ahol a Bíróság az e határozatban foglaltakhoz hasonlóan arra az elvre utalva határozza meg a referenciarendszert, amely szerint a társaságokat az üzleti nyereségük alapján kell megadóztatni: „Annak vizsgálatához, hogy az adóköteles jövedelmeknek – a koordinációs központok rendszerében foglaltak szerinti – meghatározása kedvezményt jelent-e számukra, a Bizottság által a megtámadott határozat 95. pontjában javasoltakhoz hasonlóan össze kell hasonlítani az említett rendszert az általánossal, amelynek alapja a tevékenységét a szabad verseny körülményei között végző vállalkozás bevételei és költségei közötti különbözet." (95. pont). Ugyanebben az összefüggésben lásd a C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:550) 50. pontját: „E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló információkból egyrészt kitűnik, hogy a társasági jövedelemadó kiszámításához az érintett termelő- és munkaszövetkezetek adóalapját ugyanúgy határozzák meg, mint más társaságok esetében, azaz *az adózási év végén a vállalkozás tevékenységéből eredő nettó jövedelem összege alapján*. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a társasági adót kell összehasonlítási alapként szolgáló jogrendszerként figyelembe venni a szóban forgó intézkedés esetleges szelektív jellegének értékeléséhez." (kiemelés a Bizottságtól). Lásd továbbá a Bíróság C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság kontra Gibraltár kormánya és Egyesült Királyság egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:732) 95. pontját: „E tekintetben ugyanis rá kell mutatni arra, hogy – ellentétben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság a vitatott határozat 143., 144. és 150. pontja tekintetében megállapított – ezekből a pontokból az tűnik ki, hogy a Bizottság az »offshore« társaságok számára biztosított szelektív előny fennállását a szóban forgó, formailag valamennyi vállalkozásra alkalmazandó adórendszerre tekintettel vizsgálta. Ezért úgy tűnik, hogy a vitatott határozat ezt a rendszert olyan viszonyítási alapként határozta meg, amelyhez képest az »offshore« társaságokat valójában előnyben részesítik." A közelmúltból lásd még a Bíróság C-236/16. és C-237/16. sz., ANGED kontra Generalitat de Catalunya ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2018:280) 42–45. pontját.

e cél fényében határozhatja meg, hogy azok a vállalatok, amelyek nem részesülhetnek az előnyben, hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak-e, mint a szóban forgó intézkedés kedvezményezettjei ([208]). A luxemburgi társaságiadó-rendszer célját – amely adórendszer a luxemburgi illetőségű, adófizetésre kötelezett valamennyi társaságra alkalmazandó – a törvény mindenesetre meghatározza – ahogy azt a (172)–(176) preambulumbekezdés kifejti –, és, megismételjük, Luxemburg nem jelölt meg más célt. Következésképpen ezt az érvet el kell utasítani.

(188) Figyelembe véve a fentieket, a Bizottság megállapítja, hogy az alkalmazandó referenciarendszer a luxemburgi társaságiadó-rendszer, amelynek célja a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása ([209]). Az a tény, hogy létezhetnek bizonyos kivételek vagy bizonyos kiigazítások az adóköteles jövedelem meghatározásának a módjában, ahogy azt Luxemburg ([210]) és az Engie ([211]) állítja, nem képes megingatni ezt a megállapítást. Tehát e referenciarendszert figyelembe véve kell meghatározni, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés a rendszer célja tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő más vállalkozásokhoz képest kedvező bánásmódot eredményező eltérést jelent-e ([212]).

(189) Úgy tekinthető, hogy az LNG Holding és a CEF a luxemburgi általános társaságiadó-rendszer célja – azaz a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatása – tekintetében hasonló jogi és ténybeli helyzetben van, mint a Luxemburgban a társasági jövedelemadó megfizetésére kötelezett valamennyi társaság. Az említett célt figyelembe véve valamennyi adófizetésre kötelezett társaság, amely nyereség realizálására képes, az általános elvből kifolyólag hasonló ténybeli és jogi helyzetben van a Luxemburgban fizetendő társasági jövedelemadó meghatározásakor.

(190) Az a tény, hogy az LNG Holding és a CEF – más adóalanyoktól eltérően – kifizetést kap azoknak a vállalatoknak a nyereségéből, amelyekben részesedéssel rendelkezik, és ezek a részesedésből származó jövedelmek a LIR 166. cikkében foglalt, a részesedésből származó jövedelmekre vonatkozó adómentességben részesülhetnek, mindazonáltal nem jelenti azt, hogy ez a két társaság a rendszer célja tekintetében nem hasonlítható össze azokkal az adóalanyokkal, amelyek nem részesülnek ebben az adómentességben. Az e rendelkezés által biztosított adómentesség csak bizonyos típusú jövedelmeket illet meg, bizonyos feltételek teljesülése esetén. Azonban a társaság által realizált jövedelmek jellege (a LIR 166. cikke által érintett nyereségkifizetés vagy a társaság által elért egyéb üzleti nyereség), csakúgy, mint a LIR 166. cikkében előírt többi feltétel ([213]), nincs hatással a rendszer céljára, amely a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása ([214]). Ugyanis ha a társaságok nyeresége megadóztatásának keretében egy egyedi adómentességben való részesülés ténye elegendő lenne ahhoz, hogy egy adott vállalkozás ne legyen összehasonlítható az ezen adómentességben nem részesülő más vállalkozásokkal, a társaságok nyereségére kivetett adó alóli mentességek meghatározásuknál fogva soha nem minősülnének szelektívnek.

6.2.1.2. ***A referenciarendszertől való, megkülönböztetést eredményező eltérés***

(191) Figyelembe véve a 6.2.1.1. szakaszban leírt referenciarendszert, a Luxemburgban adófizetésre kötelezett társaságok adóalapja mindezen társaságok számára ugyanaz, vagyis azt a számvitelükben megállapított nettó nyereség összege képezi ([215]).

(192) A szóban forgó FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélés lehetővé teszi az LNG Holding és a CEF által megszerzett egyik jövedelem – nevezetesen az LNG Supply, illetve a GSTM társaság tőkéjében fennálló részesedésük révén elért jövedelem – adó alóli mentesítését. Ahogy azt a szóban forgó FA-k és a felek által aláírt

([208]) Lásd a Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2016:981) 54. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot, valamint a 86. pontot.

([209]) Lásd ezenkívül a C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítélet (EU:C:2011:550) 54. pontját, amelyben a Bíróság megerősítette, hogy a társaságiadó-rendszer által elérni kívánt cél a társaságok nyereségének megadóztatása.

([210]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 2. oldal.

([211]) Lásd az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek 22. és 23. pontját.

([212]) A 6.2.2. szakaszban a Bizottság mindenesetre bebizonyítja, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés egy szűkebb – a részesedésekből származó jövedelmek adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó rendelkezésekre korlátozódó – referenciarendszer alkalmazása esetén is a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő más vállalkozásokhoz képest kedvező bánásmódot eredményező eltérést jelentene.

([213]) A részesedés tizenkét hónapos, megszakítás nélküli időszakon keresztül való fennállására vonatkozó kötelezettség; a részesedési arány nem csökken az érintett vállalkozás részvénytőkéje 10 százalékában meghatározott értékhatár alá; vagy a vételár nem csökken 1,2 millió EUR alá.

([214]) Azok a vállalkozások, amelyek ugyanolyan jellegű jövedelmekre tesznek szert, de nem teljesítik a LIR 166. cikkének feltételeit (például, mert részesedésük 5 % alatti, vagy mert az kevesebb mint 12 hónapja van a tulajdonukban), ténylegesen nem részesülnek ugyanabban az adómentességben.

([215]) Luxemburg ezt a 2017. június 1-jei ülésen megerősítette. Konkrétan, amikor a Bizottság ezen ülés során megkérdezte, tekinthető-e úgy, hogy a LIR 164. cikkének (3) bekezdésében foglalt adókorrekció a LIR 40. cikkében megállapított „összekapcsolás" elvétől való egyik eltérés, Luxemburg kifejtette, hogy „minden adórendelkezés, amely a kereskedelmi mérleg kiigazítását írja elő, tekinthető kivételnek".

szerződések egyaránt mutatják, és ahogy azt Luxemburg kifejezetten elismeri ([216]), e jövedelem és az LNG Supply, illetve a GSTM adóköteles jövedelméből levont, a ZORA kölcsönre számított akkréció között közvetlen és nyilvánvaló kapcsolat van. Valójában az LNG Supply és a GSTM által elért, az LNG haszonrést és a GSTM-haszonrést meghaladó összes nyereséget levonták – a ZORA kölcsönre számított akkréció formájában – e társaságok adóköteles jövedelméből (így az mentesült az adó alól). A leányvállalatok adóköteles nyeresége tehát az egyik esetben az LNG haszonrésre, a másik esetben a GSTM-haszonrésre korlátozódik. A ZORA kölcsönre számított akkréció formájában levont, meg nem adóztatott nyereség ezután belefoglaltatott az LNG részvényekbe és a GSTM részvényekbe, amelyeket az átváltáskor – a ZORA kölcsönöknek és a határidős szerződéseknek megfelelően – az LNG Holding, illetve a CEF szerzett meg. Azonban amikor az LNG részvényekbe és a GSTM részvényekbe foglalt nyereség az LNG Holding és a CEF által realizált jövedelemként megjelenik, akkor részesülhet a részesedésekből származó jövedelmek adómentességében ([217]), így ezeknél a társaságoknál is teljes mértékben mentesül az adó alól.

(193) Ebből az következik, hogy az LNG Supply és a GSTM által realizált nyereség szinte teljes egésze nem lesz adóköteles az LNG Holding, illetve a CEF társaságoknál. Ezeket a nyereségeket viszont Luxemburgban adófizetésre kötelezett társaságok érték el, és azokat bejegyezték először az LNG Supply és a GSTM számvitelébe, majd az LNG Holding és a CEF számvitelébe. Következésképpen, az általános adórendszer értelmében ezen nyereségek után adót kellene fizetni Luxemburgban. Ez azt jelenti, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés a referenciarendszertől való eltérést képez.

(194) Luxemburg újfent az adó törvényességének elvére hivatkozik. Luxemburg úgy véli, hogy a szóban forgó FA-kban alkalmazott törvényi rendelkezések megfogalmazása világos, és hogy az nem ad módot a cél (*ratio legis*) szerinti értelmezésre, sem pedig „teleologikus" értelmezésre. Luxemburg szerint, mivel a törvényi rendelkezések szövegét tiszteletben tartották, nem állhat fenn eltérés, következésképpen nem áll fenn előny sem ([218]).

(195) Luxemburg ezen érve lényegében azt jelenti, hogy egy intézkedés nem jelenthet szelektív előnyt, ha megfelel a nemzeti jognak, ugyanis egy ilyen esetben az nem képezne eltérést. A Bizottság úgy véli, hogy ez az érvelés nem állja meg a helyét. Ahogy azt e határozat már kifejtette, az állami támogatási intézkedéseket a hatásuk függvényében kell értékelni. Egy intézkedés támogatásnak minősítése tehát nem függhet a nemzeti jogrenden belüli jogszerűségétől. Ellenkező esetben gyakorlatilag semmilyen, valamely állam által hozott intézkedés nem minősülhetne állami támogatásnak ([219]). Ezzel ellentétben, amikor egy vagy több jogi rendelkezés egy konkrét esetre történő alkalmazása nyomán a referenciarendszerben megállapított általános szabály (a jelen ügyben a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása) alóli kivétel jön létre, akkor a szóban forgó adóügyi megítélést eltérésnek kell tekinteni. Ezenfelül, ha egy ilyen eltérés hátrányos megkülönböztetést eredményez a rendszer célját tekintve hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő vállalkozásokkal szemben, a szóban forgó intézkedést a priori szelektívnek kell tekinteni, akár tiszteletben tartották az alkalmazott rendelkezések szövegét, akár nem.

(196) Következésképpen a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés eltér a luxemburgi általános társaságiadó-rendszertől, és ennélfogva gazdasági előnyt jelent az LNG Holding és a CEF számára. Az a tény, hogy a társasági adóval kapcsolatos jogszabályok meghatároznak bizonyos számú egyéb eltérést, nem kérdőjelezi meg a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés eltérés jellegét ([220]).

(197) Emellett, ahogy azt a 6.2.1.1. szakasz megállapította, az LNG Holding és a CEF hasonló jogi és ténybeli helyzetben van, mint a Luxemburgban társasági adó megfizetésére kötelezett valamennyi társaság. Következésképpen a szóban forgó FA-k alapján az LNG Holding és a CEF számára biztosított adóügyi megítélés e két társaságnak előnyt biztosít az adófizetésre kötelezett, a luxemburgi társaságiadó-rendszer által elérni kívánt cél tekintetében hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő valamennyi társasággal szemben.

(198) A fentiek figyelembevételével a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított előny a priori szelektív.

(199) Minden körülmény figyelembevételével, még ha csak a részesedésekből származó jövedelmek adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó vállalkozások voltak is úgy tekinthetők, hogy az LNG Holdinghoz és a CEF-hez hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak, a Bizottság a 6.2.2. szakaszban azt is kimutatja, hogy ezek az adóalanyok sem részesülhetnek az LNG Holdingnak és a CEF-nek biztosított adóelőnyben.

([216]) Lásd Luxemburg 2017. május 12-i levelében a 2.ii kérdésre adott választ: „Az LNG Holding által realizált 506,2 millió USD könyv szerinti tőkenyereség gazdaságilag megfelel az LNG Supply 2009 és 2014 közötti értéknövekedésének".
([217]) Lásd a 2.2.3.3., 2.2.3.4., 2.2.3.5., 2.2.4.3., 2.2.4.4. és 2.2.4.5. szakaszt.
([218]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 4. oldal.
([219]) Kivéve a nemzeti jog helytelen alkalmazása esetén.
([220]) A C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:266), 120. pont.

6.2.2. A LUXEMBURGI TÁRSASÁGIADÓ-RENDSZERNEK A RÉSZESEDÉSEKBŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELMEK ADÓMENTESSÉGÉRE ÉS A FELOSZTOTT NYERESÉG MEGADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYAITÓL VALÓ ELTÉRÉS

6.2.2.1. ***Referenciarendszer: a luxemburgi társaságiadó-rendszernek a részesedésekből származó jövedelmek adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó szabályai***

(200) Az Engie azt állítja, hogy az adóalanyok kereskedelmi mérlegében megállapított nyereségeknek az adójog által előírt kiigazításai – és különösen a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszer – a referenciarendszer részét képezik ([221]). Ezen állítás révén az Engie a referenciarendszert gyakorlatilag a jövedelemadóról szóló törvény azon konkrét rendelkezéseire igyekszik korlátozni, amelyek a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét és a felosztott nyereség megadóztatását szabályozzák. E szűkebb referenciakeretben azon vállalkozások meghatározása, amelyek hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak, mint az LNG Holding és a CEF, szükségszerűen azokra az adóalanyokra korlátozódik, amelyekre ezek a rendelkezések alkalmazandók. Azonban, ahogy az a jelen szakaszban bizonyítást nyer, a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés e szűkebb referenciarendszerben is a priori szelektív előnyt jelent.

(201) A LIR 164. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy egy társaság adóköteles jövedelmének meghatározása szempontjából közömbös, hogy a jövedelmet tényleges tulajdonosok között osztják-e el. Ez azt jelenti, hogy a valamely társaság által felosztott nyereség nem csökkenti annak adóköteles jövedelmét, vagyis nem vonható le. Következésképpen nyereség csak adófizetés után osztható fel. Ahogy azt a (87) preambulumbekezdés kifejti, a LIR 164. cikkének (2) bekezdése mindenfajta felosztott nyereségre alkalmazandó.

(202) Ezzel ellentétben a kedvezményezettek a felosztott nyereséget jövedelemként feltüntetik számvitelükben. Az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elve szerint ez a jövedelem, amely az e társaságok által realizált nyereség részét képezi, és amely ezért megjelenik a számvitelükben, elvben beleszámít az adóköteles jövedelmükbe. Ez gazdasági kettős adóztatást eredményez, kivéve, ha a LIR 166. cikke rendelkezéseinek megfelelően alkalmazzák a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét ([222]). Az e rendelkezés által előírt adómentesség a „részesedések" révén keletkezett jövedelmekre alkalmazandó, mely fogalmat a törvény nem határozza meg. Azonban, ahogy azt Luxemburg tisztázta, mindazokra a részesedésekre (a részvényeket is beleértve), amelyekből eredő jövedelmek részesülhetnek a LIR 166. cikkben meghatározott adómentességben, a LIR 164. cikkében megállapított kötelezettség is vonatkozik (kivéve a külföldi jogalanyok tulajdonában lévő részesedéseket) ([223]). Következésképpen a luxemburgi általános társaságiadó-rendszerben a részesedésekből származó jövedelmek adómentessége az adózás utáni nyereségre alkalmazandó (ami azt jelenti, hogy az nem alkalmazható a nyereséget felosztó társaság adóköteles jövedelméből levont összegekre). ([224])

(203) A 2001. december 21-i rendelet szerint a részesedésből származó jövedelem adómentessége nemcsak a nyereséget felosztó társaság által kifizetett nyereségre, hanem az e rendszer alapján adómentességben részesíthető részesedésekből eredő tőkenyereségre is vonatkozik ([225]). A tőkenyereség a részesedés (értékesítés vagy megszüntetés esetén) realizált értéke és beszerzési ára közötti különbözetnek megfelelő jövedelemként értelmezendő. A részesedésből származó tőkenyereség vagy a nyereséget felosztó társaság által már realizált, de még fel nem osztott nyereségnek felel meg, vagy a jövőben realizálandó, és következésképpen még szintén fel nem osztott nyereségnek. A LIR 18. és 40. cikke értelmében minden nyereséget szükségszerűen bele kell számítani a felosztó társaság adóköteles jövedelmébe. Ezenkívül, mivel ezeket a nyereségeket a felosztó társaság még nem fizette ki, e nyereségek, meghatározásuknál fogva, semmilyen módon nem vonhatók le. Ebből

([221]) Lásd az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek 22. és 24. pontját.
([222]) Lásd a (85) preambulumbekezdést.
([223]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben az 1.b kérdésre adott választ: „*A külföldi társaságokat a fentiekben kifejtettek szerint nem számítva, a LIR 164. cikkének rendelkezései is kiterjednek* mindazokra a részesedésekre, amelyekből eredő jövedelmek részesülhetnek *a LIR 166. cikke szerinti* adómentességi rendszerben" (kiemelés a Bizottságtól).
([224]) Lásd ezzel kapcsolatban: Alain Steichen: Manuel de Droit fiscal. Droit fiscal général (Adójogi kézikönyv. Általános adójog), Les cours de l'Université du Luxembourg, 2015, 644. oldal: „A LIR-nek a gazdasági kettős adóztatás kiküszöbölését célzó 166. cikke mögötti filozófia az, hogy a cikk a társaságok által felosztott, adózás utáni jövedelmekre vonatkozik. A LIR 166. cikkét tehát a LIR 164. cikke (2) bekezdésével együtt kell értelmezni, amely meghatározza azokat a felosztott nyereségeket, amelyek nem vonhatók le a kifizetést végrehajtó társaság adóköteles jövedelméből […]. A LIR 166. cikke és 164. cikkének (2) bekezdése közötti logikai koherencián túlmenően (lehetséges, hogy ami a jövedelem fizetésére kötelezettnél nem vonható le, nem mentesül az adó alól a kedvezményezettnél; minden, ami a jövedelem fizetésére kötelezettnél nem vonható le, az adó alól mentesíthető kell, hogy legyen a kedvezményezettnél […]".
([225]) Lásd a (86) preambulumbekezdést. A részesedések révén keletkezett tőkenyereség adómentessége ugyanolyan logika eredményeképpen áll elő, mint a felosztott nyereség adómentessége. A részesedésből származó jövedelem adómentességének hiányában ugyanaz a nyereség egyaránt beleszámít a kibocsátó társaság adóköteles jövedelmébe és a részesedést birtokló társaság adóköteles jövedelmébe, gazdasági kettős adóztatást vonva maga után.

következően a részesedésből származó jövedelem adómentessége a tőkenyereség esetében is azokra a jövedelmekre vonatkozik, amelyek nem felelhetnek meg a felosztó társaság adóköteles jövedelméből levont összegeknek (mint a ZORA kölcsönre számított akkréció).

(204) Másképpen fogalmazva, egy szűkebb, kizárólag a részesedésből származó jövedelem adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó szabályokból álló referenciarendszerben a részesedésekből származó jövedelmek adómentessége azokra a jövedelmekre alkalmazható, amelyek nem felelnek meg a felosztó társaság adóköteles jövedelméből levont összegeknek, minősüljenek ezek a jövedelmek akár felosztott nyereségnek, akár tőkenyereségnek.

(205) Az LNG Holding és a CEF hasonló jogi és ténybeli helyzetben van, mint mindazok az adófizetésre kötelezett társaságok, amelyek részesedésekből származó jövedelmekre tesznek szert, és amelyek ezért a részesedésből származó jövedelem adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó luxemburgi szabályok hatálya alá tartoznak. Ezek a társaságok ugyanolyan típusú instrumentumokkal rendelkeznek, mint az LNG Holding és a CEF (részesedésekkel), és az általuk megszerzett, ezen instrumentumokból származó jövedelmek ugyanolyan jellegűek, mint az LNG Holding és a CEF által megszerzett jövedelmek, ily módon elméletileg alkalmazható rájuk a részesedésekből származó jövedelmek adómentessége.

6.2.2.2. ***A referenciarendszertől való, megkülönböztetést eredményező eltérés***

(206) A szóban forgó FA-k lehetővé teszik az LNG Holding és a CEF (luxemburgi adójogi illetőségű társaságok) számára, hogy a részesedésből származó jövedelem adómentességét alkalmazzák egy olyan jövedelemre, amely gazdasági szempontból az LNG Supply, illetve a GSTM (szintén luxemburgi adójogi illetőségű társaságok) szintjén költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegeknek felel meg.

(207) A szóban forgó FA-k valójában megerősítik, hogy az LNG Supply és a GSTM által elért, az egyik esetben az LNG haszonrést, a másik esetben a GSTM-haszonrést meghaladó (és következésképpen az adóköteles jövedelmükből a ZORA kölcsönre számított akkréció formájában levont) összes nyereség belefoglaltatik az LNG részvényekbe, illetve a GSTM részvényekbe. A ZORA kölcsönöknek és a határidős szerződéseknek megfelelően ezeket a részvényeket később, az átváltás pillanatában, az LNG Holding és a CEF kapja meg. Ezután, amikor az LNG részvényekbe és a GSTM részvényekbe foglalt nyereség az LNG Holding és a CEF szintjén realizált jövedelemként megjelenik, akkor részesülhet a részesedésekből származó jövedelmek adómentességében ([226]).

(208) Az a közvetlen és nyilvánvaló kapcsolat, amely a holdingtársaságok szintjén a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességben részesülő jövedelem és a leányvállalatok szintjén költség címén levont összegek között áll fenn, az LNG ZORA kölcsön részleges átváltása esetében szembetűnő. Ebben az esetben, ahogy azt a bemutatott adóbevallások mutatják, az LNG Holding által a részleges átváltást és az LNG Supply részvények 2014. évi megszüntetését követően realizált jövedelem gazdasági szempontból megfelel az LNG Supply által 2009 és 2014 között levont, a ZORA kölcsönre számított akkréciónak, amelyet az LNG Holding az LNG ZORA kölcsön és az LNG határidős szerződés révén kapott meg ([227]). Ezt Luxemburg is kifejezetten megerősítette: „Az LNG Holding által realizált 506,2 millió USD könyv szerinti tőkenyereség gazdaságilag megfelel az LNG Supply 2009 és 2014 közötti értéknövekedésének" ([228]).

(209) A részesedésekből származó jövedelmekre vonatkozó adómentességnek a holdingtársaságok szintjén megállapított, gazdasági szempontból a leányvállalatok szintjén költségek címén levont összegeknek megfelelő jövedelemre való alkalmazása a fenti 6.2.2.1. szakaszban leírt referenciarendszertől való eltérést jelent, amely referenciarendszer szerint a részesedésekből származó jövedelmek adómentessége olyan jövedelmekre alkalmazandó, amelyek nem a felosztó társaság adóköteles jövedelméből levont összegeknek felelnek meg. Ezen eltérés eredményeképpen az LNG Supply és a GSTM által elért csaknem teljes nyereséget soha nem adóztatják meg Luxemburgban. Következésképpen a szóban forgó FA-k által jóváhagyott adóügyi megítélés javítja az LNG Holding és a CEF pénzügyi helyzetét. A fenti 6.2.2.1. szakaszban leírt általános adórendszerben az e társaságok által megszerzett jövedelmet valójában nem vonták volna le a leányvállalatoknál (a ZORA kölcsönre számított akkréció formájában). Ez a jövedelem alacsonyabb lett volna, ugyanis az annak megfelelő nyereséget előzőleg megadóztatták volna a leányvállalatoknál.

(210) Luxemburg és az Engie vitatja a LIR 164. cikke (2) bekezdésének a ZORA kölcsönre számított akkréció esetében való alkalmazhatóságát. Másképpen fogalmazva Luxemburg és az Engie vitatja, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréciót a felosztott nyereséghez lehetne hasonlítani.

([226]) Lásd a 2.2.3.3., 2.2.3.4., 2.2.3.5., 2.2.4.3., 2.2.4.4. és 2.2.4.5. szakaszt.
([227]) Lásd a (49), (53) és (57) preambulumbekezdést.
([228]) Lásd Luxemburg 2017. május 12-i levelében a 2.ii kérdésre adott választ.

(211) E tekintetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy az LNG Holding a 2014-es üzleti évre vonatkozó adóbevallásában ([229]) az LNG Supply részvények megszüntetése révén keletkező nyereséget kifejezetten „adómentes osztaléknak", vagyis felosztott nyereségnek minősíti.

(212) Ezenkívül, ahogy azt a (207) és (208) preambulumbekezdés kifejti, közvetlen és nyilvánvaló kapcsolat van az LNG Holding és a CEF szintjén adómentességben részesíthető jövedelem és az LNG Supply és a GSTM által költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegek között. Következésképpen az LNG Holding és a CEF által megszerzett jövedelem gazdasági szempontból egy felosztott nyereségnek felel meg ([230]).

(213) A Bizottság mindenesetre emlékezet arra, hogy az a tény, hogy az LNG Holding és a CEF szintjén adómentességben részesített nyereségeket hivatalosan „felosztott nyereségnek" vagy „tőkenyereségnek" tekintik, nem jön számításba. Valójában, ahogy azt a 6.2.2.1. szakasz kifejti, egy szűkebb, kizárólag a részesedésből származó jövedelem adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó szabályokból álló referenciarendszerben a részesedésekből származó jövedelmek adómentessége azokra a jövedelmekre alkalmazható, amelyek nem felelnek meg a felosztó társaság adóköteles jövedelméből levont összegeknek, minősüljenek ezek a jövedelmek akár felosztott nyereségnek, akár tőkenyereségnek ([231]).

(214) Összegezve, a szóban forgó FA-k alapján az LNG Holding és a CEF részére biztosított adóügyi megítélés eltér a luxemburgi társaságiadó-rendszernek a részesedésből származó jövedelem adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó szabályaitól.

(215) Ez az eltérés ezenkívül hátrányos megkülönböztetést eredményez azon más vállalkozásokkal szemben, amelyek a rendszer célját tekintve hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak, mint az LNG Holding és a CEF. Valójában azon más vállalkozások, amelyek részesedésekből származó jövedelemhez jutnak, és ennélfogva a részesedésből származó jövedelem adómentességére és a felosztott nyereség megadóztatására vonatkozó luxemburgi szabályok hatálya alá tartoznak, nem részesülnek az LNG Holding és a CEF részére biztosított adóügyi megítélésben, még ha a rendszer célját tekintve hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak is. Való igaz, hogy mindezek az adóalanyok részesülhetnének a LIR 166. cikkében meghatározott adómentességben. Azonban a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességet, ahogy azt a (209) preambulumbekezdés kifejti, egy viszonylag alacsonyabb jövedelemre alkalmaznák (vagyis a felosztó társaság adózás utáni nyereségére).

(216) Luxemburg azt állítja, hogy a LIR 166. cikkének az alkalmazása nem követeli meg, hogy a részesedésekből származó jövedelmeket előzetesen megadóztassák, és hogy a LIR 164. cikkének a rendelkezései nem képezik a LIR 166. cikke alkalmazásának elengedhetetlen feltételét ([232]). Ugyanebben az összefüggésben az Engie úgy véli, hogy a LIR 166. cikke alkalmazásának valamennyi feltételét tiszteletben tartották, ily módon nem lehet szó eltérésről ([233]). Mind Luxemburg, mind az Engie vitatja ezenkívül, hogy a LIR 166. cikkének célja a kettős adóztatás elkerülése, és különböző, különösen az (EU) 2015/121 tanácsi irányelvhez ([234]) (az „anya- és leányvállalatokról szóló irányelv") kapcsolódó érvekre támaszkodik.

(217) A Bizottság cáfolja ezt az érvelést.

(218) Először is, nem bír jelentőséggel az a tény, hogy a LIR 166. cikke és 164. cikkének (1) és (2) bekezdése között nincs kifejezetten megállapított kapcsolat. Luxemburg kifejezetten megerősítette ([235]), hogy mindazokra a részesedésekre, amelyekből eredő jövedelmek részesülhetnek a LIR 166. cikke szerinti adómentességben, a LIR 164.

([229]) Az LNG Holding 2014-es üzleti évre vonatkozó társasági és kereskedelmi adóbevallása, 506A formanyomtatvány, „A LIR 166. cikkében említett részesedésekre vonatkozó adatok" az LNG Supply tekintetében, 3) szakasz, 19. sor: „adómentes osztalékok".

([230]) Annak a ténynek, hogy az LNG Supply hivatalosan nem szervezett az osztalékfizetést jóváhagyó részvényesi közgyűlést, nincs jelentősége. Az LNG Holding az LNG Supply társaságnak és az LNG ZORA kölcsönt nyújtó társaságnak (LNG Luxembourg) egyaránt az egyedüli részvényese. Az LNG Holding tehát bármikor egyoldalúan határozhat a ZORA kölcsön átváltásának dátumáról, akárcsak arról, hogy mikor kerüljön sor – egy részvényesi közgyűlés alkalmával – az LNG Supply nyeresége felosztásának jóváhagyására.

([231]) Lásd a (204) preambulumbekezdést.

([232]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levéllel kapcsolatos észrevételeit, 4. és 6. oldal, valamint az 1.b és 1.c kérdésre adott válaszok.

([233]) Lásd az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek 26–31. pontját.

([234]) A Tanács (EU) 2015/121 irányelve (2015. január 27.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 2011/96/EU irányelv módosításáról (HL L 21., 2015.1.28., 1. o.).
A 2017. december 11-i levélre válaszként küldött észrevételeiben Luxemburg kifejti, hogy az anya- és leányvállalatokról szóló irányelvbe nemrégiben, 2015-ben bevezetett módosítás – amely szerint a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentesség azzal a feltétellel alkalmazható a felosztott nyereségre, hogy ez a nyereség a leányvállalatnál nem vonható le – nem lett volna szükséges, ha a részesedésből származó jövedelem adómentességének célja a kettős adóztatás elkerülése lenne (4. oldal). Az Engie emellett az ezen irányelv által megjelölt egyéb célokra is utal (lásd az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek 35–43. pontját).

([235]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben az 1.b kérdésre adott választ: „*A külföldi társaságokat a fentiekben kifejtettek szerint nem számítva, a LIR 164. cikkének rendelkezései is kiterjednek* mindazokra a részesedésekre, amelyekből eredő jövedelmek részesülhetnek *a LIR 166. cikke szerinti* adómentességi rendszerben" (kiemelés a Bizottságtól).

cikkének (1) és (2) bekezdése is vonatkozik a felosztó társaság szintjén ([236]). Ebből következik, hogy a 6.2.2.1. szakaszban leírt referenciarendszerben a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentesség olyan jövedelmekre alkalmazható, amelyek nem felelhetnek meg a felosztó társaság adóköteles jövedelméből levont összegeknek. E szabálytól eltérve a szóban forgó FA-k engedélyezik a részesedésből származó jövedelem adómentességének a holdingtársaságok (luxemburgi adójogi illetőségű társaságok) szintjén történő alkalmazását, egy olyan jövedelemre, amely gazdasági szempontból a leányvállalatok (szintén luxemburgi adójogi illetőségű társaságok) szintjén költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegeknek felel meg. Következésképpen a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés eltér a referenciarendszertől.

(219) Másodszor, még akkor is, ha a két rendelkezés között nincs kifejezett kapcsolat, a LIR 166. cikkének és a LIR 164. cikke (1) és (2) bekezdésének egymást kiegészítő jellege nélkülözhetetlen az adórendszer logikai koherenciájának biztosításához. Ha ugyanaz az összeg költség címén levonható lenne a felosztó társaságnál, és jövedelemként adómentességben részesülne a kedvezményezett társaságnál, akkor ez a nyereség teljesen elkerülné az adóztatást Luxemburgban. Egy ilyen értelmezés bármely vállalatcsoport számára lehetővé tenné, hogy könnyedén megkerülje a luxemburgi társaságiadó-rendszer célját – amely a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása –, oly módon, hogy a leányvállalatok előzetesen nem megadóztatott összes nyereségét felosztja a részvényesei között ([237]). Ez az értelmezés ezenkívül ellentétes lenne a kettős vagy hármas adóztatás elkerülésére vonatkozó céllal ([238]).

(220) A Szerződés 107. cikke a támogatási intézkedéseket a piacra gyakorolt *gazdasági hatásuk* vonatkozásában határozza meg, és nem a nemzeti jogrenden belüli jogszerűségük, az alkalmazott jogalkotási technikák vagy a jogalkotó szándéka vonatkozásában. Következésképpen, amennyiben a ZORA kölcsönre számított akkréció levonhatóságának és az annak megfelelő jövedelem adómentességének az együttes *hatása* az, hogy a leányvállalatok által realizált nyereség a holdingtársaságoknál szinte teljes egészében mentesül az adózás alól, és így hátrányos megkülönböztetést eredményez a hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő társaságokkal szemben, úgy az ezen adóügyi megítélést jóváhagyó állami intézkedést a priori szelektív előnyt biztosító intézkedésnek kell tekinteni. Ez a következtetés a LIR 166. és 164. cikkének betartásától vagy be nem tartásától, az e rendelkezések közötti kifejezett kapcsolat esetleges meglététől, vagy az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv céljától függetlenül helytállónak bizonyul.

(221) Az Engie a Bíróság Service public fédéral Finances ügyben hozott ítéletére ([239]) hivatkozik, amely az anya- és leányvállalatokról szóló irányelvnek a szóban forgó FA-k elfogadásakor hatályban lévő rendelkezéseit értelmezi ([240]). Az Engie szerint a Bíróság ebben az ítéletben megerősítette, hogy az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv, amely a határokon átnyúló ügyekre alkalmazandó, nem írja elő, hogy a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességben részesülő nyereségeket előzetesen meg kell adóztatni. Az Engie úgy véli, hogy az ugyanannak az adómentességi rendszernek a belföldi helyzetekre történő alkalmazása révén Luxemburg biztosította az egyenlő bánásmódot a Luxemburgban leányvállalatokkal rendelkező társaságcsoportok és a más tagállamokban leányvállalatokkal rendelkező társaságcsoportok között. Mivel a két helyzet valójában megegyezik, és mindkét esetben ugyanazok a rendelkezések alkalmazandók, az Engie úgy véli, hogy nem jelenthető ki, hogy a részesedésből származó jövedelem adómentessége kizárólag a határokon átnyúló ügyek esetében alkalmazandó, a tisztán belföldi ügyek esetében pedig nem.

(222) A Bizottság elöljáróban leszögezi, hogy a jelen határozat egy tisztán belföldi helyzetre vonatkozik, amelyben a szóban forgó FA-k által érintett különböző ügyletekben részt vevő valamennyi társaság luxemburgi adójogi illetőségű jogalany. A szelektív előny egy eltérésből fakad, amelyet az jelent, hogy az Engie csoport luxemburgi illetőségű két leányvállalata által realizált nyereséget a részvényeseiknél, amelyek szintén luxemburgi illetőségűek, gyakorlatilag nem adóztatták meg. Következésképpen a Bizottság vizsgálatának nem volt tárgya annak meghatározása, hogy egy hasonló, olyan helyzetre alkalmazott intézkedés, amelyben a felosztó társaságok esetleg nem luxemburgi adójogi illetőségű jogalanyok, szintén szelektív előnyt jelentett-e volna.

(223) A Bizottság elutasítja azt az érvelést, amely szerint Luxemburgnak egy tisztán belföldi helyzetben szükségszerűen azt a kedvezőbb bánásmódot kell alkalmaznia, amelyet ugyanerre az ügyletre alkalmaznának akkor, ha azt

([236]) Kivéve, ha a felosztó társaság nem luxemburgi adójogi illetőségű társaság, amely esetben a LIR 164. cikke nem alkalmazandó.
([237]) Lásd ezzel kapcsolatban Alain Steichen 224. lábjegyzetben idézett művét.
([238]) Lásd az Államtanács véleményét a LIR 166. cikkéről [(83) preambulumbekezdés]. Lásd ezenkívül a Luxemburg által az „1929-es" holdingtársaságok és a „milliárdos" holdingtársaságok javára alkalmazott C 3/2006 támogatási programról szóló, 2006. július 19-i 2006/940/EK bizottsági határozat (HL L 366., 2006.12.21., 47. o.) (63) preambulumbekezdését.
([239]) Lásd a C-48/07 sz., Belga állam – Service public fédéral Finances kontra Les Vergers du Vieux Tauves SA. ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:758) 37. és 45. pontját.
([240]) Az ítélet a 90/435/EGK irányelvre hivatkozik.

határokon átnyúló helyzetben hajtanák végre. Két különböző ország vagy adójogi terület rendelkezései alapján egy határokon átnyúló eszköz vagy ügylet jogi minősítésében – és következésképpen az azzal szemben alkalmazott adóügyi megítélésben – meglévő különbségek miatt az összhang hiánya állhat elő, ami az adóztatás elmaradását eredményezheti. Az összhang hiánya azonban elvben nem állhat elő egy tisztán belföldi helyzetben, amelyben a rendszer belső logikájának és koherenciájának a célja pontosan az, hogy az ilyen hiányosságokat megelőzze. Mint közismert, az Unió, az OECD és az adójoggal foglalkozó nemzetközi közösség az adókikerülés visszaszorítása érdekében arra törekszik, hogy csökkentse a különbségeket az adórendszerek között, és kiküszöbölje a meglévő különbözőségeket és hiányosságokat. Az az állítás, amelyet az Engie megfogalmazni látszik – hogy Luxemburgnak az országok között meglévő különbözőségeket *belföldön is* alkalmaznia kellene, még az adórendszer belső logikája ellenében is –, nemcsak jogi szempontból következetlen, de ezekkel az erőfeszítésekkel is ellentétes.

(224) A Bíróság ítélkezési gyakorlata és különösen a *Service public fédéral Finances* ügyben hozott ítélet sem állít mást. Ez az ügy egy belga törvénnyel kapcsolatos, amely az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv alkalmazását kiterjesztette a tisztán belföldi helyzetekre. A belga igazságszolgáltatás az ezen irányelv értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz ([241]). Az ítélet megerősíti, hogy az irányelv célja a leányvállalatok által az anyavállalataiknak kifizetett nyereség kettős adóztatását eredményező helyzetek kiküszöbölése, valamint a határokon átnyúló együttműködéseket érintő azon hátrányok megszüntetése, amelyek abból adódnak, hogy az anya- és leányvállalatok közötti határokon átnyúló kapcsolatokra vonatkozó adóügyi megítélés kedvezőtlenebb, mint a tisztán belföldi kapcsolatokban alkalmazott ([242]). Tekintettel erre a célra, és az alapvető szabadságokra vonatkozó ítélkezési gyakorlattal összhangban a Bíróság kijelenti, hogy „ellentétes a Szerződésben biztosított alapvető szabadságokkal az, ha valamely tagállam hátrányosabb bánásmódban részesíti a külföldről származó osztalékot a belföldről származó osztaléknál, kivéve, ha ezen eltérő bánásmód olyan helyzetekre vonatkozik, amelyek objektíve nem hasonlíthatók össze, vagy azt nyomós közérdek indokolja” ([243]). Másképpen fogalmazva, ez az ítélet egyszerűen alkalmazza azt az állandó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az alapvető szabadságok tiltják, hogy a tagállamok kedvezőbb bánásmódban részesítsék a belföldi helyzeteket, mint a hasonló, határokon átnyúló helyzeteket. Ennek ellenkezője azonban nem igaz: a tagállamok nem kötelesek, ahogy azt az Engie sugallja, a határokon átnyúló helyzetekre alkalmazandó kedvezőbb bánásmódot kiterjeszteni a tisztán belföldi helyzetekre, különösen, ha ez a kedvezőbb bánásmód az adóztatás elkerülését eredményező különbözőségekből vagy hiányosságokból következik ([244]).

(225) Az az érvelés, amely szerint a szóban forgó FA-k alapján az LNG Holding és a CEF számára nyújtott adóelőny általánosan alkalmazható, mivel az Engie által megvalósított struktúra használatával elméletben bármely más vállalkozás hasonló előnyhöz juthatna, szintén nem állja meg a helyét. A Bíróság egy állandó ítélkezési gyakorlata fényében az a körülmény, hogy meglehetősen nagy számú vállalkozás részesülhet egy nemzeti intézkedés nyújtotta előnyből, illetve hogy e vállalkozások különböző ágazatokhoz tartoznak, nem elegendő ezen intézkedés szelektív jellegének elvetéséhez ([245]). Ugyanez az elv alkalmazható azokban az esetekben, amelyekben az előny egy olyan feltételes adómegállapításból származik, amely jogi rendelkezések egy együttesét egy meghatározott helyzetre alkalmazza, és ezt a helyzetet más vállalkozások is előállíthatják. A Bíróság azt is megállapította, hogy

([241]) A Bíróság az ítéletében kifejezetten megállapította, hogy noha a kérdést előterjesztő bíróság nem távolodhat el az irányelvre vonatkozó értelmezésétől, az, hogy ezt az értelmezést milyen mértékben alkalmazzák egy belföldi helyzetre, „nemzeti jogi kérdés, következésképpen az érintett tagállam bíróságainak kizárólagos hatáskörébe tartozik” (27. pont).

([242]) Uo. 37. pont.

([243]) Uo. 46. és 47. pont (kiemelés a Bizottságtól).

([244]) Az alapvető szabadságok határokon átnyúló helyzetekre vonatkoznak. A tisztán belföldi helyzetekre mindez nem vonatkozik, és – elvileg – az uniós jog szempontjából engedélyezett a fordított megkülönböztetés (lásd a C-60/91. sz. Batista Morais ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1992:140), 7. pontját; a C-29/94–C-35/94. sz. Jean-Louis Aubertin ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1995:39), 9–11. pontját; a C-332/90. sz., Steen kontra Deutsche Bundespost ügyben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:1992:40); a C-139/12. sz., Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona kontra Generalidad de Cataluña ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:174) 42. és 45. pontját; valamint a C-591/15. sz., The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2017:449) 33. pontját.
Mivel a belföldi helyzetek nem részesülhetnek kedvezőbb bánásmódban, mint a hasonló, határokon átnyúló helyzetek, az LNG Holding és a CEF még kevésbé kaphatna olyan előnyöket, amelyeket határokon átnyúló helyzetekben nem biztosítanának. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a LIR 166. cikkének (2a) bekezdése értelmében – amelyet a 2014/86/EU irányelv átültetését követően, 2016-ban vezettek be a törvénybe – a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentesség a határokon átnyúló helyzetekben nem alkalmazandó, ha a kedvezményezett által szerzett jövedelem a felosztó társaság tagállamában levonható: „[…] az adómentesség nem alkalmazandó a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről, szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelvben említett azon jövedelmekre, amelyek egy, az Európai Unió más tagállamában illetőséggel rendelkező, a 2011/96/EU irányelv 2. cikkében említett kollektív jellegű szervezet részvénytőkéjében közvetlenül birtokolt részesedésből származnak, amennyiben azok e másik tagállamban levonhatók, vagy ha azokat olyan konstrukció vagy konstrukciók olyan sorozata keretében biztosítják, amely, mivel azt az ezen irányelv tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése – mint fő cél vagy a fő célok egyike – érdekében hozták létre, az összes megfelelő tényt és körülményt figyelembe véve nem autentikus. A jelen rendelkezés értelmében egy – esetlegesen több szakaszt vagy részt magában foglaló – konstrukció vagy konstrukciók egy sorozata nem autentikusnak tekintendő, amennyiben ezt a konstrukciót vagy a konstrukciók e sorozatát nem a gazdasági realitást tükröző, érvényes kereskedelmi okokból hozták létre.”

([245]) A Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítélete, (ECLI:EU:C:2016:981), 80. pont; a Bíróság C-409/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélete, 48. pont; a Bíróság C-279/08 P. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben hozott ítélete (ECLI:EU:C:2011:551), 50. pont.

az ilyen intézkedés szelektivitásának megállapítása céljából az sem követelhető meg, hogy a Bizottság azonosítsa az adókedvezményben részesülő vállalkozások azon bizonyos közös saját és egyedi jellemzőit, amelyek lehetővé teszik azoktól a vállalkozásoktól való megkülönböztetésüket, amelyek e kedvezményben nem részesülnek ([246]).

(226) A fentiek figyelembevételével a Bizottság megállapítja, hogy egy szűkebb referenciarendszerben, amelyet kizárólag a luxemburgi általános társaságiadó-rendszernek a részesedésekből származó jövedelmek adómentességére és a felosztott nyereség adóztatására vonatkozó szabályai alkotnak, a szóban forgó FA-k alapján nyújtott előny a priori szelektív, ugyanis az előnyben részesíti az LNG Holding és a CEF társaságokat a hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő vállalkozásokkal szemben.

6.2.3. AZ IGAZOLÁS HIÁNYA

(227) Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az állami támogatás fogalma nem célozza a vállalkozások között megkülönböztetést alkalmazó és ennélfogva a priori szelektív állami intézkedéseket, ha ez a megkülönböztetés a rendszer jellegéből és felépítéséből fakad; ennek a bizonyítása az érintett tagállamra hárul ([247]).

(228) Az általános adórendszer alkalmazása alóli kivételt előíró intézkedést akkor lehet az adórendszer természetére és általános belső felépítésére hivatkozással indokolni, ha az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy az intézkedés az adórendszere alapelveinek vagy vezérlő elveinek közvetlen következménye, vagy ha az a magában az adórendszerben rejlő, a rendszer működéséhez és hatékonyságához szükséges mechanizmusok eredménye ([248]). E tekintetben különbséget kell tenni egyrészt az adott adórendszer – azon kívül álló – céljai, másrészt a magában az adórendszerben rejlő mechanizmusok között, amelyek szükségesek a fenti célok eléréséhez ([249]).

(229) Sem Luxemburg, sem az Engie nem mutatott be semmilyen lehetséges indokolást a szóban forgó FA-k által az LNG Holding és a CEF javára jóváhagyott kedvező adóügyi megítélésre. A Bizottság emlékeztet e tekintetben, hogy az indokoltság igazolásának terhe mindig a tagállamot terheli. A Luxemburg által bemutatott indokolás hiányában a Bizottságnak meg kell állapítania, hogy az LNG Holding és a CEF számára nyújtott adóelőny nem indokolható a luxemburgi társaságiadó-rendszer természetével vagy általános belső felépítésével.

(230) Minden körülményt figyelembe véve, a Bizottságnak nem sikerült fellelnie olyan indokot, amely alapján igazolható lenne az LNG Holding és a CEF társaságokkal szembeni preferenciális bánásmód, amelyről kijelenthető lenne, hogy a referenciarendszer belső alapelveinek vagy vezérlő elveinek közvetlen következménye, vagy hogy a magában a rendszerben rejlő, annak működéséhez és hatékonyságához szükséges mechanizmusok eredménye ([250]).

(231) A Bizottság tudomásul veszi, hogy a luxemburgi Államtanács szerint ([251]) a LIR 166. cikke által megállapított, a részesedésekből származó jövedelmek adómentességét biztosító rendszer célja különösen az, hogy a méltányos adóztatással kapcsolatos okokból elkerülje a kettős vagy hármas adóztatást ([252]). A kettős adóztatás kifejezés azokat a helyzeteket jelöli, amikor ugyanazt a nyereséget kétszer adóztatják meg ugyanazon adóalanynál (jogi értelemben vett kettős adóztatás) vagy két különböző adóalanynál (gazdasági értelemben vett kettős adóztatás). A Bizottság elfogadja, hogy a gazdasági kettős adóztatás elkerülését célzó adómentesség indokolható az adórendszer természetével és belső felépítésével ([253]). A LIR 166. cikkében meghatározott adómentességnek a kettős vagy hármas adóztatás elkerülése érdekében történő alkalmazása tehát lehet az adórendszer alapelveinek vagy vezérlő elveinek közvetlen következménye.

([246]) A Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítélete (ECLI:EU:C:2016:981), 78. pont.
([247]) A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 52. és 80. pontja, valamint az idézett ítélkezési gyakorlat.
([248]) A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 69. pontja.
([249]) A Bíróság C-88/03. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2006:511) 81. pontja.
([250]) A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 69. pontja.
([251]) Lásd a (83) preambulumbekezdést.
([252]) Lásd az Államtanács véleményét a LIR 166. cikkéről [(83) preambulumbekezdés]. Lásd ezenkívül a 2006/940/EK határozat (63) preambulumbekezdését. Ezt a célt megerősíti az a tény, hogy a nem luxemburgi adójogi illetőségű társaságok csak akkor részesülhetnek a LIR 166. cikke által nyújtott adómentességben, ha kötelesek megfizetni egy, a luxemburgi társasági adónak megfelelő adót. Másképpen fogalmazva, az adómentesség a nyereség előzetes megadóztatásának hiányában – vagyis ha nem kerül sor kettős adóztatásra – nem alkalmazandó.
([253]) Lásd analógiaként a C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:550) 71. pontját, amelyben a Bíróság kifejti, hogy a nemzeti adórendszer természete vagy belső felépítése felhozható annak indokolására, hogy a szövetkezeteket, amelyek teljes nyereségüket elosztják tagjaik között, ne szövetkezeti szinten adóztassák meg, feltéve, hogy az adót a tagok szintjén beszedik.

(232) A szóban forgó FA-k alapján nyújtott előny azonban nem kizárólag a részesedésekből származó jövedelmek adómentességének az alkalmazásában rejlik, hanem abban is, hogy azt a holdingtársaságoknál egy olyan jövedelem esetében alkalmazták, amely gazdasági szempontból megfelel a leányvállalatok által költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegeknek, aminek következtében az LNG Supply és a GSTM által realizált nyereség szinte teljes egésze adózatlan maradt az LNG Holding és a CEF társaságoknál. E körülmények között a szóban forgó FA-k alapján az LNG Holding és a CEF javára biztosított adóügyi megítélés nem szolgálhatja a kettős gazdasági adóztatás elkerülésére irányuló célt. Az adómentesség és a levonhatóság együttes alkalmazását a szóban forgó FA-k jóváhagyják, a luxemburgi adóhatóság tehát tudatában volt annak, hogy soha nem fordulhatott volna elő gazdasági kettős adóztatás. Következésképpen a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés nincs kapcsolatban a (potenciális vagy valós) gazdasági kettős vagy hármas adóztatás elkerülésére irányuló céllal, sem a méltányos adóztatással kapcsolatos esetleges egyéb okokkal. A vitatott intézkedésekből fakadó eltérő bánásmódok indokolására tehát nem hozhatók fel megalapozottan ilyen célok.

(233) A Bizottság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy – ahogy azt a Bíróság korábban hangsúlyozta – annak érdekében, hogy az adómentességek igazolhatók legyenek az érintett tagállam adórendszerének jellegével vagy felépítésével, e tagállamnak biztosítania kell, hogy megfeleljenek az arányosság elvének, és ne haladják meg a szükséges mértéket, abban az értelemben, hogy a követett törvényes célkitűzés nem érhető el enyhébb intézkedésekkel ([254]). A jelen ügyben a részesedésekből származó jövedelmekre vonatkozó adómentesség alkalmazása – az LNG Holding és a CEF által elért olyan jövedelem vonatkozásában, amely gazdasági szempontból megfelel az LNG Supply és a GSTM által költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegeknek – semmiképpen sem tekinthető a gazdasági kettős adóztatás elkerülését szolgáló arányos intézkedésnek, és a méltányos adóztatás elvéhez sem járul hozzá. Ennek inkább az ellenkezője igaz: a vitatott intézkedések lehetővé teszik az LNG Holding és a CEF számára, valamint az Engie mint csoport számára, hogy az adóztatás kettős elmaradásának előnyeit élvezzék. Az adómentesség alkalmazása tehát a jelen esetben meghaladja a követett célkitűzés eléréséhez szükséges és arányos mértéket.

(234) E tekintetben, a Bíróság szerint egy adott előny vonatkozásában nemcsak annak a szóban forgó adórendszerben benne rejlő tulajdonságokkal való koherenciáját, hanem e rendszer végrehajtását illető koherenciáját is biztosítani kell ([255]). A jelen esetben a szóban forgó FA-k alapján nyújtott adóelőny nemcsak a részesedésből származó jövedelem adómentességének egyik céljával nem koherens, hanem annak a rendszernek a logikájával sem, amelybe ez a rendszer illeszkedik, azaz azzal a céllal, amely a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének megadóztatására vonatkozik ([256]).

(235) Összegezve, az LNG Holding és a CEF számára nyújtott adóelőny nem indokolható a rendszer jellegével és logikájával.

6.2.4. AZ LNG HOLDING ÉS A CEF SZINTJÉN NYÚJTOTT SZELEKTÍV ELŐNYRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

(236) A fentiek figyelembevételével a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó FA-k alapján az LNG Holding és a CEF számára biztosított adóelőny szelektív jellegű.

6.3. *AZ ADÓÜGYI MEGÍTÉLÉS CSOPORTSZINTEN KIFEJTETT HATÁSAINAK VIZSGÁLATA RÉVÉN MEGÁLLAPÍTOTT SZELEKTÍV ELŐNY*

(237) A (236) preambulumbekezdésben megfogalmazott következtetés sérelme nélkül, a szóban forgó FA-k csoportszinten, és nem csupán a különböző jogalanyok szintjén kifejtett hatásainak vizsgálata ugyanahhoz a következtetéshez vezet: a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés szelektív előnyt biztosít az Engie számára.

(238) Ebben az összefüggésben az Engie úgy érvel, hogy az adóintézkedések szelektivitása csak az egyedi adóalanyok szintjén értékelhető, a csoport szintjén nem, és utal a Bizottságnak a *FIAT* ügyben ([257]) és a *„groepsrentebox”* ügyben ([258]) hozott határozatára.

([254]) A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 75. pontja. Lásd még a T-287/11. sz., Heitkamp BauHolding kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2016:60) 160. pontját; valamint a T-620/11. sz. GFKL Financial Services AG ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2016:59) 154. pontját.

([255]) A Bíróság C-78/08–C-80/08. sz. Paint Graphos egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:550) 73. pontja. Lásd még a T-287/11. sz., Heitkamp BauHolding kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2016:60) 160. pontját; valamint a T-620/11. sz., GFKL Financial Services AG ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2016:59) 154. pontját.

([256]) A rendszer logikája szerint ugyanis a valamely társaság által létrehozott nyereség egynél többször megadóztatható (például az olyan felosztott nyereség esetében, amely nem teljesíti a LIR 166. cikkében meghatározott adómentességhez szükséges feltételeket), de semmi esetre *sem mentesülhet teljesen az adókötelezettség alól*.

([257]) (EU) 2016/2326 határozat (HL L 351., 2016.12.22., 1. o.).

([258]) 2009/809/EK határozat (HL L 288., 2009.11.4., 26. o.).

(239) Ezzel kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy a Luxemburg által bemutatott adóbevallások szerint a GSTM, EIL, LNG Supply, LNG Luxembourg és LNG Holding társaságok 2015-től kezdődően a luxemburgi adórendszer vonatkozásában egy adózási egységet alkottak a CEF társasággal, és hogy a CEF az anyavállalat szerepét töltötte be ebben az egységben ([259]). A luxemburgi adójognak megfelelően ezeket a társaságokat ezért 2015-től kezdve nem különálló jogalanyokként kezelték, hanem azok egy összevont adóalapnak megfelelően fizették az adóikat, vagyis mintha egyetlen adóalanyt képeztek volna ([260]). A Bizottság úgy véli, hogy ez a körülmény önmagában elegendő lenne az egységes megítélés igazolásához, legalábbis 2015-től.

(240) Minden körülményre tekintettel, még ha ezek a vállalatok nem is alkottak egyetlen adózási egységet, az Engie érvelése nem fogadható el. Ahogy azt a 6.6. szakasz újra kifejti, magából a Szerződés 107. cikkének a megfogalmazásából következik, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok az állami intézkedések gazdasági hatásait a „vállalkozások" vonatkozásában, nem pedig különálló jogalanyok vonatkozásában vizsgálják. A vállalkozás fogalma úgy értendő, hogy az egy gazdasági egységet jelöl, még ha ezt az egységet több jogi személy alkotja is ([261]). Annak megállapításához, hogy több jogalany gazdasági egységet alkot-e, a Bíróság arra keresi a választ, hogy fennáll-e az irányító részesedés, illetve az intézményi, funkcionális és gazdasági kapcsolatok esete ([262]). A jelen ügyben a GSTM, EIL, LNG Supply, LNG Luxembourg és LNG Holding társaságokat teljes mértékben a CEF irányítja, mely utóbbit az Engie S.A. irányítja. Úgy tekintendő tehát, hogy mindezek a jogalanyok egy egységes vállalkozás részét képezik.

(241) Ezen túlmenően, a szóban forgó FA-k alapján nyújtott előny abban áll, hogy a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességet a holdingtársaságok szintjén egy olyan jövedelemre alkalmazták, amely gazdasági szempontból megfelel a leányvállalatok által költségek (a ZORA kölcsönre számított akkréció) címén levont összegeknek. Következésképpen az előny fennállásának meghatározásához célszerű az adóintézkedések mindkét szinten kifejtett együttes hatásait is megvizsgálni. Az a tény, hogy a jövedelemadóra vonatkozó luxemburgi törvény egyedi jogalanyokra vonatkozik, nem teszi kérdésessé ezt a következtetést. A Bizottság alapvetően megjegyzi, hogy az adótanácsadó által benyújtott FA iránti kérelmek az Engie csoporthoz tartozó, az ügyletekben részt vevő valamennyi jogalannyal szembeni adóügyi megítélésre vonatkoznak, és hogy ezek a jogalanyok mind adófizetésre kötelezettek Luxemburgban.

(242) E körülményből következően a jelen ügy különbözik a *groepsrentebox* és a *FIAT* ügytől. A *groepsrentebox* ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendszert egyedi szinten értékeli, mivel a kérdéses intézkedés egyedi jogalanyokra vonatkozott ([263]). Hasonlóképpen, a *FIAT* ügyben az intézkedés (feltételes adómegállapítás) kizárólag egy egyedi jogalany adóköteles nyereségére vonatkozott, míg a műveletben részt vevő partnerek egy másik tagállambeli illetőségűek voltak. Következésképpen minden csökkentett mértékű adóbevétel, amely ebben az ügyben az előny alapját képezte, szükségszerűen a luxemburgi illetőségű jogalany eredményein alapult, és nem kellett figyelembe venni azt a lehetőséget, hogy a hatás a FIAT csoport más társaságai szintjén – a más tagállamokban őket illető bánásmódból kifolyólag – semleges ([264]).

(243) Ellenkezőleg, a jelen esetben az intézkedés hatása (az egyes jogalanyok által Luxemburgban elért nyereség egy része megadóztatásának elmaradása) egy adómentességnek és egy levonásnak a csoport különböző – egyaránt luxemburgi adójogi illetőségű – vállalatainak szintjén való együttes alkalmazásából következik. Az adóügyi megítélés eredményének teljeskörű értékeléséhez tehát az FA-k Luxemburgban, az Engie csoport szintjén kifejtett hatásának a vizsgálata a megfelelő.

(244) A Bizottság mindenesetre emlékeztet arra, hogy a Bizottságot nem kötelezi a saját döntéshozatali gyakorlata. Minden egyes lehetséges támogatási intézkedést a saját jellegzetességei és a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében foglalt objektív kritériumok alapján kell értékelni, így még ha fény derül is ellentétes döntéshozatali gyakorlatokra, az nem befolyásolja a szóban forgó határozat megállapításait ([265]).

([259]) Lásd az LNG Luxemburg 2015. évi adóbevallásának 3. mellékletét.

([260]) Egy adózási egységben (adóintegrációs rendszer) az anyavállalat a leányvállalatai közül eggyel vagy többel együtt csoportként adóztatható meg. A társasági adó vonatkozásában ez azt jelenti, hogy úgy tekinthető, hogy az anyavállalat beolvasztotta a leányvállalatokat.

([261]) A C-170/83. sz. Hydrotherm ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1984:271) 11. pontja. Lásd még a T-137/02. sz., Pollmeier Malchow kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2004:304) 50. pontját.

([262]) A C-480/09 P. sz., Acea Electrabel Produzione SpA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2010:787) 47–55. pontja; a C-222/04. sz., Cassa di Risparmio di Firenze SpA és társai ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2006:8) 112. pontja.

([263]) Lásd a *groepsrentebox*-határozat (80) preambulumbekezdését.

([264]) Lásd a *FIAT*-határozat (198) preambulumbekezdését: „Továbbá még ha a finanszírozási döntéseket várhatóan az egész csoport érdekei figyelembevételével hozzák is meg, a luxemburgi társasági adót az egyes gazdálkodó egységekre vetik ki, és nem a vállalatcsoportokra, *a kifogásolt adómegállapítás pedig csak az FFT adóköteles nyereségére vonatkozik, tehát bármely csökkentett mértékű adóbevétel egyedi módon a szóban forgó társaság eredményein alapul*." (kiemelés a Bizottságtól). Lásd még ugyanazon határozat (314) preambulumbekezdését.

([265]) Lásd a C-138/09. sz. Todaro Nunziatina & C ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2010:291) 21. pontját.

6.3.1. REFERENCIARENDSZER

(245) Ahogy azt a 6.2.1.1. szakasz megállapítja, a jelen ügyben a luxemburgi társaságiadó-rendszer a referenciarendszer, amelynek célja a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása. Az adóköteles nyereség kiszámítása az adóalany által elért számviteli eredmény alapján történik (az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elve). Ez a cél a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaságra vonatkozik.

(246) A szóban forgó FA-k által érintett ügyletek csoporton belüli ügyletek, amelyek egyrészt bizonyos eszközöknek az Engie Luxemburgban adófizetésre kötelezett leányvállalataira való átruházásából, másrészt ezen átruházások szintén Luxemburgban adófizetésre kötelezett holdingtársaságok általi finanszírozásából állnak ([266]).

(247) mivel a csoporton belüli ezen ügyletekkel kapcsolatos adóügyi megítélést a luxemburgi társaságiadó-rendszerre tekintettel kell értékelni, és annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó FA-k alapján az Engie részére biztosított adóügyi megítélés eltér-e a referenciarendszertől, a Bizottság a vizsgálatát a más hasonló típusú, csoporton belüli finanszírozási ügyletekkel való összehasonlításra korlátozza, és ebből következően értékeli a luxemburgi társaságiadó-rendszernek a valamely csoport luxemburgi illetőségű vállalatai közötti, csoporton belüli finanszírozási ügyletekre vonatkozó szabályait.

(248) A Bizottság megállapítja, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszer alapján egy ellentételezés fizetése, amelyre valamely csoport Luxemburgban adófizetésre kötelezett két vállalata közötti finanszírozási ügylet ([267]) keretében kerül sor, nem eredményezheti a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének csökkenését, bármilyen jellegűek legyenek is a használt finanszírozási eszközök, vagy bármekkora legyen is az ellentételezés összege. Ebben az összefüggésben „összesített adóköteles jövedelmen" a csoport valamennyi, egy csoporton belüli finanszírozási ügyletben részt vevő, Luxemburgban adófizetésre kötelezett vállalata adóköteles jövedelmének összege értendő.

(249) A luxemburgi társaságiadó-rendszer szerint a finanszírozási eszközök két kategóriába sorolhatók: ezek egyrészt a részesedést megtestesítő instrumentumok, mint a részvények, amelyekből származó jövedelmek a LIR 166. cikke alapján adómentességben részesíthetők (a továbbiakban: a részesedések), másrészt egyéb instrumentumok és szerződések, amelyekből származó jövedelmek nem részesülhetnek ebben az adómentességben (a továbbiakban: „részesedést nem megtestesítő instrumentumok").

(250) A *részesedést nem megtestesítő instrumentumok* esetében mind a luxemburgi, mind a nemzetközi számviteli elveknek megfelelően ([268]) az ellentételezés kifizetését (mint a hitelkamat fizetése) a hitelfelvevő számvitelébe költségként vezetik be. Ugyanaz az összeg egy bizonyos időpontban jövedelemként jelenik meg a hitelező számvitelében.

(251) Az adóügyi megítélést illetően, az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elve szerint ([269]) a hitelező által elkönyvelt jövedelmek elvben adókötelesek, míg a hitelfelvevő által elkönyvelt költségek elvben adózási szempontból levonhatók. Következésképpen a részesedést nem megtestesítő instrumentumból eredő ellentételezés kifizetése nem eredményezi a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének csökkenését a kifizetést megelőző összesített adóköteles jövedelemhez képest ([270]).

([266]) A holdingtársaságok általi finanszírozás az ez utóbbiak és a hitelezők között megkötött határidős szerződések, valamint a hitelezők és a leányvállalatok között megkötött ZORA szerződések révén biztosított. Ezt az elemet sem Luxemburg, sem az Engie nem vitatja (lásd az ügyletek leírását, amelyet a Luxemburg által az eljárás megindításával kapcsolatban tett észrevételek 2.1. és 2.2. szakasza tartalmaz). A szóban forgó FA-k ezenkívül rámutatnak, hogy a holdingtársaságokat „a részvények tulajdonosának kell tekinteni […] attól a pillanattól, amikor a határidős szerződést megkötik" (lásd a 2008. évi LNG FA iránti kérelem 4. oldalát; valamint a 2010. évi GSTM FA iránti kérelem 4. oldalát), ami azt mutatja, hogy az FA-k a holdingtársaságokat finanszírozónak tekintik.

([267]) Egy finanszírozási ügylet keretében az ellentételezés fizetése minden olyan kifizetést jelöl, amelyet a hitelfelvevő hajt végre a hitelező javára készpénzben vagy bármilyen egyéb pénzügyi eszköz formájában, beleértve a hitelfelvevő saját tőkéjét, és amely nem a finanszírozás törlesztését/visszafizetését célozza, vagy – törlesztés/visszafizetés esetében – amelynek összege meghaladja a finanszírozás eredeti összegét.

([268]) Lásd az IAS 32 szabványt, a kereskedelmi és cégnyilvántartásról szóló 2002. december 19-i törvényt, valamint a vállalkozások számvitelét és éves beszámolóit.

([269]) A LIR 40. cikke. Lásd a (81) preambulumbekezdést.

([270]) Az a tény, hogy bizonyos esetekben időbeli eltérés lehet aközött, amikor a hitelfelvevő elkönyveli a költséget, és amikor a hitelező elkönyveli az annak megfelelő jövedelmet, nem módosítja ezt a következtetést. Számviteli szempontból ezt az időbeli eltérést az óvatosság elve indokolja, amely szerint a jövedelem akkor jelenik meg a számvitelben, amikor realizálódott, vagyis amikor már bizonyos, míg a költséget akkortól kell számításba venni, amikor a megvalósulása valószínű vagy akár csak lehetséges.

(252) A *részesedések*, így a részvények esetében az ellentételezés kifizetése nyereségkifizetésben ölt testet. Számviteli szempontból a kedvezményezett (a részesedést birtokló vállalat) jövedelemként könyveli el a kifizetett összegeket. A kifizetett összegek azonban meghatározásuknál fogva a nyereség részét fogják képezni a felosztó társaságnál, másképpen mondva nem költségként lesznek elkönyvelve ([271]).

(253) Az adóügyi megítélést illetően, ahogy azt a (201) és (202) preambulumbekezdés kifejti, a LIR 164. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a felosztó társaság nem vonhatja le adóköteles jövedelméből a felosztott nyereséget. Ezenkívül, az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elve szerint a kedvezményezettnek a felosztott nyereséget is bele kell számítania az adóköteles jövedelmébe. Ez azt jelenti, hogy a nyereségek kifizetése gazdasági kettős adóztatást von maga után, kivéve, ha a kedvezményezett társaság a LIR 166. cikke alapján részesülhet a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességben ([272]). Következésképpen a részesedésből eredő nyereségkifizetés nem vonja maga után a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését a kifizetés előtti helyzethez képest.

(254) Összefoglalva, a luxemburgi társaságiadó-rendszernek megfelelően az ellentételezésnek a csoporton belüli, luxemburgi adójogi illetőségű vállalatok közötti finanszírozási ügylet keretében – akár részesedés révén, akár részesedést nem megtestesítő instrumentum révén – történő kifizetése nem eredményezheti a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését.

(255) Luxemburg úgy érvel, hogy a Bizottságnak a referenciarendszer meghatározásában feltétlenül hivatkoznia kell a törvény szövegére. E tekintetben Luxemburg állítása szerint a törvény nem határozza meg azt az elvet, amely szerint az ellentételezés kifizetése (vagy a nyereség felosztása), amely egy luxemburgi illetőségű társaságok közötti csoporton belüli finanszírozási ügylethez kapcsolódik, nem vezethet a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenéséhez.

(256) A Bizottság először is emlékeztet arra, hogy ellentétben azzal, amit Luxemburg állít, a luxemburgi adórendszer célját (a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása) a törvény megfogalmazza, ahogy azt a (171)–(176) preambulumbekezdés kifejti. Az elv, amely szerint a Luxemburgban adófizetésre kötelezett társaságok közötti, csoporton belüli finanszírozási ügylethez kapcsolódó ellentételezés kifizetése nem eredményezheti a csoport összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését, közvetlenül levezethető ebből a célból. Ugyanis ha az ellentételezés kifizetése a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének csökkenését vonhatná maga után a kifizetés előtti adóköteles jövedelemhez képest, akkor a hitelező és/vagy a hitelfelvevő nyereségének egy része mentesülne az adó alól, mivel nem számítana bele semmilyen adóköteles jövedelembe. Ez a helyzet nyilvánvalóan ellentétes lenne a rendszer céljával. Emellett egy ilyen lehetőség lényegéből fakadóan diszkriminatívvá tenné a luxemburgi adórendszert, ugyanis az a valamely csoporthoz tartozó társaságok számára engedélyezné, hogy nyereségük egy részét kizárják adóköteles jövedelmükből, mely lehetőséget a független társaságok számára nem ajánlaná fel.

(257) Másodszor, jóllehet a LIR nem említi kifejezetten a finanszírozási ügyleteket vagy azok ellentételezését, világosan és teljesen egyértelműen kifejti, hogy az ellentételezés kifizetését milyen módon kell előírni a pénzügyi instrumentumok egyes kategóriái tekintetében. A Bizottság a (249)–(254) preambulumbekezdésekben a luxemburgi adójog alapján bizonyította, hogy a Luxemburgban adófizetésre kötelezett társaságok közötti, csoporton belüli finanszírozási ügylethez kapcsolódó ellentételezés kifizetése nem eredményezheti az összesített adóköteles jövedelem csökkenését.

6.3.2. ÖSSZEHASONLÍTHATÓSÁG A CSOPORTON BELÜLI, LUXEMBURGI ILLETŐSÉGŰ TÁRSASÁGOK KÖZÖTTI FINANSZÍROZÁSI ÜGYLETEKET VÉGREHAJTÓ VÁLLALKOZÁSCSOPORTOKKAL

(258) A Bizottság úgy véli, hogy a luxemburgi illetőségű társaságok közötti, csoporton belüli finanszírozási ügyleteket végrehajtó valamennyi vállalkozáscsoport hasonló ténybeli és jogi helyzetben van, mint az Engie, függetlenül attól, hogy milyen jellegű finanszírozási instrumentumot alkalmaz. A 6.3.1. szakasz kifejtette, hogy az adórendszer célja a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása.

(259) Ezen elv szerint a csoporton belüli, a csoport luxemburgi illetőségű társaságai közötti finanszírozási ügyleteket végrehajtó valamennyi vállalkozáscsoport szükségszerűen összehasonlítható, mivel a választott finanszírozási instrumentum és a finanszírozás ellentételezéseként fizetett összeg nincs összefüggésben ezzel az elvvel ([273]).

([271]) Lásd az IAS 32 szabvány (35) bekezdését: „A tőkeinstrumentum birtokosa részére fizetett osztalékokat a gazdálkodó egységnek közvetlenül a saját tőkére kell terhelnie, bármely kapcsolódó nyereségadó-előny levonása után”, valamint (36) bekezdését: „a tőkeinstrumentumok visszaváltását vagy refinanszírozását a saját tőke változásaként jelenítik meg”.

([272]) Ez azt jelenti, hogy a csoport szempontjából a részesedésből származó jövedelem adómentessége egyetlen hatással jár, mégpedig, hogy megszünteti a gazdasági kettős adóztatás által előidézett hátrányt.

([273]) A csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének valójában változatlannak kell maradnia az ellentételezés kifizetése után. Ahogy azt a 6.3.1. szakasz kifejti, e szabály alól kivételt képezve az adóköteles jövedelem – bizonyos kivételes helyzetekben – *növekedhet* és kettős adóztatást eredményezhet, mégpedig olyan nyereségkifizetés esetén, amikor a részesedés nem részesülhet a LIR 166. cikke szerinti, a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességben.

(260) A finanszírozáshoz választott instrumentum típusa hatással lehet az ellentételezés típusára, az ellentételezés kifizetésének időpontjára és módjára, valamint a „hitelező” vagy az eszköz „tulajdonosa” számára biztosított jogokra. Például törzsrészvények esetében, amelyek részesedést megtestesítő instrumentumok, az ellentételezés nyereségkifizetés formájában történik, amelynek összegét és feltételeit általában az említett részvényeket kibocsátó társaság irányító testülete határozza meg. Ezenkívül nincs a finanszírozás összegének visszafizetésére vonatkozó semmilyen egyéb kötelezettség. A törzsrészvények ezenkívül a közgyűlések alkalmával érvényesíthető szavazati jogot, illetve az igazgatótanácson, a felügyelő bizottságon vagy a vállalkozás egyéb testületein belüli képviseleti jogot biztosíthatnak. Ezzel szemben a részesedést nem megtestesítő instrumentumok esetében, mint amilyenek a kölcsönök, az ellentételezés feltételeit és összegét (kamatok) a szerződés két részes fele határozza meg, és a hitelezőnek elvileg nincs joga ahhoz, hogy részt vegyen a hitelfelvevő társaság irányításában, vagy azt bármilyen módon ellenőrizze. Ezenkívül szerződéses kötelezettség írja elő a kölcsön névértékének visszafizetését.

(261) A Bizottság úgy véli, hogy e különbségek egyike sem érinti semmilyen módon azt az alapelvet, amely szerint – a luxemburgi társaságiadó-rendszer alapján – a társaságok által realizált teljes nyereséget meg kell adóztatni, és ennélfogva a csoporton belüli, luxemburgi illetőségű társaságok közötti finanszírozási ügyletek ellentételezéseként történő kifizetés nem vezethet a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenéséhez. Ezen elv értelmében egy vállalkozás helyzetét nem teszi kevésbé összehasonlíthatóvá az, ha valamely finanszírozási instrumentum helyett egy másikat választanak.

(262) A részesedést megtestesítő instrumentumok esetében, mint a részvények, a 6.3.1. szakasz már kifejtette, hogy a LIR 164. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően a felosztott nyereséget bele kell számítani legalábbis a felosztó társaság adóköteles jövedelmébe, így az után adót kell fizetni. A részesedést nem megtestesítő instrumentumok esetében, mint amilyenek a kölcsönök, a hitelfelvevő által fizetett kamatokat levonják a hitelfelvevő adóköteles jövedelméből, de adóköteles jövedelemként beleszámítják a hitelező teljes adóköteles jövedelmébe. Következésképpen az ellentételezés megfizetésének és a finanszírozás visszafizetésének feltételei és módja, valamint a felek jogai és kötelezettségei közötti különbségek ellenére az ellentételezés kifizetése egyik esetben sem vonja maga után az ügyletben részt vevő társaságok összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését.

(263) A Bizottság úgy véli, hogy a Luxemburg által felhozott érvek, amelyek szerint az Engie által létrehozott struktúra nagyobb rugalmasságot biztosít, mint egy, a holdingtársaságok és a leányvállalatok közötti közvetlen ügylet, és lehetővé teszi az Engie számára, hogy a megszerzett tevékenységeket úgy finanszírozza, hogy közben mérsékli a leányvállalatok által viselt kockázatokat ([274]), nem helytállóak, ugyanis ezen okok egyike sincs kapcsolatban azzal az elvvel, amely szerint – a luxemburgi társaságiadó-rendszer alapján – a csoporton belüli, luxemburgi illetőségű társaságok közötti finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó ellentételezés kifizetése nem vonhatja maga után a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését.

(264) Következésképpen megállapítható, hogy a csoporton belüli, luxemburgi adójogi illetőségű vállalatok közötti finanszírozási ügyleteket végrehajtó valamennyi vállalkozáscsoport hasonló ténybeli és jogi helyzetben van, mint az Engie. A hitelezőknek az Engie által létrehozott struktúrákba való belépése nem módosítja ezt a következtetést, mivel a hitelezők szintén luxemburgi illetőségűek, és e struktúrák célja továbbra is az eszközök átruházásának finanszírozása, ahogy azt Luxemburg és az Engie elismeri.

6.3.3. A REFERENCIARENDSZERTŐL VALÓ, MEGKÜLÖNBÖZTETÉST EREDMÉNYEZŐ ELTÉRÉS

(265) A Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés eltér a csoporton belüli, a csoport luxemburgi illetőségű vállalatai között finanszírozási ügyletekkel szembeni, a luxemburgi társaságiadó-rendszer által meghatározott adóügyi megítéléstől.

(266) Egyrészt a ZORA kölcsönre számított akkréciót, amennyiben az pozitív, a leányvállalatok minden egyes évben adózási szempontból levonható költségként könyvelik el. Másrészt az LNG ZORA kölcsön átváltásakor az LNG Supply részvényeket – amelyek magukban foglalják a ZORA kölcsönre számított akkréciót – az LNG határidős szerződésnek megfelelően azonnal az LNG Holdingra ruházzák. Következésképpen az LNG Holding megkapja az LNG Supply részére nyújtott finanszírozásért fizetett ellentételezést (amelyet az LNG Supply levont az adóköteles jövedelméből). Az LNG Holding azonban az LNG Supply részvényeket a ZORA kölcsön névértékén tünteti fel a számvitelében, vagyis nem számítja be az átváltott ZORA kölcsönre számított akkréciót.

([274]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban.

(267) Következésképpen a szóban forgó FA-k egy olyan helyzetet engedélyeznek, amelyben az LNG Supply által a kapott finanszírozásért cserébe fizetett ellentételezés, azaz a ZORA kölcsönre számított akkréció összegével megegyező értékű részvénykibocsátás az LNG Supply adóköteles jövedelmének (a ZORA kölcsönre számított akkréciónak megfelelő) csökkenését vonja maga után, amelyet nem ellensúlyozott (és a jövőben sem ellensúlyoz) az LNG Holding adóköteles jövedelmének növekedése (vagy az LNG Luxembourg adóköteles jövedelmének tényleges növekedése).

(268) A fenti okfejtés értelemszerűen átültetendő a GSTM, az EIL és a CEF társaságra ([275]).

(269) Összefoglalva, az FA-k az LNG Supply és a GSTM által az LNG Holding, illetve a CEF által nyújtott finanszírozásért cserébe fizetett ellentételezést illetően olyan adóügyi megítélést hagynak jóvá, amely engedélyezi az Engie csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését.

(270) A fenti tényezőket figyelembe véve a Bizottság úgy véli, hogy az Engie részére a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés eltér a referenciarendszertől, és ebből kifolyólag gazdasági előnyt jelent az Engie csoport számára.

(271) A Bíróság szerint a szelektivitás elbírálása „annak vizsgálatában áll, hogy bizonyos gazdasági szereplőknek az általános adórendszertől való eltérést engedő intézkedésből eredő adókedvezmény által biztosított előnyből való kizárása hátrányosan megkülönböztető bánásmódot valósít-e meg velük szemben" ([276]).

(272) Ahogy azt a 6.3.2. szakasz megállapította, a csoporton belüli, luxemburgi illetőségű vállalatok közötti finanszírozási ügyletekben részt vevő valamennyi csoport – a rendszer célját tekintve – az Engie csoportéhoz hasonló ténybeli és jogi helyzetben van. Ezek a csoportok azonban nem férnének hozzá az Engie számára nyújtott előnyhöz, mivel, ahogy azt a 6.3.1. szakasz megállapította, a luxemburgi társaságiadó-rendszernek megfelelően az ellentételezés kifizetése, amelyre két luxemburgi adójogi illetőségű vállalat közötti finanszírozási ügylet keretében kerül sor, nem eredményezheti a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését, függetlenül az alkalmazott finanszírozási instrumentumtól vagy szerződéstől, illetve az ellentételezés összegétől. A szóban forgó intézkedések tehát hátrányos megkülönböztetést jelentenek e gazdasági szereplőkkel szemben.

(273) Következésképpen a szóban forgó FA-k alapján az Engie számára biztosított előny a priori szelektív.

(274) Luxemburg ([277]) és az Engie ([278]) azt állítja, hogy azok a vállalkozáscsoportok, amelyek a csoport két luxemburgi illetőségű társasága között közvetlen ZORA kölcsönt alkalmaznak finanszírozási instrumentumként, vagyis nem folyamodnak közvetítő vállalathoz és előrefizetett határidős szerződéshez, hozzáférnének ugyanahhoz az előnyhöz, amelyet az Engie számára biztosítottak, vagyis a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének a csökkenésében részesülnének, és hogy ezért nem lenne eltérés a referenciarendszerhez képest.

(275) A Bizottság először is emlékeztetni kíván arra, hogy a szelektivitás fennállásának megállapításához nem szükséges annak a bizonyítása, hogy a hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő minden egyes társaságot kizárnak az intézkedés kedvezményezettje számára biztosított előnyből. Elegendő annak bizonyítása, ahogy azt a Bizottság a (271) preambulumbekezdésben megtette, hogy a rendszer célját tekintve hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő *„bizonyos gazdasági szereplőket"* kizárnak az intézkedés kedvezményezettje számára biztosított előnyből ([279]). Következésképpen, még ha egy adott kategóriába tartozó vállalkozások – a közvetlen ZORA kölcsönt alkalmazó vállalkozáscsoportok – részesülhettek is ugyanabban az adóügyi megítélésben, mint az Engie, ez a körülmény önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy az Engie számára biztosított előny nem a priori szelektív.

(276) A Bizottság mindent összevetve úgy véli, hogy Luxemburg és az Engie állításával ellentétben egy csoport, amely két luxemburgi illetőségű társaság között közvetlen ZORA kölcsönt alkalmaz, nem részesülne ugyanabban az adóügyi megítélésben, mint az Engie.

([275]) Miután a GSTM részvényeket átváltották és megszüntették, ugyanis azt a szóban forgó FA-k szintén engedélyezik.
([276]) Lásd a Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2016:981) 71. pontját.
([277]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 8. oldal.
([278]) Lásd az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek 89., 93. és 94. pontját.
([279]) A Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítélete (ECLI:EU:C:2016:981), 71. pont.

(277) Ezt a tényt a valóságban megerősítik a Luxemburg által benyújtott adóbevallások, amelyek azt mutatják, hogy a ZORA kölcsönt érintő adóügyi megítélés a részesedést nem megtestesítő bármely instrumentummal kapcsolatos adóügyi megítélést követi ([280]): a leányvállalatok minden évben adózási szempontból levonható költségként könyvelték el a ZORA kölcsönre számított akkréció jövőbeni kifizetéseit fedező tartalékokat ([281]), és az átváltáskor az LNG Luxembourg a ZORA kölcsönre számított akkréciót adóköteles jövedelemként tüntette fel számvitelében ([282]).

(278) Másképpen fogalmazva, mint ahogy az minden más, részesedést nem megtestesítő instrumentum esetében igaz, a ZORA kölcsönhöz kapcsolódó ellentételezés kifizetése (vagyis a ZORA kölcsönre számított akkréció átváltása) nem eredményezi a csoport luxemburgi összesített adóköteles jövedelmének csökkenését a kifizetést megelőző adóköteles jövedelemhez képest ([283]).

(279) Luxemburg úgy érvel ([284]), hogy a közvetlen ZORA kölcsön átváltása esetén az ellentételezés kifizetéséből, azaz a ZORA kölcsönre számított akkréció átváltásából származó nyereség után a hitelezőnek nem kell adót fizetnie, ha úgy dönt, hogy alkalmazza a LIR 22a. cikkében meghatározott különleges rendszert. E rendelkezés szerint a kölcsönnek a társaság tőkéjében való részesedéssé történő átváltása nem eredményez tőkenyereséget, és ebből következően az átváltás időpontjában nem keletkezik társaságiadó-fizetési kötelezettség, ahogyan az az Engie által létrehozott struktúrák esetében fennáll.

(280) A Bizottság elutasítja ezt az érvet. A LIR 22a. cikke nem eredményezné a ZORA kölcsönre számított, részvényre váltott akkréció adóztatásának elmaradását. Először is azért, mert a LIR 22a. cikke nem lenne alkalmazandó a ZORA akkrécióra, másodszor pedig azért, mert még ha alkalmazható lenne is, nem járna azzal a hatással, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció a kedvezményezettnél állandóan mentesül az adó alól.

(281) A LIR 22a. cikke valójában nem lenne alkalmazható a ZORA kölcsönre számított akkrécióra. Ez a rendelkezés egyértelműen különbséget tesz a finanszírozási instrumentum részvényre váltásából származó tőkenyereség és az ezen instrumentumhoz kapcsolódó, annak átváltása előtti ellentételezés között, és kifejezetten előírja, hogy ez utóbbi nem részesülhet a LIR 22a. cikke szerinti adómentességben. „Az átváltható, tőkésítő kölcsön átváltása esetén az átváltás előtt folyamatban lévő működési időszakra vonatkozó tőkésített kamat az átváltás időpontjában adóköteles" ([285]). Az „átváltható, tőkésítő kölcsön" és „tőkésített kamat" kifejezéseket a törvény nem határozza meg. Azonban Luxemburg szerint a ZORA kölcsönök átválthatók. Ezenfelül a ZORA kölcsönre számított akkréciót nem évente fizetik ki, hanem csak az átváltáskor kumulálják annak összegét – a részvényre váltandó összeg meghatározása céljából – a ZORA kölcsön kibocsátási árára vetítve. Nincs semmilyen különbség a kölcsön átváltásának idején részvényre váltandó „tőkésített kamat" és a ZORA kölcsönre számított akkréció között. Következésképpen az újonnan kibocsátott részvények azon része, amely a ZORA kölcsönre számított akkréciónak felel meg, az átváltáskor *adóköteles*, és beszámítandó a kedvezményezett adóköteles jövedelmébe.

(282) Következésképpen a jelen esetben a LIR 22a. cikke elméletben csak *a ZORA kölcsön névértékének* megfelelő értékű részvényekre lenne alkalmazható, a ZORA kölcsönre számított akkréciónak megfelelő értékű részvényekre pedig nem, mely akkréciót be kellene számítani a kedvezményezett adóköteles jövedelmébe.

(283) Másfelől, még ha a LIR 22a. cikke alkalmazható is lenne a ZORA kölcsönre számított akkrécióra, ez a körülmény nem vonná maga után e jövedelmek állandó adómentességét. A LIR 22a. cikke (4) bekezdésének megfogalmazásából ugyanis egyértelműen következik, hogy ez a rendelkezés csak „*halasztott adófizetést*" tesz lehetővé ([286]). Azt a tényt, hogy e cikknek nem célja az adófizetés alóli mentesülés megkönnyítése, ahogy azt Luxemburg és az Engie sugallja, kifejezetten megerősíti a luxemburgi adóhatóságnak az e rendelkezés alkalmazására vonatkozó,

([280]) Ez a gyakorlat összhangban van Luxemburg álláspontjával, amely szerint a ZORA kölcsönöket részesedést nem megtestesítő instrumentumoknak kell tekinteni (lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben az 1.d kérdésre adott választ).
([281]) Lásd a 2.2.3.7.1. és 2.2.4.6.1. szakaszt.
([282]) Lásd a 2.2.3.7.2. szakaszt.
([283]) A ZORA kölcsön értékének a ZORA kölcsönre számított negatív kumulált akkréció miatti csökkenése esetén a hitelezők által a hitelük értékének csökkenése nyomán elkönyvelt költségnek meg kell felelnie a leányvállalatok által a kötelezettségeik csökkenése nyomán elkönyvelt jövedelemnek.
([284]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 8. oldal.
([285]) A LIR 22a. cikke (2) bekezdésének 1. pontja (kiemelés a Bizottságtól).
([286]) LIR 22a. cikk, (4) bekezdés: „A társasági tag esetében a cserébe kapott értékpapírok megszerzésének ára és dátuma az átadott értékpapírok megszerzése árának és dátumának felel meg."

2002. november 27-i körrendelete (a továbbiakban: a 22a. körrendelet) ([287]). E körrendelet kifejti, hogy az átváltásból származó tőkenyereség csak átkerül a cserébe kapott eszközökbe (történetesen a részvényekbe), azonban a későbbi realizálódáskor elvileg adóköteles lesz ([288]).

(284) Összefoglalva, a Bizottság bebizonyította, hogy a szóban forgó FA-k alapján az Engie számára biztosított előny nem lenne hozzáférhető a rendszer célja tekintetében az Engie csoportéhoz hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő más vállalkozások számára. Következésképpen ezt az előnyt a priori szelektív előnynek kell tekinteni. Ezt a következtetést nem módosítja az a tény, hogy az Engie által létrehozott struktúra elvileg bármely luxemburgi vállalatcsoport számára nyitott. A Bíróság egy állandó ítélkezési gyakorlata szerint a szelektivitás megítélésében a meghatározó tényező az, hogy az intézkedés eltér az általános referenciarendszertől és ezzel hátrányos megkülönböztetést eredményez, és ez az, amit a Bizottság a jelen szakaszban megállapított ([289]).

6.3.4. AZ IGAZOLÁS HIÁNYA

(285) Sem Luxemburg, sem az Engie nem mutatott be lehetséges indokolást a szóban forgó FA-k által az Engie javára jóváhagyott adóügyi megítélésre. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy ezen indokolás bemutatása a tagállam feladata.

(286) Ennélfogva, miután Luxemburg nem mutatott be indokolást, a Bizottságnak meg kell állapítania, hogy az Engie számára nyújtott adóelőny nem indokolható e rendszer jellegével vagy általános felépítésével.

(287) A gazdasági kettős adóztatás megelőzésére vonatkozó azon esetleges indokolások tekintetében, amelyeket Luxemburg elméletileg benyújthat – amit nem tett meg –, a Bizottság az általa a 6.2.3. szakaszban elvégzett értékelésre utal vissza.

6.3.5. A CSOPORT SZINTJÉN NYÚJTOTT SZELEKTÍV ELŐNYRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

(288) A fenti tényezőket figyelembe véve, és a 6.2.4. szakaszban levont következetések sérelme nélkül a Bizottság megállapítja, hogy az Engie számára a szóban forgó FA-k alapján nyújtott adóelőny szelektív jellegű.

6.4. *A JOGGAL VALÓ VISSZAÉLÉSRE VONATKOZÓ LUXEMBURGI ADÓJOGI RENDELKEZÉSEK ALKALMAZÁSÁNAK MELLŐZÉSÉBŐL SZÁRMAZÓ SZELEKTÍV ELŐNY (A StAnpG 6. CIKKE)*

(289) Másodlagosan, a Bizottság úgy véli továbbá, hogy nem oszlottak el azok a kétségek, amelyeket a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozat (158) preambulumbekezdésében azzal kapcsolatban fogalmazott meg, hogy a csoport adóztatásának mellőzésével Luxemburg eltért-e az adózás területén a joggal való visszaélésre vonatkozó belső szabályaitól.

(290) Ahogy azt a 6.2.1.1. szakasz megállapítja, a referenciarendszer a luxemburgi társaságiadó-rendszer, amelynek célja a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi társaság nyereségének a megadóztatása. Az adóköteles jövedelem kiszámítása a számvitelben megállapított nyereség alapján történik. Ez a cél a Luxemburgban adófizetésre kötelezett valamennyi luxemburgi illetőségű társaságra vonatkozik.

(291) A visszaélés elleni küzdelmet célzó adójogi rendelkezéseket mindazok a szabályok alkotják, amelyeket annak elkerülése érdekében dolgoztak ki, hogy az adóalanyok kikerüljék a referenciarendszer fő célját, amely a vállalkozások nyereségének megadóztatása. Figyelembe kell venni, hogy ezek a szabályok a referenciarendszer szerves részét képezik, mivel biztosítják e rendszer belső koherenciáját, és céljuk a rendszer alapvető céljainak a megvalósítása.

([287]) Az adóügyi igazgató 2002. november 27-i LIR 22a/1. sz. körrendelete.

([288]) Lásd a 22a. körrendeletet: „a cserébe adott értékpapírokhoz kapcsolódó tőkenyereséget átvezetik az újonnan megszerzett értékpapírokra, és az *ez utóbbi későbbi realizálódása alkalmával elvben adókötelessé válik*” (kiemelés a Bizottságtól).
Egyesek úgy érvelhetnek, hogy a jövedelmek, miután realizálódtak, a LIR 166. cikke szerinti, a részesedésekből származó jövedelmekre vonatkozó adómentesség alkalmazása révén mentesülnek az adó alól. Ez az érvelés szintén téves lenne. A 22a. körrendelet kimondja, hogy pontosan annak elkerülése érdekében, hogy a LIR 22a. cikkét az összes jövedelem megadóztatására vonatkozó kötelezettség elkerülése céljából vegyék igénybe, ez a rendszer nem alkalmazható azon tőkenyereségek állandó adómentességének a biztosítására, amelyek ezen intézkedés hiányában adókötelesek lettek volna [lásd a 22a. körrendeletet: „*A LIR 22a. cikkének célja, hogy meghatározza azokat az értékpapírcsere-ügyleteket, amelyek adósemlegesség mellett megvalósíthatók. A LIR 22a. cikke azonban nem arra törekszik, hogy végleges adómentességet biztosítson azon tőkenyereségek számára, amelyek* ezen intézkedés hiányában *az átruházónál* adókötelesek lettek volna, *hanem arra, hogy azok megadózatását elhalassza*” (kiemelés a Bizottságtól)].
Mindent összevetve tehát a Bizottság által a 6.2. szakaszban leírt okfejtés szerint szelektív előnyt képez a LIR 166. cikkének olyan bevételekre történő alkalmazása, amelyek a LIR 22a. cikkének alkalmazása révén ideiglenesen halasztott bevételek, és a hitelfelvevő adóköteles jövedelméből levont összegeknek felelnek meg.

([289]) A Bíróság C-20/15. P. és C-21/15. P. sz., Bizottság kontra World Duty Free Group egyesített ügyekben hozott ítélete (ECLI:EU:C:2016:981), 80. pont.

6.4.1. A VISSZAÉLÉS ELLENI KÜZDELMET CÉLZÓ ADÓJOGI RENDELKEZÉSEK ALKALMAZÁSÁNAK FELTÉTELEI

(292) A StAnpG 6. cikke tiltja a polgári jogban legális jogi formák vagy konstrukciók visszaélésszerű használata révén megvalósított adókikerülést és adókedvezményt. E rendelkezés szerint, ha az ügyletet övező jogi forma vagy konstrukció nem felel meg az ügylet tartalmának, akkor az adót az ügylet tartalmának megfelelően kell megállapítani, úgy, mintha azt a megfelelő jogi forma szerint kötötték volna meg ([290]). Luxemburg úgy véli, hogy ez a rendelkezés lehetővé teszi az adóhatóság számára, hogy elhárítsa a kizárólag adózási célból kialakított és gazdasági megfontolások által nem indokolt jogi formákat vagy konstrukciókat, anélkül, hogy korlátozná az adóalany választási lehetőségeit ([291]).

(293) Az 1989. augusztus 21-i szolgálati feljegyzés (a továbbiakban: az 1989. évi szolgálati feljegyzés) ([292]) szerint a StAnpG 6. cikke minden adójogi eljárásra alkalmazandó, beleértve a luxemburgi adóhatóságtól származó FA-kat. A luxemburgi adóhatóságnak, amikor egy ilyen adómegállapító határozatot bocsát ki, meg kell győződnie arról, hogy az adóalany által az előzetes adómegállapítás iránti kérelemben bemutatott struktúra és/vagy ügyletek nem képeznek a StAnpG 6. cikke értelmében vett, joggal való visszaélést. Ez azt jelenti, hogy a luxemburgi adóhatóságok nem fogadhatnak el az FA-khoz hasonló kötelező erejű határozatokat, ha az adóalany ilyen adómegállapítás iránti kérelmének fő oka valamilyen adóelőny megszerzése ([293]). Az 1989. évi szolgálati feljegyzés megerősíti ezenkívül, hogy a luxemburgi adóhatóságnak egy feltételes adómegállapítás kibocsátása előtt kötelezően ki kell zárnia a joggal való potenciális visszaélést ([294]).

(294) Luxemburg szerint az állandó ítélkezési gyakorlat alapján négy kritériumnak kell teljesülnie ahhoz, hogy egy intézkedés a joggal való visszaélést képezzen: i. magánjogi formák és intézmények használata az adóalany által; ii. olyan, bármilyen típusú adóteher teljes vagy részleges kikerülése, amelyet az adóalany szokásos helyzetben viselne; iii. nem megfelelő jogi konstrukció használata az adóalany által; valamint iv. azon nem adójogi indokok hiánya, amelyek igazolhatják az adóalany által választott jogi konstrukció igénybevételét ([295]).

(295) Az első kritérium teljesüléséhez az adott ügylet adóalany által kidolgozott struktúrájához magánjogi formákat vagy intézményeket („*Formen und Gestaltungsmöglichkeiten des bürgerlichen Rechts*") kell igénybe venni. Sem a StAnpG 6. cikke, sem az ítélkezési gyakorlat nem határozza meg pontosan a magánjogi formák és intézmények lényegét, azonban nyilvánvaló, hogy azokat a közjoghoz nem kapcsolódó bármely jogi konstrukcióként kell meghatározni. Ezért a társaság alapítását és a csoporton belüli finanszírozási szerződések megkötését egy magánjogi forma vagy intézmény adóalany általi igénybevételének kell tekinteni ([296]).

(296) A második kritérium teljesüléséhez a visszaélésre módot adó struktúrának lehetővé kell tennie az adóalany számára, hogy adókikerülés, adómentesség vagy az adóköteles jövedelem csökkentése révén mérsékelje adóterhét („*Minderung der Steuerpflicht*") ([297]).

(297) A harmadik kritérium értelmében az adóalanynak „nem megfelelő" jogi konstrukciót („*unangemessene rechtliche Gestaltung*") kell használnia a visszaélésre lehetőséget adó struktúra keretén belül. Luxemburg szerint ([298]) ez azt jelenti, hogy a választott konstrukciónak lehetővé kell tennie az adóalany számára, hogy olyan adóhatást érjen el, amely nem felel meg a jogalkotó szándékának ([299]). Luxemburg szerint e feltétel teljesüléséhez arra van szükség, hogy a kívánt gazdasági eredményt legalább két konstrukció révén el lehessen érni, melyek közül az egyik nem megfelelő. A nem megfelelő konstrukció alkalmazásának olyan adómegtakarítást kell lehetővé tennie, amely a megfelelő konstrukciók egyikének használatával nem lett volna lehetséges.

([290]) Lásd a 2.3.4. szakaszt.
([291]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben a 2.a kérdésre adott választ.
([292]) Az adóügyi igazgató L.G./N.S. 3. sz., 1989. augusztus 21-i szolgálati feljegyzése.
([293]) Lásd az 1989. évi szolgálati feljegyzést: „5. Nem kerül kiadásra a hatóságra nézve kötelező információ abban az esetben, ha az elsődleges törekvés valamilyen adóelőny megszerzése (pl. az adómegtakarítást célzó modellek – ún. »Steuersparmodelle« – vizsgálata, határértékek megállapítása a szimuláció vagy a joggal való visszaélés tényállási elemeinek elkerülése érdekében)".
([294]) Mivel a luxemburgi jogban kizárólag a StAnpG 6. cikke határozza meg a joggal való visszaélést, az 1989. évi szolgálati feljegyzés keretében ezt a rendelkezést kell alkalmazni.
([295]) A Luxemburg által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban megfogalmazott észrevételek tartalmazzák e négy kritérium leírását, valamint ismertetik e kritériumokat alkalmazásának módját.
([296]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben a 2.a kérdésre adott választ.
([297]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben a 2.a kérdésre adott választ.
([298]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben a 2.a kérdésre adott választ.
([299]) A 2017. december 11-i levélre adott válaszában Luxemburg idézi a Luxemburgi Nagyhercegség közigazgatási bíróságának 2017. augusztus 1-jei, 39009C. ügyszámú határozatát: egy konstrukció, amely lehetővé teszi az adóalany számára „egy gazdasági cél oly módon történő megvalósítását, hogy e konstrukció révén olyan adóhatás érhető el, amelyről nem feltételezhető, hogy azt a jogalkotó – az adójog szándékának megfelelő alkalmazása keretében – biztosítani kívánta".

(298) A negyedik kritérium azon nem adójogi indokok hiánya, amelyek igazolhatják az adóalany által az ügylet vagy a struktúra gazdasági céljainak megvalósítása érdekében választott jogi konstrukció igénybevételét. Luxemburg szerint ([300]) az ítélkezési gyakorlat azt mutatja, hogy a nem adójogi indokoknak, köztük a gazdasági indokoknak valóságosnak kell lenniük, és elegendő gazdasági előnyt kell nyújtaniuk az adóalany számára ([301]). Ilyen gazdasági indokok megléte elegendő a visszaélés elleni küzdelmet célzó rendelkezések alkalmazásának elvetéséhez.

6.4.2. A FELTÉTELEK ALKALMAZÁSA A JELEN ÜGYRE

(299) A Luxemburg által átadott információk alapján a Bizottság megállapítja, hogy a luxemburgi adóhatóságnak nem kellett volna kibocsátania a szóban forgó FA-kat, mivel az Engie által létrehozott struktúrák a StAnpG 6. cikke értelmében visszaélést valósítanak meg.

(300) Az Engie által az FA-k iránti kérelmekben bemutatott ügyletek teljesítik a 6.4.1. szakaszban leírt feltételeket, amelyek szükségesek a StAnpG 6. cikkének alkalmazásához.

6.4.2.1. ***Magánjogi formák és intézmények használata***

(301) Nem vitatott, hogy az Engie magánjogi formákat vagy intézményeket vett igénybe a szóban forgó FA-kban leírt struktúrák végrehajtásához: ezek a határidős szerződések és az átváltható ZORA kölcsönök. Következésképpen a StAnpG 6. cikke alkalmazásához szükséges első kritérium teljesült.

6.4.2.2. ***Az adóteher csökkentése***

(302) Nyilvánvaló, ahogy azt a 6.2.1., 6.2.2. és 6.3.3. szakasz megállapítja, hogy a szóban forgó FA-k lehetővé teszik az Engie számára, hogy jelentősen csökkentse luxemburgi csoportszintű adóterhét, mivel a leányvállalatokra átruházott tevékenységek (az LNG tevékenység és a pénztárkezelési és finanszírozási tevékenység) révén elért nyereség majdnem teljes egészében elkerüli az adóztatást. A joggal való visszaélés megállapítását lehetővé tevő második kritérium tehát szintén teljesült.

6.4.2.3. ***Nem megfelelő jogi konstrukció használata***

(303) A harmadik kritérium értelmében először meg kell állapítani a szóban forgó ügylet által elérni kívánt gazdasági célt. Csak e szakasz után lehetséges meghatározni, hogy ez a cél elérhető-e az adóalany által választott konstrukciótól eltérő konstrukció segítségével. A második szakaszban meg kell állapítani, hogy az adóalany által választott konstrukció nem megfelelő, abban az értelemben, hogy olyan adócsökkentést tesz lehetővé, amely nem felelhet meg a jogalkotó szándékának, és amely egy megfelelő konstrukció alkalmazásával nem lett volna lehetséges.

(304) A jelen esetben először is nyilvánvaló, hogy az Engie által a szóban forgó FA-kban leírt struktúrák segítségével elérni kívánt gazdasági eredmény az LNG tevékenység, valamint a pénztárkezelési és finanszírozási tevékenység leányvállalatok általi megszerzésének finanszírozása. Az sem vitatott, hogy ugyanez a gazdasági eredmény több más eszköz révén elérhető lenne: sajáttőke-instrumentumok vagy a leányvállalatok és a holdingtársaságok közötti kölcsönök révén ([302]).

(305) Továbbá, ahogy azt a Bizottság a 6.2. és 6.3. szakaszban kifejtette, az Engie által létrehozott struktúrákból adódóan a leányvállalatok által Luxemburgban realizált nyereség majdnem teljes egészében mentesül az adó alól. Ez a következmény összeegyeztethetetlen a luxemburgi társaságiadó-rendszer alapvető céljával, amely a Luxemburgban adófizetésre kötelezett társaságok nyereségének a megadóztatása. Következésképpen ez a hatás nem felelhet meg a jogalkotó szándékának. Ezenfelül ez nem lett volna lehetséges, ha a tevékenységek leányvállalatokra való átruházását sajáttőke-instrumentumok vagy kölcsön révén finanszírozták volna. Az Engie által létrehozott struktúrák ezért nem képeznek megfelelő jogi konstrukciót a tevékenységek leányvállalatokra ruházásának finanszírozásához.

([300]) Lásd Luxemburg 2017. december 11-i levélre vonatkozó észrevételeiben a 2.a kérdésre adott választ.

([301]) 2016. február 16-i levelében Luxemburg idézi a Luxemburgi Nagyhercegség közigazgatási bíróságának 35979C. és 35978C. ügyszámú határozatát: „[a]hhoz, hogy a gazdasági indokokat feltétlenül érvényesnek kelljen elfogadni, nem elegendő, hogy az adóalany egyszerűen bizonyítsa azok meglétét,, hanem az is szükséges, hogy ezeket az indokokat valóságosnak lehessen tekinteni, és azok a megszerzett adóelőnyön túl önmaguk által elegendő gazdasági előnyt jelentsenek”.

([302]) A Bizottság emlékeztet arra, hogy közvetlen ZORA kölcsön esetén az abból származó nyereség után adót kell fizetni, ahogy azt a – (283) preambulumbekezdés megállapította.

6.4.2.4. ***A nem adójogi indokok hiánya***

(306) Végül, a jelentős adómegtakarítás elérésén túl a Bizottság nem tudott fellelni semmilyen valós gazdasági indokot, amely az Engie által kialakított összetett struktúra létrehozását indokoló, elegendő gazdasági előnyt jelentett volna.

(307) Luxemburg azt állítja ([303]), hogy a határidős szerződések és a ZORA kölcsönök révén létrehozott struktúrák szükségesek a tevékenységek leányvállalatok általi megszerzésének finanszírozásához. Ez az állítás nem helytálló. Valójában, ahogy azt a szóban forgó FA-k mutatják, a holdingtársaságok nyújtanak finanszírozást a hitelezők számára, amelyek azt ugyanazon a napon a leányvállalatok rendelkezésére bocsátják. Másképp fogalmazva, a holdingtársaságok nyújtanak finanszírozást a leányvállalatoknak az eszközök megszerzéséhez.

(308) A Bizottság megjegyzi, hogy az LNG átruházási szerződés és a GSTM-re történő átruházásra vonatkozó javaslat már tartalmazott a tevékenységátruházás finanszírozására vonatkozó rendelkezéseket. Az LNG átruházási szerződés meghatározza, hogy az LNG Supply társaságnak a kapott eszközökért cserébe a ZORA kölcsön névértékének megfelelő értékű kötelezvényt kellett kibocsátania az LNG Trading javára ([304]). Hasonlóképpen, a GSTM-re történő átruházásra vonatkozó javaslat tartalmazza, hogy a CEF a GSTM kötelezvénye ellenében átruház egy tevékenységi ágat ([305]). Ezek a rendelkezések mutatják, hogy az eszközök átruházását a holdingtársaságok kölcsönök révén már finanszírozták. Másképpen fogalmazva, a határidős szerződések és a ZORA kölcsönök teljesen felesleges, a holdingtársaságok és a leányvállalatok között fennálló közvetlen kölcsönügyleteket felváltó struktúrák voltak ([306]). A hitelezők szerepe – mely hitelezők egyszerű közvetítő vállalatokként szerepeltek, amelyeknek egyáltalán nem volt lehetőségük nyereségre szert tenni – megerősíti, hogy e társaságok közreműködésének egyetlen gazdasági indoka az adómegtakarítás lehetővé tétele.

(309) Luxemburg úgy érvel továbbá, hogy az Engie által létrehozott összetett struktúrák nagyobb rugalmasságot biztosítanak, és úgy teszik lehetővé számára a megszerzett tevékenységek finanszírozását, hogy közben csökkentik a leányvállalatok által viselt kockázatokat. Ez az érvelés szintén helytelen. Ugyanez a cél valójában elérhető lett volna a leányvállalatok részvényeinek közvetlenül a holdingtársaság javára történő kibocsátásával. A holdingtársaságok és a leányvállalatok közötti közvetlen sajáttőke-ügylet ugyanolyan védelmet biztosítana a leányvállalatok számára, mint az Engie által elképzelt összetett struktúra. Az Engie által kialakított struktúrák a ZORA kölcsönök névértékének megfelelő veszteséget képesek elnyelni. Ha a veszteségek meghaladják a ZORA kölcsönök névértékét, annak következményeit a leányvállatok tőkéje viselné. A ZORA kölcsönök névértékével megegyező összegű tőkejuttatás esetén a leányvállalatok pontosan ugyanakkora tőkepufferrel rendelkeznének, mielőtt a veszteség a kezdeti tőkére hatással lenne. Ezenkívül a Bizottság elutasítja azt az érvelést, amely szerint egy további szint (a hitelezők) beillesztése, valamint a közvetlen tőkejuttatás helyett az összetett pénzügyi termékek (a ZORA kölcsönök és a határidős szerződések) használata növelheti a rugalmasságot. Ellenkezőleg, az működési kockázatokat teremthet a csoport számára: a közvetítő társaságok igénybevétele ahelyett, hogy rugalmasságot biztosítana, adminisztratív terhet hoz létre, végrehajtási kockázattal jár a holdingtársaságok számára, és újabb ügyleti költségeket ró rájuk.

(310) Összefoglalva, az Engie által létrehozott összetett struktúrákat gazdasági tekintetben egyenértékűnek lehetne tekinteni a holdingtársaságok és a leányvállalatok közötti közvetlen finanszírozási ügyletekkel, amelyek megjelenhetnek akár sajáttőke-instrumentumok, akár kölcsönök formájában. Bármely, az Engie által létrehozott összetett struktúrákkal gazdaságilag egyenértékűnek tekintett formáról legyen is szó, az az ügyletből származó nyereség megadóztatását eredményezte volna. Ez azt jelenti, hogy a jelentős adómegtakarítás elérésén kívül semmiképpen sem létezhet olyan valós és az Engie számára elegendő gazdasági előnnyel járó indok, amely miatt az Engie-nak a szóban forgó FA-k segítségével létrehozott összetett struktúrákat kellene választania.

(311) Ebből következően teljesültek a StAnpG 6. cikkének kritériumai, és az Engie által létrehozott összetett struktúrákat a luxemburgi adóhatóságnak a joggal való visszaélést megvalósító struktúráknak kellett volna tekintenie. Az 1989. évi szolgálati feljegyzés szerint az adóhatóságnak csak akkor kellene feltételes adómegállapítást kibocsátania, ha nem az adóelőny megszerzésének szándéka jelenti a kérelem benyújtásának fő okát. Következésképpen az FA-k iránti kérelmek jóváhagyásával a luxemburgi adóhatóság tévesen alkalmazta a jogot, és az Engie számára előnyt nyújtott, amely abban állt, hogy az Engie két leányvállalata (az LNG Supply és a GSTM) által Luxemburgban elért nyereség szinte egészében mentesült az adó alól ([307]).

(312) Tekintettel arra, hogy az Engie részére a szóban forgó FA-k alapján nyújtott előny a jog téves alkalmazásán alapul, amely meghatározásánál fogva semelyik más vállalkozás számára nem hozzáférhető, a Bizottság a jelen okfejtés lezárásaként megállapítja, hogy az előny szelektív jellegű.

([303]) Lásd Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit, 16. oldal.
([304]) Lásd a (34)(1) preambulumbekezdést.
([305]) Lásd a (61)(1) preambulumbekezdést.
([306]) A struktúrák részletes megvalósítása (lásd a 35. és 90. lábjegyzetet) szintén azt mutatja, hogy a tevékenységeket mindkét esetben a leányvállalatok által a holdingtársaságok számára kiállított kötelezvények ellenében ruházták át. A határidős szerződések és a ZORA kölcsönök tehát csupán felváltják a holdingtársaságok által már megvalósított finanszírozást.
([307]) Lásd még a támogatás fogalmáról szóló közlemény (174) bekezdésének c) pontját.

6.5. *A TÁMOGATÁS MEGLÉTÉRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS*

(313) mivel a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének valamennyi feltételét teljesíti, úgy tekintendő, hogy az az e rendelkezés értelmében vett állami támogatást képez. Ez a támogatás azon terhek csökkenését eredményezi, amelyeket az Engie-nak rendes körülmények között a tevékenységei keretében viselnie kellene, ezért a támogatás az Engie részére nyújtott működési támogatásnak tekintendő.

6.6. *A TÁMOGATÁS KEDVEZMÉNYEZETTJE*

(314) A 6.2. szakaszban a Bizottság megállapította, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti szelektív előnyt biztosít az LNG Holding és a CEF számára, mivel e társaságok adóköteles jövedelmének, ennélfogva pedig az általuk Luxemburgban fizetendő társasági adónak a csökkenését eredményezi. Az LNG Holding és a CEF az Engie csoport részét képezi.

(315) A részesedésből származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok a csoport egyik társasága által a másik számára kifizetett nyereségre vonatkoznak. A jelen esetben a feltételes adómegállapítás jóváhagyja az LNG Holding és a CEF szintjén keletkezett azon jövedelmek adómentességét, amelyek gazdasági szempontból az LNG Supply, illetve a GSTM szintjén költségek címén levont összegeknek felelnek meg, ami egy korlátozott haszonrést nem számítva az LNG Supply és a GSTM által realizált nyereség szinte teljes egészének tényleges adó alóli mentesülését eredményezi. Így tehát egy, a levonás és az adómentesség együttes fennállásával jellemezhető helyzet áll elő, amely, ahogy azt a (243) preambulumbekezdés tartalmazza, pozitív hatással van az Engie adóterhére.

(316) Ugyanebben az összefüggésben a különálló jogalanyok tekinthetők úgy, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazásában egyetlen gazdasági egységet alkotnak. Így ez a gazdasági egység minősül a támogatási intézkedés által érintett, kedvezményezett vállalkozásnak. Amint a Bíróság egy ítéletében már kifejtette, „[a] versenyjogban a »vállalkozás« fogalom mindenképpen gazdasági egységet jelöl […] még akkor is, ha ez a gazdasági egység jogilag több – természetes vagy jogi – személyből áll” ([308]). Annak megállapításához, hogy több jogalany gazdasági egységet alkot-e, a Bíróság arra keresi a választ, hogy fennáll-e az irányító részesedés, illetve az intézményi, funkcionális és gazdasági kapcsolatok esete ([309]). A jelen esetben mind az LNG Holding, mind a CEF társaságot 100 %-ban az Engie S.A., az Engie csoport anyavállalata irányítja.

(317) Következésképpen, a luxemburgi adóhatóság által az LNG Holding és a CEF részére biztosított minden kedvező adóügyi megítélés nemcsak e társaságoknak kedvez, hanem az Engie egészének, amennyiben az egész csoport számára kiegészítő pénzügyi forrásokat biztosít. Ezért, noha a csoport különálló jogi személyekből tevődik össze, és a szóban forgó FA-k különálló jogalanyokat érintő adóügyi megítélésre vonatkoznak, a csoportot a vitatott támogatási intézkedésben részesülő, egységes gazdasági egységnek kell tekinteni ([310]).

(318) Ezenkívül a (317) preambulumbekezdés következtetését megerősítik a 6.3. és a 6.4. szakasz megállapításai, amelyekben a Bizottság kifejtette, hogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti szelektív előnyt biztosít az Engie csoport számára Luxemburgban, mivel a csoport e tagállambeli összesített adóköteles jövedelmének a csökkenését eredményezi.

6.7. *A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGE A BELSŐ PIACCAL*

(319) Az állami támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekintendő, ha a Szerződés 107. cikkének (2) bekezdésében felsorolt kategóriák valamelyikébe tartozik, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehet tekinteni, ha a Bizottság megállapította, hogy a Szerződés 107. cikkének (3) bekezdésében felsorolt kategóriák valamelyikébe tartozik. Azonban a támogatást nyújtó tagállamra hárul az azzal kapcsolatos bizonyítási teher, hogy az általa nyújtott állami támogatás a Szerződés 107. cikkének (2) vagy (3) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethető.

([308]) A C-170/83. sz. Hydrotherm ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1984:271) 11. pontja. Lásd még a T-137/02. sz., Pollmeier Malchow kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2004:304) 50. pontját.

([309]) A C-480/09 P. sz., Acea Electrabel Produzione SpA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2010:787) 47–55. pontja; a C-222/04. sz., Cassa di Risparmio di Firenze SpA és társai ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2006:8) 112. pontja.

([310]) Lásd hasonlóképpen a 323/82. sz. Intermills-ügyben hozott ítélet (EU:C:1984:345) 11. pontját. Lásd még a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:266) 102. pontját: „a Bizottság helyesen vélte úgy, hogy az adóköteles jövedelmek megállapítására vonatkozó szabályok a csoportoknak és a hozzájuk tartozó koordinációs központoknak kedvezményt jelentenek”.

(320) Luxemburg nem hozott fel olyan indokot, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az általa a szóban forgó FA-k alapján nyújtott állami támogatás e rendelkezések valamelyikének értelmében összeegyeztethető a belső piaccal. Ilyen indokot az Engie sem hozott fel.

(321) Emellett, minthogy a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés megszabadítja az Engie-t egy olyan adótehertől, amelyet ellenkező esetben mindennapi működése, illetve rendes tevékenységei keretében viselnie kellene, az említett határozatok alapján nyújtott támogatás működési támogatást jelent. Az általános szabály szerint egy ilyen támogatás általában nem tekinthető a Szerződés 107. cikkének (3) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek, amennyiben nem mozdítja elő egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését. Ezenfelül a szóban forgó adóelőnyök időben nem korlátozottak és idővel nem csökkennek, valamint nem olyan mértékűek, amely az érintett területeken a piac nem megfelelő működésének orvoslásához vagy egy közérdekű cél eléréséhez szükséges és arányos lenne. Ezek az adóelőnyök tehát nem tekinthetők a belső piaccal összeegyeztethetőnek.

(322) Következésképpen a Luxemburg által az Engie csoportnak nyújtott állami támogatás a belső piaccal összeegyeztethetetlen.

6.8. *A TÁMOGATÁS JOGELLENESSÉGE*

(323) A Szerződés 108. cikkének (3) bekezdése alapján a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot minden támogatás nyújtására irányuló szándékról (bejelentési kötelezettség), és a tervezett támogatási intézkedéseket csak azt követően hajthatják végre, hogy a Bizottság végleges határozatot hozott a szóban forgó támogatásra vonatkozóan (felfüggesztési kötelezettség).

(324) A Bizottság megállapítja, hogy Luxemburg nem értesítette a Bizottságot a vitatott állami támogatás nyújtására irányuló szándékáról, és nem tartotta tiszteletben a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdésében előírt felfüggesztési kötelezettséget. Ezért az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ([311]) 1. cikkének f) pontja értelmében a szóban forgó FA-k alapján biztosított adóügyi megítélés jogellenes támogatásnak minősül, amelyet a Szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével hajtottak végre.

7. **ÁLLÍTÓLAGOS ELJÁRÁSI SZABÁLYTALANSÁGOK**

(325) Luxemburg azt állítja ([312]), hogy a Bizottság megsértette a meghallgatáshoz való jogát, mivel a Bizottság vizsgálatának fő tárgya az eljárás megindításáról szóló határozat elfogadása óta Luxemburg állítása szerint megváltozott, ahogy azt a 2017. december 11-i levél mutatja. Luxemburg szerint a Bizottságnak vagy le kellett volna zárnia a folyamatban lévő eljárást és új eljárást kellett volna indítania, vagy el kellett volna fogadnia egy, az eljárás megindításáról szóló határozatot kiterjesztő határozatot, hogy lehetőséget biztosítson Luxemburgnak arra, hogy megfelelően megismertesse véleményét a Bizottság vizsgálatának állítólagos új fő tárgyával kapcsolatban.

(326) Ezenkívül az Engie azt állítja ([313]), hogy sérült a védekezéshez való joga, amennyiben nem volt lehetősége arra, hogy benyújtsa észrevételeit a Bizottság által elvégzett, a Luxemburgban 2009 és 2016 között hozott egyéb – ZORA kölcsönök vagy „kötelezően átváltható kölcsönre vonatkozó szerződések" fennállásához, illetve az azokat érintő adóügyi megítéléshez és számviteli kezeléshez kapcsolódó – feltételes adómegállapításokra vonatkozó vizsgálattal kapcsolatban.

(327) A Bizottság úgy véli, hogy a jelen ügyben Luxemburg és az Engie eljárási jogait teljes mértékben tiszteletben tartották.

(328) A Bizottság mindenekelőtt megjegyzi, hogy a Bizottság állami támogatással kapcsolatos vizsgálatának hatóköre nem változott az eljárás megindításáról szóló határozat és e határozat elfogadása között. Mindkét határozat ugyanazokat a szóban forgó FA-kat, ugyanazokat a kedvezményezetteket (az LNG Holding, a CEF és az Engie csoport) és az állami támogatással kapcsolatos ugyanazon aggályokat érinti (nevezetesen azt, hogy az említett adómegállapító határozatok alapján az LNG Holding, a CEF és az Engie csoport számára biztosított adóügyi megítélés megfelel-e a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak).

(329) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság kifejezte kezdeti kétségeit azzal kapcsolatban, hogy a szóban forgó FA-k alapján az Engie csoport különböző társaságai számára Luxemburgban biztosított adóügyi megítélés összeegyeztethető-e az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal. Az eljárás megindításáról szóló határozatot követő mélyreható kivizsgálás célja az, hogy új ténybeli és jogi elemekre hívja fel a Bizottság figyelmét. Ezek az elemek tovább táplálhatják vagy eloszlathatják a Bizottság által az eljárás megindításáról szóló

([311]) A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).
([312]) Lásd Luxemburg észrevételeit a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban, 3. oldal.
([313]) Lásd az Engie által a 2017. december 11-i levéllel kapcsolatban benyújtott észrevételek 98–102. pontját.

határozatában kifejezett kezdeti kétségeket. Ennek megfelelően előfordulhat, hogy az eljárás végére módosul a Bizottság elemzése, aminek következményeként a végső határozat valamelyest eltérhet az eljárás megindításáról szóló határozattól, anélkül, hogy ezen eltérések érintenék a végső határozat jogszerűségét ([314]).

(330) A jelen ügyben a Bizottság vizsgálata tovább módosult azt követően, hogy Luxemburg és az Engie benyújtotta írásbeli észrevételeit a Bizottság állami támogatást érintő, az eljárás megindításáról szóló határozatban felvetett aggályaival kapcsolatban. Például Luxemburg a közigazgatási eljárás során pontosította ([315]), hogy az LNG ZORA kölcsön 2014. évi részleges visszafizetését követően az LNG Luxembourg nem vette igénybe a LIR 22a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott opcionális rendszert, hanem a ZORA kölcsön átváltása révén keletkezett minden adóköteles nyereség adózási szempontból levonható megfelelő veszteségként jelentkezett az LNG határidős szerződésnél. Luxemburg az eljárás megindításáról szóló határozat elfogadása után, 2016. november 21-én benyújtotta a határidős szerződések szövegét, és Luxembourg és az Engie a 2017. június 1-jei ülésen részletesen elmagyarázta a Bizottságnak az LNG Luxembourg és az EIL mint közvetítő társaságok szerepét, valamint a 22a. cikk (2) bekezdésének működését.

(331) A Bizottság állami támogatások fennállásával kapcsolatos vizsgálatának tárgya – nevezetesen a szóban forgó FA-k következtében Luxemburgban az Engie csoport különböző társaságait érintő adóügyi megítélés – azonban az eljárás megindításáról szóló határozat elfogadása óta egyszer sem változott. Ugyanez érvényes a Bizottság fő kétségeire, amelyek azzal kapcsolatosak, hogy a vitatott intézkedések megfelelnek-e az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak ([316]). A Bizottság szolgálatai pusztán csak az átláthatóság érdekében küldték el a 2017. december 11-i levelet Luxemburgnak, amely továbbította azt az Engie részére.

(332) Az Engie-t illetően a Bizottság emlékeztet arra, hogy érdekelt félként az Engie kizárólag az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban jogosult észrevételeket benyújtani, a Luxemburg által az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul rendelkezésre bocsátott információkkal kapcsolatban nem. Mindazonáltal az Engie-nak volt lehetősége arra, hogy több ízben, írásban és szóban is megtegye észrevételeit a Bizottságnak, és az Engie élt is e lehetőséggel.

(333) Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy Luxemburg és az Engie eljárási jogait a jelen ügyben tiszteletben tartották.

8. **VISSZATÉRÍTÉS**

(334) Az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése a Bizottságot arra kötelezi, hogy rendelje el a jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatások visszatérítését. E rendelkezés előírja azt is, hogy az érintett tagállamnak meg kell hoznia a szükséges intézkedéseket a jogellenesnek talált támogatás kedvezményezettől történő visszavételére. Az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében a támogatást kamattal együtt kell visszatéríteni, amely attól a naptól esedékes, amikor a jogellenes támogatást a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, addig a napig, amíg ténylegesen vissza nem fizették. A 794/2004/EK bizottsági rendelet ([317]) részletesen ismerteti a visszatérítési kamatok kiszámításához alkalmazandó módszereket. Végül pedig az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint „a visszatérítést késedelem nélkül és az érintett tagállam nemzeti joga szerinti eljárás keretében kell végrehajtani, feltéve, hogy e rendelkezések lehetővé teszik a Bizottság határozatának azonnali és hatékony végrehajtását”.

8.1. *ÚJ TÁMOGATÁS*

(335) A 2015/1589/EU rendelet 1. cikkének c) pontja úgy rendelkezik, hogy „új támogatásnak” tekintendő az „olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is”.

(336) Az (EU) 2015/1589 rendelet 17. cikkének megfelelően a Bizottság támogatás-visszatéríttetésre vonatkozó hatásköre tíz éves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető. Az elévülési idő azon a napon kezdődik, amikor a jogellenes támogatást a kedvezményezettnek egyedi támogatás formájában vagy támogatási program részét képező támogatás formájában nyújtják. A Bizottság vagy a Bizottság kérésére eljáró tagállam jogellenes támogatással kapcsolatos intézkedései megszakítják a jogvesztő határidőt. A jogvesztő határidő minden megszakítástól számítva újra indul. A jogvesztő határidőt fel kell függeszteni, amíg a Bizottság határozata az Európai Unió Bírósága előtt függőben lévő eljárás alá tartozik. Végül pedig minden támogatást, amellyel kapcsolatban a jogvesztő határidő lejárt, létező támogatásnak kell tekinteni.

([314]) A T-424/05. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2009:49) 69. pontja; valamint a T-231/06. és T-237/06. sz., Hollandia és NOS kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2010:525) 50. pontja. Lásd még a T-242/12. sz., SNCF kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2015:1003) 345–367. pontját.

([315]) Lásd a (113) preambulumbekezdést.

([316]) Lásd az eljárás megindításáról szóló határozatot és a (152), (156), (158) és (160) preambulumbekezdést.

([317]) A Bizottság 2004. április 21-i 794/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.).

(337) A jelen ügyben a szóban forgó FA-k luxemburgi adóhatóság általi kibocsátására és a támogatás nyújtására kevesebb mint tíz évvel azon időpont előtt került sor, amikor a Bizottság benyújtotta Luxemburgnak a szóban forgó FA-kra vonatkozó első információkérését (2015. március 23.) ([318]). Következésképpen a szóban forgó FA-k alapján az Engie számára nyújtott minden támogatás új támogatásnak minősül.

8.2. *SEMMILYEN ÁLTALÁNOS ELV NEM AKADÁLYOZZA A VISSZATÉRÍTÉST*

(338) Az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes az uniós jog valamelyik általános elvével.

8.2.1. JOGBIZTONSÁG ÉS BIZALOMVÉDELEM

8.2.1.1. ***A Luxemburg és az Engie által felhozott érvek***

(339) Luxemburg és az Engie a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvére hivatkozik annak érdekében, hogy hasonló érvekre támaszkodva megakadályozza a jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás visszatérítetését.

(340) A *jogbiztonságot* illetően Luxemburg úgy érvel, hogy ez az elv – „az adóintézkedések állami támogatásokra vonatkozó szabályok tekintetében való vizsgálatának bonyolultsága miatt", és abból kifolyólag, hogy a Bizottság a luxemburgi joggal kapcsolatos saját értelmezését érvényesíti – a jelen ügyben megakadályozza a visszatérítést ([319]). Luxemburg a jóhiszeműségére hivatkozik abban az értelemben, hogy a szóban forgó FA-kat az országban szokásos állandó alkalmazásuknak szigorúan megfelelő módon alkalmazta ([320]). Luxemburg ezután ([321]) a Bizottság 2013. július 17-i, a spanyol adólízingrendszerre vonatkozó határozatára ([322]), valamint az „1929-es" holdingtársaságokra ([323]) és a belga koordinációs központokra ([324]) vonatkozó határozataira hivatkozik, és úgy érvel, hogy ezen ügyeket figyelembe véve bármilyen negatív határozat csak a jövőben, egy átmeneti időszak leteltekor léphet hatályba.

(341) Az Engie is azt állítja, hogy a Bizottság újszerű megközelítést alkalmaz ([325]) és visszamenőlegesen érvényesíti a luxemburgi adójogra vonatkozó saját értelmezését, ezáltal mellőzi ezen adójog bizonyos elveit (az adómérleg és a kereskedelmi mérleg összekapcsolásának elvét), és következetlenül jár el, ha tekintetbe vesszük a Fiat-ügyben hozott határozatban meghatározott referenciarendszert ([326]). Az Engie emellett utal a gazdasági egyesülésekre alkalmazandó adórendszerre vonatkozó bizottsági határozatra ([327]), amelyben a Bizottság azzal az indokkal korlátozta a visszatérítést, hogy az állítólagos rossz ügykezelése jogbizonytalanságot eredményezett ([328]).

(342) Végül Luxemburg ([329]) és az Engie ([330]) azt állítja, hogy a visszatérítés mind Luxemburg, mind az Engie számára súlyos gazdasági következményekkel vagy súlyos zavarokkal fenyegetne.

(343) A bizalomvédelem elvét illetően az Engie hasonló érveket és előzményeket hoz fel, mint amelyekre Luxemburg a jogbiztonságot illetően hivatkozott (Luxemburg jóhiszeműsége az FA-k alkalmazásakor, illetve az *„1929-es" holdingtársaságokról* és a *belga koordinációs központokról* szóló határozatokra való utalás) ([331]). Az Engie ezenkívül úgy véli, hogy az *Unicredito* ügyben hozott ítélet ([332]), amely elfogadja, hogy egy vállalkozás dönthet úgy, hogy valamely művelet során a legkisebb adóteherrel járó konstrukciót alkalmazza, megakadályozza a visszatérítést ([333]).

([318]) Lásd az eljárással kapcsolatban az 1. szakaszt, illetve a feltételes adómegállapítások és a támogatás nyújtásának időpontjával kapcsolatban a 2. szakaszt.
([319]) Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételei, 20. oldal.
([320]) Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételei, 21. oldal.
([321]) Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételei, 20. oldal.
([322]) A Bizottság 2014/200/EU határozata (2013. július 17.) a Spanyolország által végrehajtott SA.21233 C/11. (korábbi NN/11., korábbi CP 137/06.) számú állami támogatási programról – A spanyol adólízingrendszerként is ismert, bizonyos pénzügyi lízingmegállapodásokra alkalmazandó adórendszer (HL L 114., 2014.4.16., 1. o.).
([323]) A Bizottság 2006/940/EK határozata (2006. július 19.) a Luxemburg által az „1929-es" holdingtársaságok és a „milliárdos" holdingtársaságok javára alkalmazott C 3/2006 támogatási programról szóló (HL L 366., 2006.12.21., 47. o.), (102)–(113) preambulumbekezdés.
([324]) A Bizottság 2003/755/EK határozata (2003. február 17.) a Belgium által a Belgiumban letelepedett koordinációs központok javára végrehajtott támogatási programról (HL L 282., 2003.10.30., 25. o.), (117)–(120) preambulumbekezdés.
([325]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 336–339. pontja.
([326]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 346–349. pontja.
([327]) A Bizottság 2007/256/EK határozata (2006. december 20.) a Franciaország által a francia adótörvénykönyv 39 CA. cikke alapján biztosított támogatási rendszerről – C 46/2004 (ex NN 65/2004) állami támogatás (HL L 112., 2007.4.30., 41. o.).
([328]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 354. pontja.
([329]) Luxemburgnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételei, 21. oldal.
([330]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 356. pontja.
([331]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 323–333. pontja.
([332]) Lásd a C-148/04. sz., Unicredito Italiano SpA kontra Agenzia delle Entrate ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:774) 119. pontját.
([333]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 334. pontja.

8.2.1.2. ***Értékelés***

(344) Bár az uniós jog általános elvei az Unió egész jogi keretét meghatározzák, a Bíróság a visszatérítéssel összefüggésben ezen elvek nagyon korlátozott értelmezését adta. A jogbiztonság elve az uniós jog egy általános elve, amely a szabályok és jogi hatásaik kiszámíthatóságát feltételezi. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ez az elv szembemegy azzal, hogy a Bizottság határozatlan ideig elodázhassa hatáskörei gyakorlását ([334]). A Bíróság kijelentette azt is, hogy ez az elv csak kivételes esetekben hozható fel, amelyekben a Bizottság az ellenőrzési jogköreinek gyakorlása során nyilvánvalóan mulasztott, és gondossági kötelezettségét nyilvánvalóan megsértette ([335]).

(345) A jelen ügyben, mivel Luxemburg sohasem tájékoztatta a Bizottságot a szóban forgó FA-król és azokat más módon sem hozták nyilvánosságra, a Bizottság csak 2015. június 25-én értesült azok létezéséről, amikor Luxemburg válaszolt a Bizottság 2015. március 25-i információkérésére. Következésképpen a Bizottság az ellenőrzési jogköreinek gyakorlása során nem késlekedett indokolatlanul, és nem sértette meg gondossági kötelezettségét, így nem volt indokolt ezen elvnek a visszatérítés megakadályozása érdekében való alkalmazása.

(346) Az a tény, hogy Luxemburg úgy véli, hogy a saját jogát jóhiszeműen, az általa helyesnek és a korábbi gyakorlatának megfelelőnek ítélt módon alkalmazta, illetve az a tény, hogy Luxemburg nem ért egyet a referenciarendszer Bizottság általi értelmezésével, Luxemburg visszatérítési kötelezettsége tekintetében nem releváns. Luxemburg érvelésének elfogadása azzal az elfogadhatatlan következménnyel járna, hogy egy tagállam, amely folyamatosan jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásokat nyújt, nem lenne köteles azok közül egyet sem visszatéríteni. Ez azt is jelentené, hogy egy visszatérítés megakadályozása érdekében felhozható lenne az az egyszerű tény, hogy egy támogatási intézkedést a tagállam saját jogára vonatkozó értelmezésének megfelelően hajtottak végre. Egy ilyen következtetés veszélyeztetné az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazását a jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt valamennyi támogatási intézkedés esetében, ugyanis a visszatérítési kötelezettség nem alapulhat azon, hogy a támogatás nyújtása idején a tagállamnak mi volt a szándéka, hanem annak alapja az említett támogatás által okozott versenytorzulás. Mindemellett az adóintézkedések Bizottság által végrehajtott vizsgálatának „bonyolultsága" az (EU) 2015/1589 rendelet által megállapított visszatérítési kötelezettség tekintetében nem elfogadható érv.

(347) A Bizottság visszautasítja azt az állítást, amely szerint a jelen határozat egy általa alkalmazott, állítólagos „új megközelítésen" alapulna. A Bizottság által folytatott vizsgálat összhangban van a korábbi határozataival és az ítélkezési gyakorlattal: a szelektív előny fennállását a Bizottság a társaságok jövedelmére alkalmazandó luxemburgi általános adórendszer fényében vizsgálta. E tekintetben megjegyzendő, hogy bár a tagállamok a közvetlen adózás terén autonómiát élveznek, a tagállamok által elfogadott adóintézkedéseknek meg kell felelniük az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak, amelyek betartása kötelező a tagállamok számára, és amelyek elsőbbséget élveznek a nemzeti jogszabályokkal szemben ([336]). Az a tény, hogy Luxemburg vagy az Engie esetleg nem ért egyet bizonyos rendelkezések értelmezésével, vagy az a körülmény, hogy a jelen határozat alapját képező tények különböznek más, korábbi határozatokat megalapozó tényektől, a Bizottság megközelítését nem teszi „újszerűvé". Ezenkívül, ahogy azt a Bizottság már bemutatta, a Bizottság által a jelen határozatban meghatározott referenciarendszer teljesen összhangban van a korábbi határozataival, nemcsak a Fiat-ügyben, hanem az Amazon-ügyben hozott határozattal is, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatával ([337]).

(348) Ami a bizalomvédelem elvét illeti, ezt az elvet minden jogalany felhozhatja, amennyiben valamely uniós intézmény benne „megalapozott várakozásokat kelt" ([338]). Az ezen elvre való hivatkozásra jelentős korlátozások vonatkoznak. Először is, a Bíróság kijelentette, hogy senki nem hivatkozhat az említett elv megsértésére, amennyiben nem kapott „az igazgatás részéről egyértelmű biztosítékot" ([339]). Ezeket a biztosítékokat az uniós intézmények kellett nyújtaniuk ([340]). Másodszor, a tagállamok nem hozhatják fel ezt az elvet, amennyiben

([334]) A C-74/00. sz., Falck és A. di Bolzano kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2002:524), 140. pont.
([335]) A C-408/04 P. sz., Salzgitter kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:236), 100–107. pont.
([336]) Lásd a C-182/03 és C-217/03. sz., Belgium and Forum 187 ASBL kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2006:416) 81. pontját; a C-106/09. P. és C-107/09. P. sz., Bizottság kontra Gibraltár kormánya és Egyesült Királyság egyesített ügyekben hozott ítéletet (ECLI:EU:C:2011:732); a C-417/10. sz. 3M Italia ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2012:184) 25. pontját; valamint a C-529/10. sz. Safilo ügyben hozott végzés (ECLI:EU:C:2012:188) 18. pontját. Lásd még a T-538/11. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2015:188) 66. pontját.
([337]) Lásd a (174) preambulumbekezdést.
([338]) Lásd a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:266) 147. pontját; valamint a 265/85. sz. Van den Bergh en Jurgens és Van Dijk Food Products Lopik kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1987., 1155. o.) 44. pontját.
([339]) Ugyanott.
([340]) Lásd például a T-243/09. sz., FEDECOM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2012:497) 91. pontját, valamint az idézett ítélkezési gyakorlatot.

a támogatási intézkedésről nem tájékoztatták a Bizottságot ([341]). Harmadszor, a Bizottság állítólagos mulasztása nem értelmezhető, amennyiben nem tájékoztatták a támogatási intézkedésről ([342]), következésképpen a Bizottság hallgatása nem értelmezhető úgy, hogy az a jogos bizalom keltésére alkalmas intézkedés hallgatólagos engedélyezése ([343]). A jelen ügyben Luxemburg nem értesítette a Bizottságot a szóban forgó FA-król, és a Bizottság nem adott egyértelmű biztosítékot Luxemburgnak arra nézve, hogy a szóban forgó FA-k nem minősülnek támogatásnak. Következésképpen Luxemburg nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére.

(349) Azzal kapcsolatban, hogy Luxemburg és az Engie a jogbiztonsággal és a bizalomvédelemmel összefüggésben a Bizottság korábbi döntéshozatali gyakorlatára hivatkozik, a Bizottság elöljáróban emlékeztet arra, hogy nem kötelezi a döntéshozatali gyakorlata ([344]). Az említett ügyek emellett nem támasztják alá Luxemburg és az Engie érvelését.

(350) A *belga koordinációs központokról* szóló határozatban a Bizottság azért nem rendelte el a támogatás visszatérítését, mert egy korábbi határozatban, amely egy hasonló jellemzőkkel rendelkező belga rendszerre vonatkozott, nem emelt kifogást. A Bizottság tehát úgy vélte, hogy a belga intézkedésre vonatkozó korábbi határozata jogos bizalmat ébresztett az éppen vizsgált új rendszer kedvezményezettjeiben. Hasonlóképpen, a gazdasági egyesülésekre alkalmazandó adórendszerre vonatkozó határozatában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy két kivételes körülmény indokolja a nyújtott támogatás visszatérítésének elmaradását: egyrészt a Bizottság a rendszer vizsgálatával kapcsolatos hatásköreit késedelmesen gyakorolta, mivel a francia hatóságok több levelét követően nem intézkedett, másrészt az említett rendszer kedvezményezettjeit a rendszer szabályosságát illetően megtévesztette a Bizottság egy korábbi határozata, amely egy hasonló intézkedést nem minősített támogatásnak. Éppen e korábbi határozat által keltett bizonytalanság indokolta azt, hogy a Bizottság a spanyol adólízingrendszerrel kapcsolatos ügyben úgy határozott, hogy a gazdasági egyesülésekre alkalmazandó adórendszerre vonatkozó határozat közzététele előtt nyújtott támogatást nem téríttetni vissza. A jelen ügyben e feltételek egyike sem teljesül. A Bizottság nem esett kivételes késedelembe, és Luxemburgot és az Engie-t egyáltalán nem tévesztette meg a Bizottságnak egy hasonló adórendszerre vonatkozó korábbi határozata.

(351) Az *„1929-es" holdingtársaságokkal* kapcsolatos ügyre való hivatkozás ugyancsak nem helytálló. Ebben az ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy semmilyen támogatás visszatérítésére nem kerül sor, figyelembe véve az 1929-ben, vagyis a Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott rendszer jellegét, miszerint az létező támogatást jelent. A Bizottság ezután úgy határozott, hogy a rendszer megszüntetésére átmeneti időszakot biztosít, tekintettel az ügyre jellemző bizonyos kivételes körülményekre, nevezetesen a rendszer alkalmazásának kivételesen hosszú időtartamára (76 év), valamint arra a tényre, hogy az intézkedés azonnali megszüntetése viszonylag súlyos következményekkel járt volna a foglalkoztatottságra és a gazdasági növekedésre Luxemburgban, ahol 13 000 adómentességben részesült holdingtársaság folytatott aktív tevékenységet, az aktív munkavállalók száma pedig nem haladta meg a 110 000-et. Tehát megismételve, a jelen ügyet e kivételes körülmények egyike sem jellemzi: a jelen ügyben nyújtott támogatás nem tekinthető létező támogatásnak, és a támogatásnak az Engie csoporttal való visszatéríttetése nem jár súlyos gazdasági következményekkel Luxemburgra nézve. A Bizottság azt az érvelést is elutasítja, hogy a visszatéríttetés súlyos gazdasági következményekkel jár az Engie számára. Ahogy azt a Bíróság már kimondta, a visszatéríttetést nem befolyásolhatják a kedvezményezett gazdasági helyzetével kapcsolatos körülmények ([345]).

(352) A Bíróság *Unicredito* üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata sem akadályozza meg a visszatérítést. Ez az ítélet csupán azt mondja ki, hogy a nemzeti hatóságok a visszatéríttetés szakaszában figyelembe vehetnek olyan adóügyi megítélést, amely kedvezőbb annál az általános szabályok szerinti elbánásnál, „amelyet a jogellenes

([341]) Lásd a C-471/09. P–C-473/09. P. sz., Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:521) 64. pontját: *„Ebben a vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy egy tagállam, amelynek hatóságai az EK-Szerződés 88. cikkében meghatározott eljárási szabályok megsértésével támogatást nyújtottak, elvben nem hivatkozhat kedvezményezettjei jogos bizalmára annak érdekében, hogy kivonja magát az arra vonatkozó kötelezettség alól, hogy megtegye a szükséges intézkedéseket a számára a támogatás visszatérítését elrendelő bizottsági határozat végrehajtása érdekében. Egy ilyen lehetőség elfogadása ugyanis teljesen megfosztaná az EK-Szerződés 87. és 88. cikkét a hatékony érvényesüléstől, amennyiben a nemzeti hatóságok így a saját jogellenes magatartásukra hivatkozhatnának, hogy a Bizottság által az EK-Szerződés e rendelkezései értelmében hozott határozatok érvényesülését meggátolják.*" Hasonló okfejtésért lásd még a C-465/09–C-470/09. sz., Diputación Foral de Vizcaya és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:372) 150. pontját; valamint a C-372/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:275) 112. pontját.

([342]) Lásd a C-471/09. P–C-473/09. P. sz., Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:521) 68. pontját. Lásd még a C-183/02. P. sz., Demesa és Territorio Histórico de Álava kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2004:701) 52. pontját.

([343]) Lásd a C-471/09. P–C-473/09. P. sz., Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:521) 76. pontját.

([344]) Lásd a C-138/09.sz. Todaro Nunziatina & C. ügyben hozott ítélet (EU:C:2010:291) 21. pontját.

([345]) A Bíróság 52/84. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1986:3) 14. pontja. Az Engie által az észrevételeiben ezen érvelés alátámasztása céljából említett ítélkezési gyakorlat (168–170. lábjegyzet) nem releváns. Nemcsak azért, mert ezek az ítéletek nem kapcsolódnak az állami támogatások visszatérítésére vonatkozó határozatokhoz (a Bíróság ítéletei révén az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tekintetében jelentkező hatások korlátozására vonatkoznak), hanem ezenkívül azért, mert ha egyáltalán megerősítenek valamit, az a Bizottság azon álláspontja, amely szerint *„teljesen kivételes"* az, ha lehetőség van egy uniós jogi aktus hatásainak korlátozására (lásd a C-367/93–C-377/93. sz., Roders BV egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1995:261) 43. pontját).

támogatás hiányában és a közösségi joggal összhangban lévő belső szabályok értelmében" biztosítottak volna a kedvezményezettnek ([346]). Következésképpen az a tény, hogy egy vállalkozás választhatja a művelet során „a legkisebb adóteherrel járó konstrukciót", vagy olyan adóügyi megítélést választhat, amely „kedvezőbb, mint az általános szabályok szerinti elbánás", egyáltalán nem akadályozza a visszatéríttetést, ha ez a konstrukció vagy ez a bánásmód pontosan azt a jogellenes támogatási intézkedést jelenti, amelyre a Bizottság határozata vonatkozik.

8.2.2. A GONDOS ÜGYINTÉZÉS ELVE

(353) Az Engie azt állítja, hogy az eljárás megindításáról szóló határozat indokolása nem kielégítő. Különösen, az Engie szerint, a Bizottság mindössze egy-egy bekezdést szentel annak, hogy az egyedi intézkedések vélelmezett szelektivitását a szóban forgó FA-kra alkalmazza, és hogy a luxemburgi adójogban a joggal való visszaélésre vonatkozó szabályoktól való állítólagos eltérést felvázolja. Az indokolás ilyetén hiánya az Engie szerint a gondos ügyintézés elvének megsértését jelenti, ami a visszatérítést is megakadályozza ([347]).

(354) A Bizottság nem tudja elfogadni, hogy sérült volna a gondos ügyintézés elve. A Bizottság csak 2015. június 25-én értesült a támogatási intézkedések meglétéről, amikor Luxemburg válaszolt a 2015. március 25-i információkérésére. Következésképpen az eljárás nem szenvedett indokolatlan késedelmet.

(355) Az indokolás hiányát illetően a Bizottság emlékeztet arra, hogy az eljárás megindításáról szóló határozat „szorítkozhat a releváns ténybeli és jogi kérdések összefoglalására, a szóban forgó állami intézkedés támogatási jellegére vonatkozó előzetes értékelésre, és a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban felmerült kétségek ismertetésére" ([348]). Tekintettel az értékelés ideiglenes jellegére, a visszatérítést nem akadályozhatja meg egy olyan tényező, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozat indokolásának hiányaként érzékelnek. A Bizottság mindenesetre emlékeztet arra, hogy az egyedi intézkedések vélelmezett szelektivitását alátámasztó indokolás állítólagos hiánya nem helytálló érv, ugyanis a Bizottság nem erre a vélelemre alapozza a jelen határozatot.

8.2.3. AZ EGYENLŐ BÁNÁSMÓD ELVE

(356) Végül, az Engie az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik, kijelentve, hogy a visszatérítésről szóló határozat csak az Engie számára járna következményekkel, és nem érintené a többi adóalanyt, amelyek ugyanabban az adóügyi megítélésben részesültek ([349]). A Bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy az a körülmény, hogy más vállalkozások állami támogatásokban részesülnek, legyenek bár azok versenytársak, nincs hatással egy egyedi állami támogatási intézkedés minősítésére ([350]). Mivel a visszatérítés a jogellenes támogatás meglétének logikus következménye, ez az okfejtés sokkal inkább a jogellenes állami támogatás visszatérítésének alátámasztására alkalmas.

(357) Következésképpen semmilyen általános jogelv nem akadályozza meg a visszatérítést a jelen ügyben.

8.3. *A VISSZATÉRÍTÉS MÓDJA*

(358) Valamely államnak az arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a Bizottság által a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősített jogellenes támogatást megszüntesse, a piacon korábban fennálló versenyhelyzet visszaállítására irányul. Ebben az összefüggésben a Bíróság megállapította, hogy ezt a célt akkor érik el, ha a kedvezményezett visszafizette a jogellenes támogatás útján kapott összegeket, így elveszíti azokat az előnyöket, amelyeket a piaci versenytársaival szemben élvezett, és visszaáll a támogatás kifizetését megelőző helyzet.

(359) Az uniós jog egyetlen rendelkezése sem írja elő a Bizottság számára, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatás visszatérítésének elrendelésekor számszerűsítse a visszatérítendő támogatás pontos összegét ([351]). Ezzel szemben elegendő, ha a Bizottság határozata olyan információkat tartalmaz, amelyek lehetővé teszik a címzett számára, hogy nehézség nélkül megállapítsa ezt az összeget ([352]). Az uniós jog egyszerűen azt írja elő, hogy a jogellenes támogatás visszatérítésével helyreálljon a korábbi helyzet, és hogy a visszatérítés a nemzeti jogban meghatározott eljárás szerint történjen ([353]). A Bizottság így a szóban forgó támogatás visszatérítésére vonatkozó kötelezettség megállapítására szorítkozhat, a nemzeti hatóságokra hagyva a visszatérítendő támogatás pontos összegének kiszámítását ([354]).

([346]) Lásd a C-148/04. sz., Unicredito Italiano SpA kontra Agenzia delle Entrate ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:774) 119. pontját.
([347]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 358–367. pontja.
([348]) A Bíróság C-194/09. P. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2011:497) 102. pontja.
([349]) Az Engie által az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban benyújtott észrevételek 368–372. pontja.
([350]) A Törvényszék T-214/95. sz., Het Vlaamse Gewest (Flamand régió) kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (ECLI:EU:T:1998:77) 54. pontja.
([351]) Még akkor is, ha a felmerülő helyzet a „visszatéríttetés lehetetlensége", nem pedig a „támogatási összeg meghatározásának a nehézsége".
([352]) Lásd a C-441/06. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2007:616) 29. pontját és hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.
([353]) Lásd a T-427/04. és T-17/05. sz., Franciaország és a France Télécom kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2009:474) 297. pontját.
([354]) Lásd a T-427/04. és T-17/05. sz., Franciaország és a France Télécom kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2009:474) 299. pontját.

(360) Egy adóügyi intézkedés formájában nyújtott jogellenes állami támogatás esetén a visszatérítendő összeget a ténylegesen befizetett adó és azon összeg összehasonlítása alapján kell kiszámítani, amelyet a szóban forgó FA-k hiányában kellett volna befizetni. A két érték közötti különbözet képezi a kedvezményezettnek nyújtott támogatást, amelyet teljes egészében vissza kell téríteni.

(361) Ahogy azt a Bizottság a 6. szakaszban kifejtette, a szóban forgó FA-k alapján nyújtott támogatás alapvetően abban áll, hogy az LNG Holding és a CEF szintjén a részesedésekből származó jövedelemre vonatkozó adómentességet olyan jövedelmekre alkalmazták, amelyek gazdasági szempontból az LNG Supply, illetve a GSTM szintjén költség címén levont összegeknek felelnek meg ([355]). Az adómentességnek és a levonásnak ez az együttes alkalmazása azt eredményezte, hogy gyakorlatilag az LNG Supply és a GSTM által realizált összes nyereség adózatlan maradt. Következésképpen az előny ténylegesen abban a pillanatban valósul meg, amikor a részesedésből származó jövedelem adómentességét az LNG Holding és a CEF szintjén a ZORA kölcsönre számított akkréciónak megfelelő jövedelmekre alkalmazzák, mely akkréciót korábban az LNG Supply, illetve a GSTM szintjén levonták. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a GSTM ZORA kölcsönt 2016. december 31-én ([356]) még nem váltották át GSTM részvényekre, ami azt jelenti, hogy a részesedésből származó jövedelem adómentességét ezen ügylet esetében ekkor még nem alkalmazták. Következésképpen a GSTM FA-k alapján nyújtott támogatás még nem valósult meg, ennélfogva nincs visszatérítendő összeg (kivéve, ha 2016. december 31. és a jelen határozat dátuma között a GSTM ZORA kölcsönöket GSTM részvényekre váltották, e részvényeket megszüntették vagy értékesítették, és a részesedésből származó jövedelem adómentességét a megfelelő jövedelmekre alkalmazták).

(362) Az LNG ZORA kölcsönt viszont 2014-ben részlegesen átváltották, és az LNG Supply részvényeket, amelyeket az LNG Holding az átváltáskor megkapott, ugyanabban az évben megszüntették, amiből az LNG Holding társaságnak 506,2 millió USD jövedelme keletkezett. Ezt a jövedelmet a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentesség alkalmazása következtében nem adóztatták meg. Ez az összeg a ZORA kölcsönre számított akkréció címén az LNG Supply társaságnál levont költségek összegének felel meg.

(363) A fentieket figyelembe véve a visszatérítendő összeget az alábbiak szerint kell meghatározni: először számba kell venni az LNG Holding adóbevallásaiban említett, a ZORA kölcsönre számított, átváltott – korábban az LNG Supply szintjén levont – akkréciónak megfelelő összes jövedelmet ([357]); majd ezt követően az így kapott összegre alkalmazni kell a társaságok nyereségére Luxemburgban alkalmazandó általános adórendszert, beleértve a rendes társasági adót, a helyi iparűzési adót, a pótdíjakat és a vagyonadót. Az így kiszámított összeg képezi a Luxemburg által a szóban forgó FA-k alapján nyújtott szelektív előny felszámolása érdekében visszatérítendő támogatási összeget. A Bizottság megállapítja, hogy a 2016-os adóévig bezárólag az LNG Holding adóbevallásaiban említett, a ZORA kölcsönre számított, átváltott – az LNG Supply szintjén levont – akkréciónak megfelelő jövedelem összege 506,2 millió USD-t tett ki, amely a 2014-es adóévben keletkezett ([358]).

(364) A (363) preambulumbekezdésben leírt módszert kell alkalmazni a CEF esetében, amennyiben a jelen határozat elfogadásának napjáig valamilyen támogatási összeg keletkezne a GSTM ZORA kölcsön GSTM részvényre történő (teljes vagy részleges) átváltása, e részvények megszüntetése vagy értékesítése, valamint ezt követően a részesedésből származó jövedelem adómentességének a CEF adóbevallásaiban történő alkalmazása következtében. Ugyanez vonatkozik az LNG Holding számára a jelen határozat elfogadásának napjáig nyújtott minden olyan további támogatásra, amely az LNG ZORA kölcsönt érintő esetleges későbbi átváltások, az LNG Supply megfelelő részvényeinek megszüntetése vagy értékesítése, valamint a részesedésből származó jövedelem adómentességének az LNG Holding adóbevallásaiban történő alkalmazása folytán keletkezik.

8.4. *A TÁRSASÁG, AMELLYEL A TÁMOGATÁST VISSZA KELL TÉRÍTTETNI*

(365) A 6.6. és 8.3. szakaszban kifejtett észrevételekre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy Luxemburgnak először az LNG Holding esetében már megvalósult jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatást kell visszatéríttetnie ([359]). Ha az LNG Holdingnak nem állna módjában visszafizetni a szóban forgó FA-k révén kapott támogatás teljes összegét, akkor Luxemburgnak a teljes fennmaradó összeget az Engie S.A.-val és/vagy egyik jogutódjával, vagy a csoport társaságaival kell visszatéríttetnie, minthogy ez a társaság irányítja az Engie csoportot, amely a támogatásban részesülő egységes gazdasági egység. Ily módon megszűnik a szóban forgó FA-k alapján nyújtott jogosulatlan előny, és a visszatérítés révén visszaáll a piacon korábban fennálló helyzet.

([355]) Lásd különösen a (157), (192) és (241) preambulumbekezdést.
([356]) A GSTM legfrissebb, Luxemburg által benyújtott pénzügyi kimutatásainak dátuma.
([357]) Ennek megfelelően az LNG Holding beszámolóiban vagy adóbevallásaiban e jövedelmek „tőkenyereségnek”, „osztaléknak” vagy egyéb hasonlónak minősítése nem helytálló.
([358]) Lásd az (57) preambulumbekezdést.
([359]) Hasonlóan kell eljárni a GSTM esetében, amennyiben a jelen határozat közzétételének dátumáig egy támogatás megvalósulna.

9. **A HATÁROZAT ALKALMAZÁSÁNAK ELLENŐRZÉSE**

(366) Ahogy a Bizottság a 6.2. szakaszban kifejtette, a jogosulatlan előnyt az hozza létre, és a Luxemburg által a szóban forgó FA-k alapján nyújtott támogatást az valósítja meg, hogy az LNG Holding és a CEF szintjén a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességet olyan jövedelmekre alkalmazták, amelyek gazdasági szempontból az LNG Supply, illetve a GSTM szintjén költség címén levont összegeknek (a ZORA kölcsönre számított akkréciónak) felelnek meg. A Bizottság az Engie által a két tevékenység átruházása érdekében létrehozott struktúra egészének a luxemburgi adójog értelmében vett jogszerűségét önmagában nem kérdőjelezi meg. A Bizottság csupán e struktúrának az Engie csoport által fizetendő teljes adóra gyakorolt konkrét hatásait vitatja, azaz azt, hogy az LNG Supply és a GSTM által Luxemburgban realizált nyereség szinte teljes egészében adózatlan marad. A Bizottság azt követeli különösen, hogy Luxemburg a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességet ne alkalmazza a holdingtársaságok szintjén semmilyen olyan jövedelemre, amely a leányvállalatok adóköteles jövedelméből levont összegeknek felel meg.

(367) Mivel a ZORA szerződések 2024-ben és 2026-ban járnak le ([360]), a szóban forgó FA-k révén az Engie számára nyújtott előny nagy része a jövőben konkretizálódik ténylegesen, annak függvényében, hogy az Engie mikor kívánja a ZORA kölcsönöket LNG Supply és GSTM részvényekre váltani, és ezt követően mikor kerül sor azok megszüntetésére vagy értékesítésére. A Bizottság emiatt úgy véli, hogy a 8. szakaszban leírtaknak megfelelően már megvalósult támogatás visszatérítésére vonatkozó kötelezettségén túlmenően Luxemburg nem fogadhatja el a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentesség olyan jövedelmekre történő alkalmazását az LNG Holding és a CEF szintjén, amelyek az LNG Supply, illetve a GSTM által már levont, a ZORA kölcsönre számított akkréciónak felelnek meg, függetlenül attól, hogy erre a ZORA szerződések 2024-ben és 2026-ban esedékes lejártakor, korábban, vagy akár 2026 után kerül sor ([361]).

(368) Mivel az Engie számára nyújtott támogatás nagy része még nem valósult meg, és annak ellenőrzése érdekében, hogy az a jövőben sem történik meg, szükséges lesz, hogy Luxemburg elküldje a Bizottságnak az Engie csoport következő társaságainak adóbevallásait, beszámolóit és végleges adómegállapításait: Engie LNG Supply S.A., Engie Treasury Management S.à.r.l., Engie LNG Holding S.à.r.l., Engie Invest International S.A. (beleértve az adóintegrációs rendszer keretébe tartozó adóbevallásokat és adómegállapításokat) ([362]), Engie LNG (Luxembourg) S.à.r.l. és Electrabel Invest Luxembourg S.A. A Bizottságnak ezenkívül meg kell kapnia a Luxemburg által a fent felsorolt társaságok vagy az Engie csoport bármely más társasága javára elfogadott minden olyan új feltételes adómegállapítást, amely az Engie által megvalósított, a szóban forgó FA-kban érintett struktúrákra vonatkozó adóügyi megítéléshez kapcsolódik. Ezek az információk a jelen rendelet folyamatos végrehajtásának biztosításához szükségesek. A Bizottság ugyanis minden egyes üzleti évre vonatkozóan ellenőrizni fogja különösen azt, hogy a részesedésből származó jövedelemre vonatkozó adómentességet az Engie LNG Holding S.à.r.l. és az Engie Invest International S.A. szintjén nem alkalmazzák olyan jövedelmekre, amelyek megfelelnek a ZORA kölcsönre számított akkréciónak, amelyet az Engie LNG Supply, S.A., illetve az Engie Treasury Management S.à.r.l. szintjén levontak. Ez az ellenőrzési kötelezettség attól függetlenül alkalmazandó, hogy a (22) preambulumbekezdésben leírt tervezett műveletet végrehajtják-e, azaz, hogy az Engie LNG Supply S.A. anyavállalata az Engie csoporthoz vagy a Total csoporthoz tartozik-e. Ezenfelül, ha az Engie úgy dönt, hogy felülvizsgálja a szóban forgó FA-kban létrehozott struktúrákat, Luxemburgnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a megfelelő módosításokról és azoknak az Engie csoport által Luxemburgban fizetendő teljes adóra gyakorolt hatásáról. Az e preambulumbekezdésben említett kötelezettségek mindaddig alkalmazandók, amíg sorra nem kerül az LNG Supply és GSTM részvények teljeskörű átváltása, majd megszüntetése vagy értékesítése.

10. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(369) A Bizottság következtetésképpen megállapítja, hogy Luxemburg a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének és 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével a szóban forgó FA-k alapján jogellenesen állami támogatást nyújtott az Engie számára. Luxemburg az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikke értelmében köteles visszatéríttetni ezt az állami támogatást az LNG Holding társasággal, vagy ha az LNG Holding nem téríti vissza a támogatás teljes összegét, akkor a fennmaradó támogatási összeget az Engie S.A. csoporttal vagy egyik jogutódjával vagy a csoport társaságaival kell visszatéríttetni. Luxemburgnak ezenkívül gondoskodnia kell arról, hogy az Engie csoport vagy annak valamelyik társasága semmilyen további támogatást ne kapjon a szóban forgó FA-kban leírt adóügyi megítélés következtében. Következésképpen a Bizottság

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A luxemburgi adóhatóság által 2008. szeptember 9-én kibocsátott, a 2008. szeptember 30-i, 2009. március 3-i, 2012. március 9-i és 2014. március 13-i feltételes adómegállapítással módosított és kiegészített feltételes adómegállapítás

([360]) Lásd a (34) és (61) preambulumbekezdést.
([361]) Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy Luxemburg nem bocsáthat ki az LNG Holding és a CEF számára olyan adómegállapítást, amelyben e feltételek mellett elfogadja a részesedésből származó jövedelmek adómentességét.
([362]) Az érintett társaságok új neve: lásd a 4., 5., 16. és 20. lábjegyzetet.

alapján, valamint a luxemburgi adóhatóság által 2010. február 9-én kibocsátott, a 2012. június 15-i feltételes adómegállapítással kiegészített feltételes adómegállapítás alapján az Engie S.A. és az Engie S.A. által közvetlenül vagy közvetve irányított valamennyi társaság javára nyújtott, Luxemburg által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével jogellenesen végrehajtott állami támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

2. cikk

(1) Luxemburg az 1. cikkben említett jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatást visszatérítteti az Engie LNG Holding S.à.r.l. társasággal.

(2) Minden olyan összeget, amelyet az (1) bekezdésben említett visszatérítttetés alapján az Engie LNG Holding S.à.r.l. társasággal nem lehet visszatérítttetni, az Engie S.A.-nak és/vagy egyik jogutódjának vagy a csoport egyik társaságának kell visszatérítenie.

(3) A visszatérítttendő összegeknek tartalmazniuk kell a támogatásnak a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátásától a tényleges visszatérítés időpontjáig esedékes kamatokat.

(4) A kamatokat a 794/2004/EK rendelet V. fejezetével összhangban kamatos kamattal kell kiszámítani.

(5) Luxemburg e határozat elfogadásának napjától kezdve megszünteti az 1. cikkben említett támogatási intézkedés végrehajtását.

3. cikk

(1) Az 1. cikkben említett intézkedések szerint nyújtott támogatás visszatérítttetése haladéktalanul és hatékonyan megtörténik.

(2) Luxemburg biztosítja, hogy e határozat végrehajtása a határozatról szóló értesítéstől számított négy hónapon belül megtörténjen.

4. cikk

(1) Luxemburg az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül benyújtja a támogatás pontos összegének kiszámítására használt módszerrel kapcsolatos információkat.

(2) Luxemburg az 1. cikkben említett intézkedések szerint nyújtott támogatás teljes visszatérítéséig folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében tett nemzeti intézkedések előrehaladásáról. A Bizottság egyszerű kérésére Luxemburg haladéktalanul benyújtja az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekre vonatkozó információkat.

5. cikk

Ennek a határozatnak a Luxemburgi Nagyhercegség a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2018.6.20-án.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja